

การศึกษามรรณนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

A STUDY OF COMPETENCY IN DIGITAL ERA OF EDUCATIONAL
INSTITUTION ADMINISTRATORS AFFECTING THE TEACHING EFFICIENCY OF
TEACHERS IN SARABURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

อารีญา มากหลาย

การศึกษามรรณนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A STUDY OF COMPETENCY IN DIGITAL ERA OF EDUCATIONAL
INSTITUTION ADMINISTRATORS AFFECTING THE TEACHING EFFICIENCY OF
TEACHERS IN SARABURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(M.Ed.(Educational Administration))
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2025

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ของ

อารีญา มากหลาย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล)

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชราภรณ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ศม์ ภูติอริยวัฒน์)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
ผู้วิจัย	อารีญา มากหลาย
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2568
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 (3) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างคือครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 286 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพการสอนของครูโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผล การจัดบรรยากาศในห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สื่อการสอน และการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครู อยู่ในระดับปานกลาง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p\text{-value} < 0.01$, $r = 0.605$) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การมีวิสัยทัศน์ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 37.10 ($R = 0.609$, $R^2 = 0.371$, $\text{Adjusted } R^2 = 0.359$) สมการถดถอยโดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 31.035$, $p\text{-value} < .01$) โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ การพัฒนาตนเอง รองลงมาคือ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การทำงานเป็นทีม และการมีวิสัยทัศน์

คำสำคัญ : สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล, ประสิทธิภาพการสอนของครู, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

Title	A STUDY OF COMPETENCY IN DIGITAL ERA OF EDUCATIONAL INSTITUTION ADMINISTRATORS AFFECTING THE TEACHING EFFICIENCY OF TEACHERS IN SARABURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1
Author	ARRIYA MAKLAI
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2025
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Theeraphab Phetmalhkul

This research aimed to study (1) the competency in the digital era of educational institution administrators and the teaching efficiency of teachers in the Saraburi Primary Educational Service Area Office 1, (2) the relationship between the competency in the digital era of educational institution administrators and the teaching efficiency of teachers in the Saraburi Primary Educational Service Area Office 1, and (3) the competency in the digital era of educational institution administrators that affects the teaching efficiency of teachers in the Saraburi Primary Educational Service Area Office 1. The sample consisted of 286 teachers, selected by stratified random sampling. A five-point rating scale questionnaire with a reliability coefficient of .95 was employed. Data were analyzed using mean, standard deviation, Pearson's correlation, and multiple regression analysis. The findings revealed that the competency in the digital era of educational institution administrators was at a high level, with self-development, teamwork, digital technology utilization, vision, and achievement orientation ranked from highest to lowest. The teaching efficiency of teachers was at the highest level in classroom management, assessment and evaluation, classroom atmosphere, teacher-student relationship, instructional media, and learning management. The digital-age competencies of school administrators shows a moderate, statistically significant correlation with the teaching efficiency of teachers statistically significant at the 0.01 level (p -value < 0.01 , $r = 605$). The digital-age competencies of school administrators significantly predicted teachers' teaching efficiency at the .01 level, explaining 37.10% of the variance ($R = 0.609$, $R^2 = 0.371$, Adjusted $R^2 = 0.359$, $F = 31.035$, p -value $< .01$), with self-development showing the greatest influence, followed by digital technology utilization, teamwork, and vision.

Keyword : competency in the digital era of educational institution administrators teaching efficiency of teachers in the Saraburi Primary Educational Service Area Office 1

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ ผู้ซึ่งได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ และให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งตลอดกระบวนการศึกษาวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ศม ภูติอริยวัฒน์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร, และ อาจารย์ ดร.ดลศักดิ์ ไทโรเล็กทิม คณะกรรมการพิจารณาและสอบเค้าโครง ปริญญาานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะอันทรงคุณค่า เพื่อให้การศึกษาวิจัยเป็นไปอย่างถูกต้อง และมีคุณภาพตามหลักวิชาการ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชราภรณ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ศม ภูติอริยวัฒน์, และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล คณะกรรมการสอบ ปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติม เพื่อให้ปริญญาานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและให้ คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิเคราะห์ผลการวิจัยได้อย่างถูกต้องและ ครบถ้วน

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบ แบบสอบถามและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณและประโยชน์ของปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อการพัฒนา การศึกษา พร้อมทั้งขออุทิศเป็นเครื่องบูชาคุณแด่ บิดา มารดา และครูบาอาจารย์ทุกท่าน ผู้ให้ชีวิต ให้โอกาส วางรากฐานทางการศึกษา และมอบความรู้ตลอดจนคำแนะนำอันทรงคุณค่าแก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาตลอดมา

อารียา มากหลาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
1. ขอบเขตเนื้อหา.....	7
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	8
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	8
4. ตัวแปรที่ศึกษา.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย	12
สมมติฐานในการวิจัย.....	14
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	15
1. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1	15
1.1 ลักษณะองค์กร	15
1.2 พันธกิจ.....	17

1.3 เป้าประสงค์	17
1.4 วิสัยทัศน์.....	18
1.5 กลยุทธ์.....	18
2. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	18
2.1 ความหมายของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	18
2.2 ความสำคัญของสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล	19
2.3 องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	21
2.3.1 การพัฒนาตนเอง.....	28
2.3.2 การมีวิสัยทัศน์.....	30
2.3.3 การมุ่งผลสัมฤทธิ์.....	32
2.3.4 การทำงานเป็นทีม.....	33
2.3.5 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล.....	35
3. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครู.....	36
3.1 ความหมายของประสิทธิภาพการสอนของครู	36
3.2 ความสำคัญของประสิทธิภาพการสอนครู	38
3.3 องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครู	38
3.3.1 การจัดการชั้นเรียน.....	46
3.3.2 การจัดบรรยากาศในห้องเรียน	50
3.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน	54
3.3.4 การวัดและประเมินผล.....	57
3.3.5 การจัดการเรียนรู้	64
3.3.6 สื่อการสอน.....	69

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอน ของครู	74
5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	76
5.1 เอกสารงานวิจัยในประเทศ	76
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	82
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	86
1.การกำหนดประชากร และการสุ่มตัวอย่าง	86
1.1 ประชากร.....	86
1.1.1 ประชากร.....	86
1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง	86
2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	87
เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้.....	87
3.การเก็บรวบรวมข้อมูล	89
4.การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
5.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	91
5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	91
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์.....	92
1.สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
2.การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1	94
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและระดับ ประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1	97

2.1 ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1	97
2.2 ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต 1	104
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับ ประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1	111
ตอนที่ 4 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอน ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1	115
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	117
กลุ่มตัวอย่าง	117
สรุปผลการวิจัย.....	118
อภิปรายผล	119
ข้อเสนอแนะ	126
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	128
บรรณานุกรม	129
ภาคผนวก.....	144
ภาคผนวก ก	145
ภาคผนวก ข	147
ภาคผนวก ค	151
ภาคผนวก จ	161
ภาคผนวก ฉ	166
ประวัติผู้เขียน.....	169

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงสังเคราะห์องค์ประกอบ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	26
ตาราง 2 แสดงสังเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครู	45
ตาราง 3 แสดงจำนวนประชากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	87
ตาราง 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	94
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวม	97
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาตนเอง	98
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการมีวิสัยทัศน์	99
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	100
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการทำงานเป็นทีม	101
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	102
ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวม	104
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการจัดการชั้นเรียน	105

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน	106
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับ นักเรียน.....	107
ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการวัดและประเมินผล.....	108
ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้.....	109
ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านสื่อการสอน.....	110
ตาราง 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล กับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวม.....	111
ตาราง 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล กับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 รายด้าน.....	112
ตาราง 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1	114
ตาราง 21 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 (Enter Method)	115

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 14

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน เช่น เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ซึ่งแนวโน้มเหล่านี้จะ ก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจึงเป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งยุทธศาสตร์ ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อ พัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้ง กาย ใจ สติปัญญา และมีพัฒนาการที่ดีรอบด้าน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ, 2562) อีกทั้งปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลถือเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการบริหาร จัดการสถานศึกษา บทบาทและความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นตัวช่วยในการบริหารจัดการ ให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี (อารี ผลดี, 2561) ดังที่แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ประเด็นที่ 12 กล่าวไว้ถึงการพัฒนาการเรียนรู้ว่า เป้าหมายการศึกษาต้องการส่งเสริมให้ คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล เพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการมีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอด ชีวิต นอกจากนี้ เพื่อให้คนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ การพัฒนาการเรียนรู้จึงต้อง มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบ การเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงการวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัล แพลตฟอร์ม (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2566)

จากแผนการศึกษาชาติ ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้การบริหารงานของ พลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แถลงนโยบายการศึกษา และ แนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย “เรียนดี มีความสุข” และนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ของ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้กล่าวถึงการ พัฒนา ส่งเสริม และขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่

ผู้เรียนทุกที่ทุกเวลา ด้วยการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดหาเครื่องมือ พร้อมอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการเรียนรู้ (คำแถลงนโยบายการศึกษา, 2566) ซึ่งสอดคล้องกับ (ปฤณณัฐสุมา มาเชค, 2565) ที่ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลนั้นเป็นการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาที่ทำให้การจัดการศึกษาไม่จำเป็นต้องอยู่แค่เฉพาะในห้องเรียน แต่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่และทุกเวลาอย่างสะดวกและรวดเร็ว สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน เมื่อเข้าสู่ยุคดิจิทัล สภาพแวดล้อมต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในบริบทโลก (จุฬาลักษณ์ โสระพันธ์, 2564) ในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีบทบาทนำด้านการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อบูรณาการการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2561) จึงส่งผลให้การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองต่อทิศทางการผลิตและพัฒนากำลังคน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต สำหรับการจัดการศึกษาของประเทศไทย สถานศึกษาเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของสังคม โดยมีครูเป็นบุคลากรหลักที่ได้รับการคาดหวังในการนำการศึกษาของประเทศให้บรรลุตามเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษา (สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ, 2551) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการปรับบทบาทของ "ครู" ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับจากบทบาท "ครูสอน" สู่การเป็น "โค้ช" หรือ "ผู้อำนวยการการเรียนรู้" ซึ่งมีหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีการเรียนรู้และการจัดระเบียบความรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีบทบาทเป็นนักวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้ ส่งเสริมสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมถึงการพัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี, 2566)

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลถือเป็นองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนาเพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีและข้อมูลมาใช้ในการจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในศตวรรษที่ 21 และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (European Commission, 2018) โดยผู้บริหารมีความจำเป็นในการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานเป็นทีมและสร้างเครือข่ายดิจิทัล ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีเพื่อ

ยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในบริบทสังคมดิจิทัล (บุญช่วย บุตรสุวรรณ, 2564) ทั้งนี้ ความสามารถดังกล่าวครอบคลุมการใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อสาร ประสานงาน พัฒนางานวิชาการ และสนับสนุนกระบวนการทำงานภายในสถานศึกษาให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ (Pramote Thangkrathok, 2018) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารควบคู่ไปกับทักษะความเป็นผู้นำยุคใหม่ เพื่อสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ การกำหนดนโยบาย การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และการส่งเสริมบุคลากรให้มีศักยภาพทางดิจิทัลที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา (Wisnupol Siwina et al., 2024) อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและความพร้อมของสถานศึกษาในการก้าวสู่สังคมดิจิทัลอย่างยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2561) ได้กล่าวถึงปัจจัยและแนวโน้มที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ โดยเป็นที่มาของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งเน้นถึงผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำ อาทิ เช่น เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งอาจสร้างการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในด้านนวัตกรรมและการดำเนินชีวิตของประชาชน การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะส่งผลต่อโครงสร้างการจ้างงานและลักษณะอาชีพ โดยหลายอาชีพอาจจะหายไปและถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติ ความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงจะเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกัน ประชาชนที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันหรือขาดทักษะที่จำเป็นอาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อคุณภาพชีวิตและความมั่นคง อย่างไรก็ตาม หากประเทศและองค์กรสามารถปรับตัวได้ทันก่อน ก็จะสามารถข้อได้เปรียบในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาบุคลากรและองค์กรให้ก้าวสู่ยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลซึ่งเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ ทำให้สถานศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบและกระบวนการบริหารงานให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี (Napate และคณะ, 2020) โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดสระบุรีซึ่งมีความใกล้ชิดกับกรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางคมนาคมและอุตสาหกรรมสำคัญ ส่งผลให้สถานศึกษาต้องรองรับบริบทผู้เรียนและผู้ปกครองที่มีความหลากหลาย และมีความคาดหวังต่อคุณภาพการจัดการศึกษาและการใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงจำเป็นต้องมีสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ครอบคลุมทั้งการพัฒนาตนเองอย่าง

ต่อเนื่อง การมีวิสัยทัศน์ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาโรงเรียน การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน การทำงานเป็นทีม และการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานด้านวิชาการ บุคลากร งบประมาณ และกิจการนักเรียน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ งานวิจัยสะท้อนว่าผู้บริหารสถานศึกษาในประเทศไทยจำนวนไม่น้อยยังประสบข้อจำกัดในการพัฒนาสมรรถนะดังกล่าว เช่น การใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศได้ไม่เต็มศักยภาพ นิติ ญานะและคณะ (2566) ขณะที่การจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารผ่านการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเปิดโอกาสให้ครูพัฒนาตนเอง และการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จิตติมา วรณศรี (2564) ที่ชี้ให้เห็นว่าการปฏิรูปห้องเรียนและการจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน ต้องอาศัยการบริหารจัดการเชิงระบบที่เชื่อมโยงเทคโนโลยี ทรัพยากรบุคคล และบริบทองค์กรอย่างรอบด้าน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ได้กำหนดทิศทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นไปตามบริบทของพื้นที่ มีพันธกิจส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะตอบสนองต่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษา ส่งเสริมการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้น่าดู น่าอยู่ และสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และพัฒนาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ โดยมีเป้าประสงค์ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตอบสนองต่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษา และอยู่ใน สังคมอย่างมีความสุข สถานศึกษามีการบริหารและการจัดการเรียนรู้ที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ แต่เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (SWOT Analysis) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต 1 พบว่า จุดอ่อนสภาพแวดล้อมภายใน ข้อที่ 7 8 ได้กล่าวถึง คุณครูบางโรงเรียนมีการสอนไม่ตรงวิชาเอกหรือความสามารถของครู และการมีภาระงานอื่นของครูผู้สอนนอกเหนือจาก งานสอน และในข้อที่ 11 จุดอ่อนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่กล่าวถึงการไม่นำผลการประเมินไปใช้ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูและพัฒนาผู้เรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต 1 2566) ซึ่งเหตุผลดังกล่าวเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู ประกอบกับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งพบปัญหาคือประสิทธิภาพการสอนของครูที่ สะท้อนออกมาจากการทดสอบของนักเรียน จากรายงานผลการจัดการศึกษาประจำปี 2565 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 1 พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สมัครงใจเข้าสอบจำนวน 1,942 คน โดยผลการสอบทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้คะแนน

เฉลี่ย 38.25 ซึ่งต่ำกว่าปีการศึกษา 2564 เท่ากับ -0.6 และต่ำกว่าระดับประเทศเท่ากับ -1.47 เมื่อพิจารณารายกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่ามีกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น โดยมีนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปจำนวน 2,014 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 2566) ซึ่งเหตุผลดังกล่าวเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู

ประสิทธิภาพการสอนของครู คือ การวางแผนการสอนหรือการใช้วิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่ต้องการ (Good, 1973) ซึ่งพิจารณาจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธีต่างๆ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างเหมาะสม การให้สิ่งเสริมแรงที่สอดคล้องกับผู้เรียน มีการประเมินผลการสอนและการแก้ไขข้อบกพร่อง การให้การค้นคว้าเพิ่มเติมในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามศักยภาพและความถนัดของผู้เรียน (อรวรรณ รุ่งวิสัย, 2552) ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่สนับสนุนให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ความสมดุลของภาระงาน ซึ่งภาระงานที่สมดุลจะช่วยให้ครูมีเวลาเพียงพอในการเตรียมบทเรียนอย่างเหมาะสม (Solania และคณะ, 2023) อย่างไรก็ตาม ครูที่ต้องรับผิดชอบหลายวิชามักเผชิญความท้าทายในการจัดทำแผนการสอน การเตรียมสอน และการทบทวนเนื้อหาที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการที่แตกต่างกันของนักเรียนในแต่ละวิชา (อรวรรณ หล่อคำ และคณะ, 2564) ดังนั้น การลดภาระงานที่เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น และพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา ไม่เพียงแต่ทำหน้าที่บริหารงานสถานศึกษาเท่านั้น แต่ยังคงมีบทบาทในฐานะผู้นำที่มีคุณภาพด้วย ผู้บริหารที่มีความสามารถจะต้องเป็นทั้งนักบริหารและผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลและชัดเจน สามารถกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการประสานงาน และใช้พลังอำนาจอย่างยุติธรรมและสมเหตุสมผล มีความรับผิดชอบสูง เพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่ความก้าวหน้า ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน และนำไปสู่การพัฒนาในทุกด้าน (ธีระ รุญเจริญ, 2556) การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นความท้าทายสำคัญในการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่มาใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บัญชา วงศ์คำภา, 2563) ดังนั้น การบริหารการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์โดยให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้บรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษา (วิโรจน์ สารรัตน์,

2555) ทั้งนี้ (ภาคพร เลิกนอก, 2563)กล่าวถึงการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลว่าควรนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมต่างๆ มาใช้ในการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน ทั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ด้านหลัก ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป โดยทั้งหมดนี้ควรดำเนินไปอย่างสอดคล้องกับบริบทดิจิทัล นอกจากนี้ มาตรฐานการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษายังกำหนดให้ผู้บริหารต้องมีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2564) จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นแนวทางหลักในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครู

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลจึงเป็นกุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนองค์การทางการศึกษาอันจะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู (สุวรา จรนิเทศสกุลชัย และคณะ, 2566) และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ด้านการศึกษาจะต้องได้รับการส่งเสริมให้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และมีความคิดสร้างสรรค์ มีกรอบการทำงานที่มีโครงสร้างสำหรับการประเมินและเพิ่มประสิทธิภาพเพื่อเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เช่น เทคนิคการ จัดการที่ล้ำสมัย และการขาดการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล (นุชนภา เหล่าเจริญ และคณะ, 2024) สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมด้านการศึกษา และการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาซึ่งหนึ่งในขอบข่ายของงานวิชาการ คืองานการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน , การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ซึ่งเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนของครู ดังนั้นสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ครอบคลุมความรู้และทักษะในการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลให้มีส่วนช่วยสนับสนุนการศึกษา การประเมินผล การปรับปรุงการบริหารจัดการ รวมถึงการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย ซึ่งล้วนส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการสอนของครู (วรารุณี มุขกระโทก และ กุลจิรา รักษนคร, 2566) จึงกล่าวได้ว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครู

จากการศึกษาแนวนโยบายการศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาไทย จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1 เพื่อนำผลจากการศึกษาค้นคว้านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้บริหารและครู ซึ่งจะนำไปสู่การบริหารและการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1

1.) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1

2.) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1

3.) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1 ในครั้งนี้จะศึกษาขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การพัฒนาตนเอง 2) การมีวิสัยทัศน์ 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 4) การทำงานเป็นทีม 5) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประสิทธิภาพการสอนของครู แบ่งออกเป็น ประกอบด้วย 1) การจัดการชั้นเรียน 2) การจัดบรรยากาศในห้องเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน 4) การวัดและประเมินผล 5) การจัดการเรียนรู้ 6) สื่อการสอน

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 1,103 คน โดยมี สถานศึกษาทั้งหมด 118 โรงเรียน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 286 คน โดยกำหนดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie และ Morgan, 1970) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (strata) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียนเพื่อให้ได้จำนวนครบตามกลุ่ม ประกอบไปด้วย โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 26 คน, ขนาดใหญ่ จำนวน 32 คน ขนาดกลาง จำนวน 133 คน และ ขนาดเล็ก จำนวน 95 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษามีตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวแปรพยากรณ์ คือ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การพัฒนาตนเอง
- 2) การมีวิสัยทัศน์
- 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์
- 4) การทำงานเป็นทีม
- 5) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

2. ตัวแปรเกณฑ์ คือ ประสิทธิภาพการสอนของครู แบ่งออกเป็น 6 ด้านดังนี้

- 1) การจัดการชั้นเรียน
- 2) การจัดบรรยากาศในห้องเรียน
- 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
- 4) การวัดและประเมินผล
- 5) การจัดการเรียนรู้
- 6) สื่อการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

จากการทบทวนวรรณกรรม การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล หมายถึง สมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถเชิงองค์รวมของผู้บริหารที่ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ เจตคติ พฤติกรรม และคุณลักษณะที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อบริหารจัดการสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมการวางแผน การจัดระบบข้อมูล การตัดสินใจ การกำกับติดตาม การสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ การทำงานเป็นทีม และการบริหารการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีแก่ครู รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมและขับเคลื่อนโรงเรียนให้ปรับตัวเข้าสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่โปร่งใส ทันสมัย และตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1.1 การพัฒนาตนเอง หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน ผู้บริหารที่มีสมรรถนะนี้สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เลือกลงมือและวิธีการที่เหมาะสมในการทำงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์แก่เพื่อนร่วมงาน รวมถึงมอบหมายงานให้สอดคล้องกับศักยภาพ และความถนัดของบุคลากร เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้รอบด้านและขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายอย่างยั่งยืน

1.2 การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการกำหนดทิศทางเป้าหมาย และอนาคตขององค์กรอย่างชัดเจน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร แล้วนำมาสร้างเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนปฏิบัติการที่สร้างแรงบันดาลใจและสะท้อนค่านิยมสำคัญ ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ต้องสามารถสื่อสารให้ผู้ตามเข้าใจตรงกัน กระตุ้นและสร้างแรงศรัทธา เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น และสนับสนุนการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ซึ่งช่วยให้องค์กรก้าวไปสู่เป้าหมายและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

1.3 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสามารถและความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วยคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์ ผู้บริหารที่มีสมรรถนะด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์จะแสดงพฤติกรรมที่สำคัญหลายด้าน ได้แก่ การวางแผนและแก้ไข

ปัญหาอย่างเป็นระบบ การติดตามและประเมินผลการทำงานเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพ การริเริ่มคิดสร้างสรรค์และนำแนวคิดหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน การผลิตและพัฒนาผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง การบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุด และการปรับปรุงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

1.4 การทำงานเป็นทีม หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคลากร สร้างช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้างเพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสนับสนุนซึ่งกันและกันได้อย่างเต็มที่ ผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่ประสานและนำทีม โดยดึงทักษะ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลมาใช้ในการแก้ไขปัญหา และบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน การทำงานเป็นทีมยังส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนรู้สึกถึงความพึงพอใจ และความสำเร็จร่วมกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี สนับสนุนการพัฒนาโรงเรียน และยกระดับคุณภาพการศึกษา

1.5 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาครู ผู้เรียน และสถานศึกษาให้มีคุณภาพทางการศึกษาที่สูงขึ้น สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศในการรวบรวม วิเคราะห์ ประมวลผล จัดการ จัดเก็บ และแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และแม่นยำ

2. ประสิทธิภาพการสอน หมายถึง ความสามารถ ของครูในการวางแผนและดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยรวมไปถึงทักษะในด้านการจัดการเรียนการสอน ความรู้ในหลักสูตร การวัดและประเมินผล ตลอดจนการพัฒนา นักเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ด้านดังนี้

2.1 การจัดการชั้นเรียน หมายถึง การจัดการชั้นเรียนหมายถึงกระบวนการที่ครูสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งทางกายภาพและจิตวิทยา โดยมีการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน จัดสื่อและอุปกรณ์ รวมถึงกำหนดกฎระเบียบเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนด ครูต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และสร้างปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน เพื่อสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและคุณภาพการเรียนรู้

2.2 การจัดบรรยากาศในห้องเรียน หมายถึง การจัดบรรยากาศห้องเรียน หมายถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและกระตุ้นความสนใจและความใฝ่รู้ของผู้เรียน โดยการจัดระเบียบชั้นเรียนให้สะอาด สวยงาม และน่าอยู่ พร้อมมีแสงสว่างเพียงพอ รวมถึงการจัดมุมแสดงผลงานและมุมเสริมประสบการณ์อย่างเหมาะสม การเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ครบถ้วนช่วยให้ครูมีความพร้อมและมั่นใจในการสอน อีกทั้งการกระตุ้นนักเรียนให้มีส่วนร่วมผ่านกลวิธีการสอนที่สนุกสนานจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยความเอาใจใส่ในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว การให้คำปรึกษา และการสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและปลอดภัย เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกไว้วางใจ เคารพ และมีความสุขในการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นและพัฒนาการที่เหมาะสม

2.4 การวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการตรวจสอบคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ว่าตรงตามเป้าหมายหรือไม่ ครูจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลอย่างถูกต้อง เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน และนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ การวัดและประเมินผลควรดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและหลากหลาย เพื่อให้ได้ผลที่น่าเชื่อถือและตรงตามความเป็นจริงของผู้เรียน โดยผสมผสานวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การบันทึก การสัมภาษณ์ และการรวบรวมข้อมูลจากผลงานของนักเรียน ครูควรสร้างเกณฑ์การประเมินที่ครอบคลุมและเหมาะสม เพื่อใช้ตรวจสอบความก้าวหน้าและวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้ นอกจากนี้ ควรใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินเพื่อสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียน และปรับปรุงการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.5 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6 สื่อการสอน หมายถึง เครื่องมือหรือกิจกรรมที่ช่วยถ่ายทอดความรู้และพัฒนาการเรียนรู้ให้เข้าใจง่ายและตรงตามมาตรฐานหลักสูตร โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และเสริมทักษะที่เหมาะสมกับพัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่าง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ผู้วิจัยสังเคราะห์แนวคิดจากนักวิชาการ เอกสาร และงานวิจัย ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560) คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2562) ทิพวรรณ อ่างคำ (2561) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2562) จตุรภุช เวียงสมุทร และ พรทิวา ชนะโยธา (2566) สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล มีดังนี้ 1) การพัฒนาตนเอง 2) การมีวิสัยทัศน์ 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 4)การทำงานเป็นทีม และ 5) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

2.ประสิทธิภาพการสอนของครู ผู้วิจัยสังเคราะห์แนวคิดจากนักวิชาการ เอกสาร และงานวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ Bloom, 1976 (1976) Beach&Reinhartz,(1987) Borich, (2004) ชนินันท์ คล้ายมณี (2560) ปรีศนิ ไชยศิริ (2562) อนุสิทธิ์ เทพจักร (2562) กิตติชัย แสงสว่าง (2565) และ ประเสริฐ กองสุข (2565) สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู มีดังนี้ 1) การจัดการชั้นเรียน 2) การจัดบรรยากาศในห้องเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน 4) การวัดและประเมินผล 5) การจัดการเรียนรู้ 6) สื่อการสอน

3.สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครู

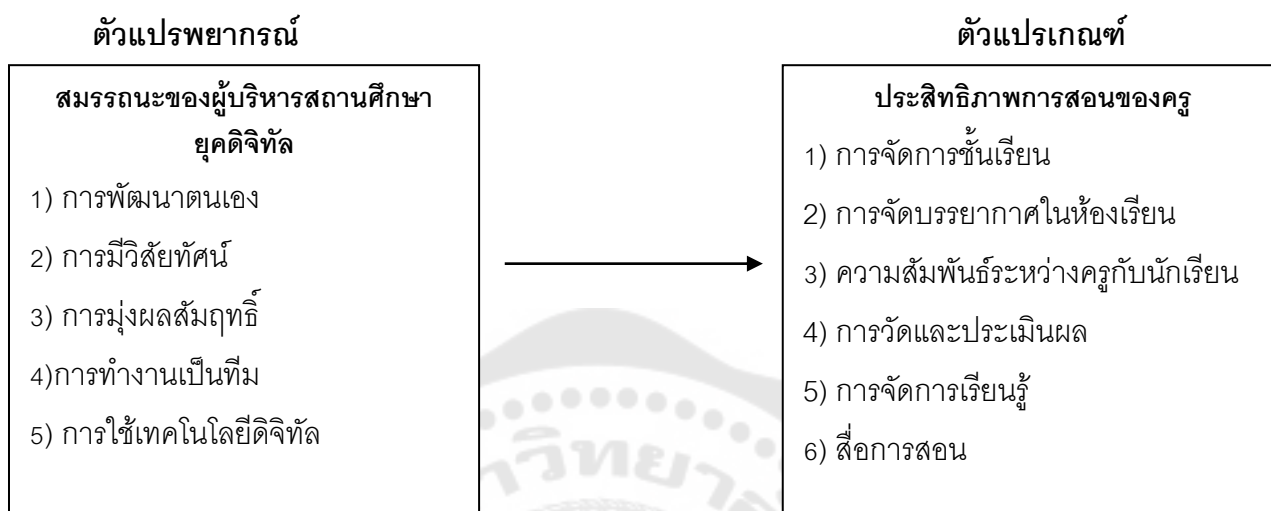
จากการศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย และบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครู พบว่า แนวโน้มสำคัญชี้ไปในทิศทางเดียวกันว่า ผู้บริหารที่มีสมรรถนะดิจิทัลสูงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาครูและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ทั้งนี้ สุวรา จรนิเทศสกุลชัย และคณะ (2566) รายงานว่าสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู โดยเฉพาะด้านศักยภาพในการนำการเปลี่ยนแปลงและด้านการสอนงาน ซึ่งสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการบริหารสามารถยกระดับคุณภาพการสอนได้อย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับนุชนภา เหล่าเจริญ และคณะ (2024) ที่อธิบายว่า การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารเป็นกระบวนการ

สำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพองค์กร ผู้บริหารที่มีความสามารถด้านดิจิทัลสามารถประมวลและนำเสนอข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจบริหารจัดการทรัพยากร ส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน และสนับสนุนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การปรับปรุงการสอนและการเรียนรู้ที่ยั่งยืน นอกจากนี้ สุวิตรา บุญแจ้ง และคณะ (2566) ยังเน้นว่าผู้บริหารยุคดิจิทัลต้องมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี สามารถสื่อสารสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ประชาสัมพันธ์องค์กร จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อผลักดันให้ครูเกิดสมรรถนะที่สอดคล้องกับสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ขณะที่ มนัสพงษ์ เก่งฉลาด และสมศักดิ์ เอี่ยมคงสี (2566) ระบุว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารครอบคลุมความสามารถสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีอย่างคล่องแคล่ว การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การคิดสร้างสรรค์ และการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูงกับสมรรถนะหลักของครู เนื่องจากผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำยุคดิจิทัลจะสนับสนุนทรัพยากรดิจิทัลอย่างเพียงพอ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรม และการสร้างเครือข่าย ทำให้ครูสามารถพัฒนาความรู้ และทักษะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการศึกษาทั้งหมดจึงสะท้อนชัดเจนว่าสมรรถนะดิจิทัลและภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางถึงสูงกับประสิทธิภาพการสอนของครู โดยผู้บริหารที่มีทักษะและวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลจะสามารถนำองค์ความรู้การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สนับสนุนการพัฒนาครู และยกระดับคุณภาพสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถ และวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้สนับสนุนการบริหารจัดการ ตัดสินใจเชิงนโยบาย การพัฒนาบุคลากร และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันในสถานศึกษา ซึ่งมีส่วนทำให้ครูสามารถพัฒนาการสอนและยกระดับคุณภาพผู้เรียนได้มากขึ้น ดังนั้น ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งหมดจึงนำไปสู่ความจำเป็นในการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอนของครู

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถเขียนแผนภาพประกอบแนวความคิดในการวิจัยได้ ดังภาพประกอบที่ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีความสัมพันธ์กัน
2. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. บริบทพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
 - 1.1 ลักษณะองค์กร
 - 1.2 พันธกิจ
 - 1.3 เป้าประสงค์
 - 1.4 วิสัยทัศน์
 - 1.5 กลยุทธ์
 2. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
 - 2.1 ความหมายของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
 - 2.2 ความสำคัญของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
 - 2.3 องค์ประกอบของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
 3. หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครู
 - 3.1 ความหมายของประสิทธิภาพการสอนของครู
 - 3.2 ความสำคัญของประสิทธิภาพการสอนครู
 - 3.3 องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครู
 4. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู
 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ
1. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
 - สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
 - 1.1 ลักษณะองค์กร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดสระบุรี ซึ่งตั้งอยู่ในภาค

กลางของประเทศไทย และมีความใกล้ชิดกับกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล โดยจังหวัดสระบุรีตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 108 กิโลเมตร มีระบบคมนาคมที่สะดวก ทั้งทางถนนและทางรถไฟ ทำให้เป็นพื้นที่เชื่อมโยงสำคัญระหว่างกรุงเทพมหานครกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของประเทศ ส่งผลให้จังหวัดสระบุรีมีลักษณะเป็น “เมืองผ่าน” และ “เมืองอุตสาหกรรม” ที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและแรงงานอย่างต่อเนื่อง

จากบริบทพื้นที่ที่มีความใกล้ชิดกับกรุงเทพมหานครและแหล่งอุตสาหกรรม ส่งผลให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลเป็นพิเศษ เพื่อให้สามารถเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการสอนของครูให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่และความต้องการของสังคมในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 ซึ่งให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มนโยบายและแผน
3. กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
5. กลุ่มบริหารงานบุคคล
6. กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
7. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
8. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
9. หน่วยตรวจสอบภายใน
10. กลุ่มกฎหมายและคดี

1.2 พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ดี มีความกตัญญู กตเวที มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดี บนพื้นฐานความเป็นไทย น้อมนำพระบรมราโชบาย และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและมีทักษะในศตวรรษที่ 21
3. เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม อย่างมีความสุข
4. ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ
5. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะ ตอบสนองต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
6. ส่งเสริมการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้น่าดู น่าอยู่ และสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. พัฒนาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่

1.3 เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนทุกช่วงวัยมีคุณลักษณะที่ดี มีความกตัญญู กตเวที มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดีบนพื้นฐานความเป็นไทย น้อมนำพระบรมราโชบาย และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. ผู้เรียนทุกช่วงวัยมีสมรรถนะและมีทักษะในศตวรรษที่ 21
3. ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม เสมอภาค และเต็มตามศักยภาพอย่างมีความสุข
4. ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ
5. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตอบสนองต่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข
6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา น่าดู น่าอยู่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. สถานศึกษามีการบริหารและการจัดการเรียนรู้ที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่
8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการบริหารและการจัดการที่เป็นองค์กรแห่ง การเรียนรู้ยุคใหม่

1.4 วิสัยทัศน์

“องค์กรคุณภาพ องค์กรแห่งความสุข”

1.5 กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณลักษณะให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่ดีทุกช่วงวัย
- กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- กลยุทธ์ที่ 3 เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับผู้เรียนทุกคนอย่างมีความสุข
- กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ
- กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล วิจัย และนวัตกรรม

2. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

2.1 ความหมายของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

ผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายจากนักทฤษฎีนักวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้ให้ความหมายสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กิตติภูมิ เรื่องเสน (2566) อธิบายว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล คือ ความรู้ ทักษะ พฤติกรรม และคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้บริหาร ซึ่งถูกหลอมรวมเป็นความสามารถในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในบริบทของยุคดิจิทัลที่ต้องเผชิญความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และต้องใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษา

นิติ ญานะและคณะ (2566) ให้ความหมายของ สมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัลไว้ว่า ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในการบริหารสถานศึกษา ทั้งในด้านการวางแผน การจัดระบบฐานข้อมูล การประเมิน (ชี้แจงการรณ์ แหวนเงิน และคณะ, 2566) และการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สถานศึกษาปรับตัวและดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

เสาวลักษณ์ พิมพ์ภูลาด (2567) อธิบายว่า ความสามารถเชิงองค์รวมของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลประกอบกับความรู้ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรมที่เหมาะสมเพื่อบริหารสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายในสภาพแวดล้อมดิจิทัล

ชัชฎาภรณ์ แหวนเงิน และคณะ (2566) ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล คือ ความสามารถของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีสื่อสารและการจัดการ เพื่อกำกับ ติดตาม พัฒนาการเรียนรู้ และสนับสนุนการบริหารวิชาการของโรงเรียนในยุคดิจิทัล

จตุรภุช เวียงสมุทร (2566) สรุปความหมายของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลไว้ว่า ความสามารถของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหาร การตัดสินใจ การทำงานเป็นทีม การจัดการการเปลี่ยนแปลง และการสร้างนวัตกรรมให้สอดคล้องกับการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ธนัท อัครวมงคล และ โสภา อำนวยรัตน์ (2568) ให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถของผู้บริหารในการบูรณาการความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารวางแผน อำนวยการ และควบคุมงาน ตลอดจนสนับสนุนและเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีแก่ครู พร้อมทั้งขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงให้สถานศึกษาก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัลหมายถึง ความสามารถเชิงองค์รวมของผู้บริหารที่ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ เจตคติ พฤติกรรม และคุณลักษณะที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อบริหารจัดการสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมการวางแผน การจัดระบบข้อมูล การตัดสินใจ การกำกับติดตาม การสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ การทำงานเป็นทีม และการบริหารการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีแก่ครู รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมและขับเคลื่อนโรงเรียนให้ปรับตัวเข้าสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่โปร่งใส ทันสมัย และตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

2.2 ความสำคัญของสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล

ความสำคัญของสมรรถนะ ได้มีนักวิชาการ นักการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล หลายคนได้ให้ความหมายทิศทางเดียวกัน ดังนี้

กิตติภูมิ เรื่องเสน (2565) เสนอว่า ผู้บริหารที่มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถใช้ข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อวางแผน จัดระบบงาน และติดตามประเมินผลได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว ส่งผลให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถตอบสนองบริบทการศึกษาในยุคที่เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็วได้อย่างเหมาะสม

นิติ ญานะและคณะ (2566) ได้อธิบายไว้ว่า ความสามารถของผู้บริหารในการใช้ ICT มีบทบาทสำคัญต่อการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา และการประสานงาน ทำให้ครูได้รับการส่งเสริมด้านการใช้เทคโนโลยีและพัฒนาทักษะดิจิทัล ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ

เสาวลักษณ์ พิมพิภูลาด (2567) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า สมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัล เป็นความสามารถเชิงองค์รวมที่ผสมผสานความรู้ ทักษะ ทักษะคนดี และพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการบริหารสถานศึกษาในสภาพแวดล้อมดิจิทัล หากผู้บริหารขาดสมรรถนะดังกล่าว จะไม่สามารถปรับตัวหรือขับเคลื่อนโรงเรียนให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้

จตุรमुख เวียงสมุทร (2566) ได้อธิบายว่า สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล เช่น การใช้เทคโนโลยีสื่อสาร การกำกับติดตาม และการจัดการสารสนเทศ มีผลโดยตรงต่อคุณภาพการบริหารงานวิชาการ ส่งผลให้ครูได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาการสอน ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนโดยรวม

ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลไว้ว่า สมรรถนะมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานเป็นบทบาทสำคัญต่อการบริหารและพัฒนาบุคคลในองค์กร โดยมีผลทำให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมรรถนะเป็นปัจจัยหลักที่ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้ส่งผลนำไปสู่การพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จต่อไป

ดารารัตน์ จัทรกาย (2562) ได้อธิบายไว้ว่า สมรรถนะ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กร เพราะช่วยทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ความเชื่อ อุปนิสัย และทักษะที่มีอยู่ ให้สามารถนำออกมาใช้ได้อย่างเต็มศักยภาพ สร้างผลงาน และผลลัพธ์เชิงบวกที่เอื้อต่อความก้าวหน้าของบุคคลและองค์กร จนนำไปสู่ความสำเร็จตามหรือแม้กระทั่งเกินกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

ปาริฉัตร ช่อชิต (2559) กล่าวไว้ว่า สมรรถนะมีความสำคัญต่อองค์กรอย่างมาก เพราะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จ และยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารทรัพยากร

มนุษย์ เช่น การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาและฝึกอบรม การเลื่อนตำแหน่ง การกำหนดผลตอบแทน การโยกย้ายหน้าที่ รวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาความหมาย ความสำคัญของสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการบูรณาการความรู้ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรม เพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผน บริหารจัดการ ตัดสินใจ และขับเคลื่อนการพัฒนาสถานศึกษา รวมทั้งการสนับสนุนครูและสร้างนวัตกรรม เพื่อให้โรงเรียนสามารถปรับตัวและดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของยุคดิจิทัล

2.3 องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

องค์ประกอบของสมรรถนะเป็นการนำเอาสมรรถนะมาเป็นตัวกำหนดระดับเพื่อใช้วัดความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคคล ซึ่งมีหน่วยงาน นักวิชาการ และงานวิจัย ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถนะไว้ ดังนี้

เสาวลักษณ์ พิมพิภูลาด (2567) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การทำงานเป็นทีม หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถทำงานให้สำเร็จได้ ยึดความร่วมมือของบุคลากรในองค์กร ทำงานด้วยความยึดมั่นปรองดองสมานฉันท์ ให้กำลังใจบุคลากร เสริมแรง สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรทำงานด้วยความสามัคคี ให้ความไว้วางใจและเชื่อมั่น บุคลากร ในองค์กรปฏิบัติงานร่วมกันจนบรรลุผลสำเร็จ สื่อสารด้วยการเขียน พูดกับบุคลากรในองค์กรให้เข้าใจ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการบริหารจัดการการทำงานอย่างเป็นระบบ มอบหมาย งานชัดเจนตรงกับความสามารถของบุคลากรในทีม เมื่อเกิดปัญหาในการทำงานมีความสามารถ วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น ติดตาม สรุปปัญหาที่เกิดขึ้น และหาวิธีการแก้ไขปัญหาร่วมกันในทีม เพื่อให้งาน ประสบผลสำเร็จ มีการสร้างเครือข่าย สัมพันธมิตร ความร่วมมือกับชุมชนให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย

2) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการปฏิบัติงานด้วยความ มุ่งมั่น และตั้งใจเพื่อให้งานบรรลุผลสัมฤทธิ์ มีเป้าหมายในการปฏิบัติอย่างชัดเจน บริหารงานให้มีคุณภาพ ความสมบูรณ์ ครบถ้วน เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีการค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม เพื่อนำมาพัฒนาสถานศึกษา มีความสามารถในการพัฒนางานของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการบริหาร ทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถใน

การวัดและ ประเมินผลของงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามแผนงานและตรงตามวัตถุประสงค์ และมีขั้นตอนการทำงานเป็นระบบ มีลำดับขั้นตอน มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

3) การคิดเชิงระบบและคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการทำความเข้าใจสถานการณ์ และปัญหาต่างๆ ในองค์กร ที่เกิดขึ้น สามารถวิเคราะห์ปัญหาอย่างมีขั้นตอน วิเคราะห์ปัญหาที่ซับซ้อนได้ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์กับปัญหาต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างมีเหตุมีผล มีหลัก กระบวนการคิด ฟัง พูด อย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาเป็น ตัดสินแก้ปัญหาโดยใช้วิจรรย์ญาณและเหตุผล ด้วยเทคนิคหลากหลายรูปแบบ เพื่อเป็นทางเลือกในการ แก้ปัญหา

4) การสื่อสารและโน้มน้าว หมายถึง มีความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูด เขียน ฟัง ใช้สื่อหรือเทคโนโลยี ได้เหมาะสมถูกต้อง ทำให้บุคคลอื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน หรือด้วยกิริยาท่าทาง การแสดงออกให้เหมาะสมตามสถานการณ์ เป็นที่น่าเคารพยกย่องจากบุคคลอื่น สามารถใช้ จิตวิทยามวลชนในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถโน้มน้าว จูงใจให้บุคลากรในองค์กร เห็นคล้อยตาม ยอมรับ และและสนับสนุนความคิด เจริญลดปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในองค์กร ให้คำปรึกษาแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กรได้อย่างถูกต้อง และนำมาปฏิบัติได้จริง เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์กรสำเร็จ

5) การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการกำหนดทิศทาง แนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน กำหนดนโยบายใหม่ๆ และเป้าหมายตามสถานการณ์ สอดคล้อง กับวิสัยทัศน์ของประเทศ และสามารถปฏิบัติได้จริง มีการคิดเชิงกลยุทธ์และการวางแผนสำหรับอนาคต สามารถวางแผนหรือคาดการณ์ความสำเร็จในอนาคตได้ มีการปฏิบัติงานโดยยึดถือเป้าหมายหลักของ องค์กรให้งานมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้อื่นเต็มใจที่จะปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์ มีความเป็นผู้นำด้านการเปลี่ยนแปลง มีภาพลักษณ์ที่ดี มีจุดยืน มีความชัดเจน และความเป็นเลิศทางวิชาการ

6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความรอบรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับสื่อสารและเข้าถึงข้อมูล ใช้จัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย มีเทคนิค วิธีการในการสร้างเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไปการสร้างภาพลักษณ์ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารของหน่วยงานผ่านสื่อออนไลน์ รู้กฎหมายดิจิทัล ตรวจสอบและปฏิบัติตาม และมีความสามารถ ประเมินความคุ้มค่า กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้ได้อย่างถูกต้อง

ดวงหทัย แยมตาด และกาญจนา บุญส่ง (2568) กล่าวว่า สมรรถนะของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้เสนอองค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารในยุคดิจิทัล ได้แก่

- 1) ด้านการพัฒนาตนเอง
- 2) ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง
- 3) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
- 4) ด้านการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม
- 5) ด้านการสื่อสารและจูงใจ

จตุรภูษ เวียงสมุทร และ พรทิภา ชนะโยธา (2566) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดมหาสารคาม เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถนะการบริหารงานผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้แก่

- 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์
- 2) การบริการที่ดี
- 3) การพัฒนาตนเอง
- 4) การทำงานเป็นทีม

อัมภาพร จันทร์กระจ่าง (2568) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของสถานศึกษาเอกชนในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ การพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของสถานศึกษาเอกชนในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น

- สมรรถนะหลัก 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความเป็นผู้นำทางวิชาการเชิงสร้างสรรค์ 2) การสร้างสรรค์นวัตกรรมการทำงานเป็นทีม 3) การสร้างภาคีหุ้นส่วนการศึกษา และ 4) การพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ

เป็นสมรรถนะประจำสายงาน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการเชิงพื้นที่ 2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ และ 3) การสื่อสารและการจูงใจ

ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560) ได้กล่าวถึง สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ การพัฒนาศักยภาพบุคคล ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การบริการที่ดี การดำเนินการตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา

กิตติภูมิ เรื่องเสน (2566) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล แบ่งออก มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) การทำงานเป็นทีม 2) การสื่อสารและจูงใจ 3) การบริหารการเปลี่ยนแปลง 4) การใช้เทคโนโลยี 5) การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม

คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2562) ได้จัดทำมาตรฐานสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ สมรรถนะหลัก และสมรรถนะรอง สรุปได้ดังนี้

1) สมรรถนะหลัก (Core Competencies) ประกอบด้วย

(1.1) ด้านที่ 1 ภาวะผู้นำการเรียนรู้ (Learning Leadership) มีสมรรถนะ

(1.1.1) นำตนเองในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทีมงานมุ่งสู่ผลลัพธ์ที่ท้าทายของสถานศึกษา

(1.1.2) นำครูในการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน

(1.1.3) นำด้านการจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ทั้งทางด้านสภาพสังคมและจิตวิทยาให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ครู บุคลากร และชุมชน

(1.2) ด้านที่ 2 ภาวะผู้นำทางการคิด และปฏิบัติ (Brain & Behavior leadership) มีสมรรถนะ คือ

(1.2.1) มีกรอบคิดแบบเติบโต (growth mindset) มีความเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาพัฒนาได้ มองปัญหาและอุปสรรค โอกาสในการเรียนรู้ มีความพยายามในการทำสิ่งที่ท้าทายและพัฒนาสิ่งใหม่ๆ

(1.2.2) คิดเชิงกลยุทธ์ คิดเป็นระบบ และคิดเชิงนวัตกรรม

(1.2.3) สร้างแรงบันดาลใจ และเป็นแบบอย่างในด้านจิตวิญญาณเป็นครูความซื่อสัตย์สุจริต ความเป็นธรรม และความเป็นประชาธิปไตย

(1.3) ด้านที่ 3 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงเป้าหมายที่ท้าทาย (Change & Challenge Leadership) มีสมรรถนะ คือ

(1.3.1) จูงใจครู และนักเรียน ให้มุ่งสู่ผลลัพธ์ที่ท้าทาย

(1.3.2) เสริมครูให้ร่วมมือรวมพลังนำสู่การเปลี่ยนแปลง

(1.3.3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาสถานศึกษา และชุมชน

(1.3.4) บริหารงานด้านต่างๆ อย่างเป็นระบบ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงการสื่อสารสำหรับเพิ่มพูนสมรรถนะการบริหาร และกลไกการเปลี่ยนแปลง

2) สมรรถนะในสายงาน (Functional Competencies) ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

(2.1) การคิดเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม มีสมรรถนะทั่วไป คือ

(2.1.1) การพัฒนาแผนกลยุทธ์ และการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ

(2.1.2) การตัดสินใจบนฐานข้อมูล

(2.1.3) การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

(2.2) ความสามารถด้านการบริหารจัดการ มีสมรรถนะทั่วไป คือ

(2.2.1) การบริหารจัดการด้านระบบ และทรัพยากรของโรงเรียน

(2.2.2) การบริหารจัดการด้านการปฏิบัติงานของบุคลากร

(2.2.3) การบริหารจัดการโรงเรียนอย่างยั่งยืน

(2.3) ด้านผู้นำทางวิชาการ มีสมรรถนะทั่วไป คือ

(2.3.1) การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา

(2.3.2) การส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

(2.3.3) การนิเทศการสอน และการประเมินผลการปฏิบัติของครู

(2.3.4) การจัดการผลลัพธ์การเรียนรู้ตามแผนที่กำหนด

(2.3.5) ทักษะจำเป็นในการทำหน้าที่ผู้นำทางวิชาการ

(2.4) ความเป็นเลิศส่วนบุคคล มีสมรรถนะทั่วไป คือ

(2.4.1) การจัดการประสิทธิผลส่วนบุคคล

(2.4.2) การปฏิบัติตนตามความท้าทายและความเป็นได้ต่างๆ

(2.4.3) พัฒนาการวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

(2.5) การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีสมรรถนะทั่วไป คือ

(2.5.1) การส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียน

(2.5.2) การจัดการพันธมิตรและเครือข่ายทางการศึกษา

(2.5.3) รักษาความสัมพันธ์แบบร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ทิพวรรณ อ่างคำ (2561) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในโครงการสู่ความเป็นเลิศมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือ เสนอ
แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้แก่

สมรรถนะการบริหาร ประกอบด้วย

1) ความรู้ในการปฏิบัติงาน คุณธรรมของผู้บริหาร การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ

- 2) การทำงานเป็นทีม
- 3) การยึดมั่นในความถูกต้อง ชอบธรรม และจริยธรรม การคิดสร้างสรรค์
- 4) การมุ่งผลสัมฤทธิ์
- 5) การใช้เทคโนโลยี

สมรรถนะการตามตำแหน่งงาน ประกอบด้วย

- 1) การประกันคุณภาพการศึกษา
- 2) การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
- 3) การสื่อสาร และการจูงใจ
- 4) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จากการศึกษาแนวคิดงานวิจัย สามารถสรุปองค์ประกอบ ได้ดังนี้ (ตาราง 1)

ตาราง 1 แสดงสังเคราะห์องค์ประกอบ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

องค์ประกอบสมรรถนะของ ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	สมรรถนะการตามตำแหน่งงาน ประกอบด้วย							ความถี่	ร้อยละ
	เสาวลักษณ์ พิมพ์ภูลาด (2567)	ดวงหทัย แยมตาต และกาญจนา บุญสง (2568)	จตุรภัช เวียงสมุทร และ พรทิภา ชนะโยธา	อัมภพร จันทร์กระจ่าง (2568)	ฉวีวรรณ จัตรีวิไล (2560)	กิตติภูมิ เรืองเสน (2566)	คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา		
1.การมุ่งผลสัมฤทธิ์	✓		✓	✓		✓	✓	5	62.5
2.การบริการที่ดี			✓					1	12.5
3.การพัฒนาตนเอง		✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	75
4.การทำงานเป็นทีม	✓	✓	✓	✓		✓	✓	7	87.5
5.การคิดเชิงระบบและคิด สร้างสรรค์	✓							1	12.5

องค์ประกอบสมรรถนะของ ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	เสาวลักษณ์ พิมพ์ภูลาด (2567)	ดวงหทัย แยมตาต และกาญจนา บุญสง (2568)	จตุรภูษ เวียงสมุทร และ พรทิพา ชนะโยธา	อัมภาพร จันทร์กระจ่าง (2568)	ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560)	กิตติภูมิ เรืองเสน (2566)	คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา	ทิพวรรณ อ่างคำ (2561)	ความถี่	ร้อยละ
6.การสื่อสารและโน้มน้าว	✓								1	12.5
7.การสื่อสารและจูงใจ		✓				✓		✓	3	37.5
8.การมีวิสัยทัศน์	✓			✓	✓			✓	4	50
9.การมีภาวะผู้นำ					✓		✓		2	25
10.การคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม						✓		✓	2	25
11.การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ								✓	1	12.5
12.การประกันคุณภาพการศึกษา								✓	1	12.5
13.คุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณ								✓	1	12.5
14.การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓			✓	✓		✓	5	62.5
15.การบริหารการเปลี่ยนแปลง		✓				✓	✓		3	37.5

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจากค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ซึ่งหมายถึงข้อมูลหรือแนวคิดที่มีค่าร้อยละเท่ากับ หรือสูงกว่าร้อยละ 50 ขององค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

โดยผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ได้ 5 ด้าน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

- 1) การพัฒนาตนเอง
- 2) การมีวิสัยทัศน์
- 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์

- 4) การทำงานเป็นทีม
- 5) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

2.3.1 การพัฒนาตนเอง

มีนักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ การพัฒนาตนเองไว้ดังนี้

สุชาวดี บัณฑิตโลก (2562) อธิบายว่า การพัฒนาตนเอง คือ กระบวนการที่บุคคลแสวงหาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับความสามารถของตนให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กรและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชุติมา ศรีประเสริฐ (2564) กล่าวว่า การพัฒนาตนเอง เป็นกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลที่ตั้งใจปรับปรุงตนเองทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถและบุคลิกภาพ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาสายอาชีพในอนาคต

เทียมรัตน์ คงทนต์ (2554) เสนอถึง องค์ประกอบในการพัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. บุคลิกท่าทาง นับเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะกิริยาท่าทาง คือ การสื่อสารที่สำคัญซึ่งจะทำให้ผู้อื่นรู้สึกดีใจ ตลอดจนความนึกคิดของบุคคลนั้น ดังนั้น กิริยาท่าทางหรือบุคลิกภาพสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้สมาชิกกลุ่ม จึงทำให้ผู้อื่นยกย่อง และเชื่อถือไว้วางใจ

2. การพูด นับเป็นการสื่อสารที่จะทำให้ผู้อื่นปฏิเสธ หรือยอมรับในตัวผู้พูด เช่นกัน ซึ่งการพูดในที่นี้รวมทั้งการพูดคุยแบบธรรมดา และการพูดแบบทางการ การพูดที่จะประสบความสำเร็จ มีหลักการเบื้องต้นที่สำคัญ คือการระมัดระวังมิให้คำพูดออกไปเป็นการประทุษร้ายจิตใจผู้ฟัง

3. พัฒนาคุณสมบัติทางด้านมนุษยสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นเป็นทางที่จะทำให้ผู้อื่นยอมรับ และยกย่อง บุคคลที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อคนอื่น ย่อมจะทำให้ได้รับความสนับสนุนและร่วมมือ

4. พัฒนาคุณสมบัติเฉพาะตัว ทำให้ได้รับการยอมรับจากสมาชิกส่วนใหญ่ ดังนั้น นอกจากความรู้ความสามารถคุณสมบัติเฉพาะตัวบางประการก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะผลักดันให้บุคคลได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เป็นผู้มีคุณธรรม ได้แก่ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต และประพฤติตนอยู่ภายใต้คุณธรรม ความดี ตามบรรทัดฐานของสังคมนั้น ๆ

Boydell (1985) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยา ได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาสาระสำคัญของทฤษฎีการพัฒนิตนเอง แบ่งเป็น 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านสุขภาพ สิ่งสำคัญในการพัฒนิตนเอง บุคคลจะต้องมีสุขภาพจิตที่ดี และร่างกายจะต้องแข็งแรง แยกเป็น 3 ระดับ

1.1 ระดับความคิด ไม่ดีหรือวันตันทุรัง แต่จะต้องยึดมั่นในความคิดเห็นและความเชื่อมั่นคงและต่อเนื่อง ในเวลาเดียวกันก็สามารถมีชีวิตอยู่กับความคลุมเครือขัดแย้งได้

1.2 ระดับความรู้สึก รับรู้ ยอมรับความรู้สึก มีความสมดุลทั้งภายในและภายนอกอย่างมั่นคง

1.3 ระดับความมุ่งมั่นคุณค่าของโภชนาการในเรื่องอาหารการกิน สุขภาพที่แข็งแรงมีรูปแบบชีวิตที่ดี

2. ด้านทักษะ จะต้องการพัฒนาทักษะทางสมอง และการสร้างสรรค์ความคิดในหลายรูปแบบ รวมทั้งความทรงจำ ความมีเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาทักษะประกอบด้วย 3 ระดับ

2.1 ระดับความคิด ทักษะทางใจและการคิดคำนึงที่ดี เช่น ความรู้สึกในเรื่องงานความทรงจำที่มีเหตุผล การสร้างสรรค์ มีความคิดริเริ่ม

2.2 ระดับความรู้สึก ทักษะด้านสังคม ด้านศิลปะและการแสดงออก ต้องนำความรู้สึกของตนเข้าร่วมกับแต่ละสถานการณ์ และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้

2.3 ระดับความมุ่งมั่น มีทักษะทางเทคนิค ทางกายภาพ สามารถกระทำได้อย่างศิลปินมิใช่เป็นผู้ที่มีความชำนาญเท่านั้น

3. ด้านการกระทำให้สำเร็จ การกระทำหรือการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ ลุล่วงโดยกล้ากระทำด้วยตัวเองโดยไม่ต้องรอคำสั่ง หรือไม่รอคอยให้เกิดขึ้นเอง มี 3 ระดับ คือ

3.1 ระดับความคิด มีความสามารถที่จะเลือก และเสียสละได้

3.2 ระดับความรู้สึก มีความสามารถในการจัดการเปลี่ยนสภาพจากความไม่สมหวังไม่เป็นสุขให้เป็นความเข้มแข็ง

3.3 ระดับความมุ่งมั่น สามารถลงมือริเริ่มการกระทำได้ ไม่รอคอยให้เกิดขึ้นเอง

4. ด้านเอกภาพของตนเอง เป็นการยอมรับข้อดี และข้อเสียของตนเองด้วยความพอใจในความสามารถและยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพยายามแก้ไขให้ดีที่สุด มี 3 ระดับ คือ

4.1 ระดับความคิด มีความยอมรับ รู้จักและเข้าใจตนเอง

4.2 ระดับความรู้สึก ยอมรับตนเอง แม้แต่ความอ่อนแอ และยินดีในความเข้มแข็งของตนเอง

4.3 ระดับความมั่นคง มีแรงผลักดันตนเอง มีเป้าหมายภายใน มีจุดประสงค์ในชีวิต องค์ประกอบของการพัฒนาตนเอง ประกอบด้วย การพัฒนาด้านทักษะ การพัฒนาด้านความรู้ และการพัฒนาด้านความสามารถ รวมถึงร่วมกันพัฒนากลุ่มคนภายในองค์กรหรือโรงเรียน ที่มุ่งผลที่เกิดขึ้นทั้งหมดไปยังผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน

พัชรินทร์ เจริญสุข (2565) เสนอว่า การพัฒนาตนเองคือความพยายามของบุคคลในการเสริมสร้างศักยภาพของตนเองอย่างเป็นระบบ ผ่านการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนา และการประเมินตนเอง เพื่อให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมยุคใหม่

จากการศึกษาความหมาย การพัฒนาตนเอง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาตนเอง หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน ผู้บริหารที่มีสมรรถนะนี้สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เลือกใช้สื่อและวิธีการที่เหมาะสมในการทำงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์แก่เพื่อนร่วมงาน รวมถึงมอบหมายงานให้สอดคล้องกับศักยภาพ และความถนัดของบุคลากร เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้รอบด้านและขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายอย่างยั่งยืน

2.3.2 การมีวิสัยทัศน์

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ได้มีนักวิชาการ และงานวิจัยเกี่ยวข้อง หลายท่านได้ให้ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) กล่าวถึง การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง สิ่งสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถนำพาผู้อื่นไปในทิศทางเดียวกันกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กร โดยเฉพาะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ซึ่งหมายถึงความสามารถของผู้นำในการสร้างและถ่ายทอดพันธกิจหลักที่เกิดจากแรงบันดาลใจ วิสัยทัศน์ และค่านิยมสำคัญ พฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนควรแสดงออก ได้แก่ การอธิบายและถ่ายทอดวิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงเรียนต่อบุคลากรภายในและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายนอก เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการวางกลยุทธ์และการดำเนินงานของโรงเรียนมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนดไว้

รักเกียรติ หงษ์ทอง (2559) กล่าวถึง การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง บุคคลที่สามารถนำพาองค์กรให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือผู้ที่ทำให้สมาชิกในองค์กรให้การสนับสนุนและยอมรับการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น ผู้นำจำเป็นต้องมีความสามารถในการสื่อสารยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้าใจ เห็นความจำเป็น และมีแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกัน โดยอาศัยการสร้างแรงจูงใจและการรวมพลังร่วมกัน ส่งผลให้บุคลากรแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางตามเป้าหมาย นอกจากนี้ ผู้นำยังควรเปิดโอกาสให้สมาชิกมีช่องทางในการแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย อันจะก่อให้เกิดความแตกต่างทางความคิด ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนวิธีการและกระบวนการทำงานที่สร้างสรรค์ นำพาองค์กรไปสู่ความก้าวหน้าในอนาคต

กฤติยาภรณ์ นาชัย (2564) อธิบายว่า การมีวิสัยทัศน์ผู้นำจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ในการคาดการณ์สถานการณ์ล่วงหน้า กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการทำงานอย่างชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางกำหนดทิศทางและอนาคตขององค์กร นอกจากนี้ ผู้นำยังต้องมีความสามารถในการกระตุ้นให้ผู้ตามเกิดวิสัยทัศน์ร่วมกัน สามารถโน้มน้าวและสร้างแรงบันดาลใจจนเกิดความสำเร็จ และพร้อมที่จะร่วมกันขับเคลื่อนพันธกิจขององค์กรให้บรรลุผลสำเร็จอย่างเต็มศักยภาพ

สิงห์คำ ยอดปานันท์ (2562) ได้กล่าวถึง การมีวิสัยทัศน์ คุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ การเผยแพร่วิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ การเป็นแบบอย่างที่ดี และการสร้างนวัตกรรมแบบอย่างที่ดีและการสร้างนวัตกรรม

ทักษิณ มวลมนตรี (2564) ได้อธิบายว่า การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่สะท้อนถึงภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ คือการเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลทั้งจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนำมากำหนดทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนา และถ่ายทอดออกมาเป็นวิสัยทัศน์ของโรงเรียนเพื่อการสร้างอนาคตที่ยั่งยืน

นาคนนครา เหลนปก (2565) ได้ให้ความหมายว่า การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง คือ ผู้นำที่มีความสามารถในการนำองค์กร เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางดีขึ้น โดยเริ่มต้นจากการสื่อสารให้พูดตามเกิดความเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติงานที่ตรงกัน รวมพลังจูงใจเพื่อให้สมาชิกในองค์กรได้ปฏิบัติพฤติกรรมที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของตนและองค์กร ตลอดจนให้สมาชิกร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ อันก่อให้เกิดความคิดใหม่ วิธีการและกระบวนการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ทำให้เกิดผลลัพธ์ของการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาความหมาย การมีวิสัยทัศน์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และอนาคตขององค์กรอย่าง ชัดเจน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร แล้วนำมา สร้างเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนปฏิบัติการที่สร้างแรงบันดาลใจและสะท้อนค่านิยมสำคัญ

ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ต้องสามารถสื่อสารให้ผู้ตามเข้าใจตรงกัน กระตุ้นและ สร้างแรงศรัทธา เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น และสนับสนุนการคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรม ซึ่งช่วยให้องค์กรก้าวไปสู่เป้าหมายและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

2.3.3 การมุ่งผลสัมฤทธิ์

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ ผู้บริหาร ได้มีนักวิชาการ และงานวิจัยเกี่ยวข้อง หลายท่านได้ให้ความหมายของการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

บุญชอบ พวรรณิกร (2558) กล่าวถึง การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสามารถ และความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์ โดย ประกอบด้วย การวิเคราะห์ภารกิจและวางแผนแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ กำหนดขั้นตอนและ เป้าหมายในการปฏิบัติงาน ติดตามและประเมินผลการทำงานอย่างครบถ้วน เพื่อนำผลการ ประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น ผู้บริหารที่มีสมรรถนะนี้ยังใฝ่ เรียนรู้ด้านการจัดการเรียนการสอน วิจัยและสร้างสรรค์การพัฒนาการเรียนรู้อย่างใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนางานให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

สุพจน์ นาโพทอง (2558) ได้อธิบายว่า การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสามารถ และความตั้งใจของผู้บริหารในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บรรลุมาตรฐานหรือเกินกว่ามาตรฐานที่ กำหนดไว้ ทั้งจากผลงานที่ผ่านมาและเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ขององค์กร รวมถึงการสร้างสรรค์และ พัฒนาผลงานหรือกระบวนการทำงานตามเป้าหมายที่ท้าทายและยากกว่าที่เคยมี เพื่อยกระดับ คุณภาพการทำงานให้สูงขึ้น

ธนิศสรณ์ พลอยทับทิม (2559) ได้กล่าวถึง การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสามารถและความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ พร้อมมี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำแนวคิดหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ บริหารงาน รวมถึงมีความตั้งใจในการผลิตผลงาน พัฒนา และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการให้เป็นที่ ประจักษ์

เบญจพร วาทีกานท์ (2559) ได้ให้ความหมาย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการบริหารงานโดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดหาทรัพยากรและบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างประหยัดและเหมาะสม รวมถึงการวางแผนและดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุดต่อองค์กร

มณีรัตน์ รักษาพล (2559) อธิบายว่า การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสามารถและความตั้งใจของผู้บริหารในการปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบให้บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดของหน่วยงานหรือองค์กรอย่างมีคุณภาพ และสามารถทำได้เกินมาตรฐานที่กำหนด ทั้งจากผลงานที่ผ่านมาและเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ของหน่วยงาน รวมถึงความสามารถในการสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานหรือกระบวนการทำงานตามเป้าหมายที่ท้าทายและยากกว่าที่เคยมีมาก่อน

โสภี ขานดาบ (2559) กล่าวถึง การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสามารถและความตั้งใจของผู้บริหารในการปฏิบัติราชการให้มีคุณภาพสูง หรือเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งมาตรฐานอาจอ้างอิงจากผลงานที่ผ่านมา หรือเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ที่หน่วยงานกำหนด รวมถึงความสามารถในการสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานหรือกระบวนการทำงานตามเป้าหมายที่ท้าทายและทำยากกว่าที่เคยมีมาก่อน

อาราพัต หัดหนี (2562) ได้อธิบายว่า การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสามารถและความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์ พร้อมทั้งมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาความหมาย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสามารถและความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วยคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์ ผู้บริหารที่มีสมรรถนะด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์จะแสดงพฤติกรรมที่สำคัญหลายด้าน ได้แก่ การวางแผนและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ การติดตามและประเมินผลการทำงานเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพ การริเริ่มคิดสร้างสรรค์และนำแนวคิดหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน การผลิตและพัฒนาผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง การบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุด และการปรับปรุงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

2.3.4 การทำงานเป็นทีม

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม ได้มีนักวิชาการ และงานวิจัยเกี่ยวข้อง หลายท่านได้ให้ ความหมายของ การทำงานเป็นทีม ดังนี้

ทิตินา แคมมณี (2559) ให้ความหมาย การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน มาร่วมมือกันในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันในทิศทางเดียวกัน การทำงานเป็นทีมเน้นความร่วมมือ สนับสนุน ช่วยเหลือ และเอาใจใส่ซึ่งกัน และกัน ทั้งในด้านการแบ่งปัน ความรับผิดชอบ การแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสำเร็จของทีม

วิไลวรรณ ศรีมันตะศิริภัทร และ ธีรังกูร วรบำรุงกุล (2560) อธิบายว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่กลุ่มคนทำงานร่วมกันโดยมีความเกี่ยวข้อง และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ด้วยการร่วมมือ และประสานงานด้วยความมุ่งมั่น และความไว้วางใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การทำงานเป็นทีมยังช่วยสร้างความพึงพอใจและความสุขให้กับผู้ปฏิบัติงาน

อริศรา อุ่มสิน (2560) ให้ความหมาย การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีสัมพันธ์ค่อนข้างจะใกล้ชิด มีการติดต่อสื่อสารกันระหว่างสมาชิกร่วมดำเนินกิจกรรมสนับสนุนช่วยเหลือ ใช้ทักษะประสบการณ์ร่วมกันทำงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ร่วมทีมมีความพอใจการทำงานสูงสุด

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2564) กล่าวถึง การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด มีการติดต่อสื่อสารกันระหว่างสมาชิก เพื่อร่วมกันดำเนินกิจกรรม สนับสนุน และช่วยเหลือกัน ใช้ทักษะ และประสบการณ์ร่วมกันในการทำงานอย่างเต็มที่ เพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผู้ร่วมทีมยังมีความพึงพอใจสูงสุดในการทำงาน

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคลากร สร้างช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้างเพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสนับสนุนซึ่งกันและกันได้อย่างเต็มที่ ผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่ประสานและนำทีม โดยดึงทักษะ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลมาใช้ในการแก้ไขปัญหา และบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน การทำงานเป็นทีมยังส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนรู้สึกถึงความพึงพอใจ และความสำเร็จร่วมกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี สนับสนุนการพัฒนาโรงเรียน และยกระดับคุณภาพการศึกษา

2.3.5 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ได้มีนักวิชาการ และงานวิจัยเกี่ยวข้อง หลายท่านได้ให้ความหมายของ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ดังนี้

กฤตยาภรณ์ นาชัย (2564) กล่าวถึง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินงานทั้งด้านการบริหารจัดการ สถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาครู ผู้เรียน และสถานศึกษาให้มีคุณภาพทางการศึกษาสูงขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21

พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า (2563) ได้ให้ความหมาย การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา โดยในปัจจุบันผู้บริหารทางการศึกษาได้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจให้มีความรวดเร็ว ถูกต้อง และแม่นยำ ซึ่งการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน มีความครบถ้วนเพียงพอ และสามารถนำมาใช้ได้ อย่างทันท่วงที นอกจากนี้ เทคโนโลยีดิจิทัลยังช่วยสนับสนุนการบริหารทางไกล ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หลากหลายรูปแบบ เช่น โทรศัพท์มือถือ โทรสาร วิทยุ โทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์ ซึ่งช่วยให้การติดต่อสื่อสารและการดำเนินงานเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย อีกทั้งยังสามารถนำมาใช้ในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานทั่วไป ตลอดจนใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาโดยรวม

สิทธิชัย สีมี่ (2566) อธิบายว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำข้อมูลข่าวสารมาใช้ดำเนินงานสารสนเทศตั้งแต่การแสวงหาการวิเคราะห์ การประมวลผล การจัดการ การจัดเก็บ การเรียกใช้ การแลกเปลี่ยนและเผยแพร่สารสนเทศด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางด้านการบริหารจัดการ

จากการศึกษาความหมาย การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาครู ผู้เรียน และสถานศึกษาให้มีคุณภาพทางการศึกษาที่สูงขึ้น สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศในการรวบรวม

วิเคราะห์ ประมวลผล จัดการ จัดเก็บ และแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และแม่นยำ

3. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครู

3.1 ความหมายของประสิทธิภาพการสอนของครู

ประสิทธิภาพของการสอนถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดความสมบูรณ์แบบ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อผู้เรียนในระหว่างกระบวนการเรียนการสอน ล้วนมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของการเรียนรู้ สำหรับคำว่าประสิทธิภาพการสอน นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973) กล่าวถึง ประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง การวางแผนการสอนหรือการใช้วิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

โดล (Doal, 1978) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิภาพว่า หมายถึง เจตคติ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมของครูที่เอื้ออำนวยต่อความสำเร็จของนักเรียนทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ศุภชัย สว่างภาพ (2554) อธิบายว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการสอนหรือการดำเนินการสอนในหน้าที่ครู ตลอดจนลักษณะต่างๆ ของครูที่จะส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุความสำเร็จได้เป็นอย่างดีตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จินดา พูลสว่าง (2557) กล่าวถึง ประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของครูเกี่ยวกับความรู้ความสามารถด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

มุกดาเมณี ศรีพงษ์เพริศ (2561) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน ใช้วิธีการ/สื่อ/กระบวนการที่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ทักษะ พฤติกรรม หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ณัฐภรณ์ ศิริธร และคณะ (2563) ได้กล่าวถึง ความหมายของประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง ความสามารถของครูในการกำหนดเนื้อหา จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียน และใช้การวัดประเมินผลอย่างเหมาะสม

กิตติชัย แสงสว่าง (2565) ได้อธิบาย ความหมายของประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการสอนของครู เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จรีพร มุลณี (2565) กล่าวถึง ความหมายของประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง ความรู้ความสามารถด้านการสอนของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และต้องอาศัยความสามารถด้านการสอนของครู ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนทำให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการ ตลอดจนพฤติกรรมที่ส่งผลต่อนักเรียนในด้านต่างๆ ส่งผลให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

รุสนิดา ดาลาบี๊ะ (2566) ให้ความหมาย ความหมายของประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติหรือดำเนินการสอนของครู เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สุริษา สุานวิสัย (2567) อธิบายว่า ความหมายของประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และปรับให้ผู้เรียนมีการพัฒนาไปตามวัตถุประสงค์

ณัฐวดี โพธิ์สุวรรณ และ สุมิตร สุวรรณ (2568) กล่าวถึง ความหมายของประสิทธิภาพการสอนของครู หมายถึง ความสามารถของครูในการดำเนินการสอน เช่น การเตรียมสอน การใช้สื่อ การวัดประเมินผล และการเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์

จากการศึกษาความหมาย ประสิทธิภาพการสอน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการสอน หมายถึง ความสามารถ ของครูในการวางแผนและดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยรวมไปถึงทักษะในด้านการจัดการเรียนการสอน ความรู้ในหลักสูตร การวัดและประเมินผล ตลอดจนการพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

3.2 ความสำคัญของประสิทธิภาพการสอนครู

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีนักวิชาการ และนักการศึกษาหลายท่านให้ความสำคัญกับ ประสิทธิภาพการสอนของครูไว้ ดังนี้

มุกตามณี ศรีพงษ์เพริศ (2567) กล่าวถึง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ทั้งนี้ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผล ไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และความเข้าใจ รวมถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อเนื้อหาวิชาที่ศึกษา

ชนินันท์ คล้ายมณี (2560) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพการสอนมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การที่นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับวิธีสอนหรือพฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิผลของครู หากครูมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนแล้ว จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพทั้งในด้านสติปัญญา การคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้เชิงสังคม คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการสอน มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน ตลอดจนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนดไว้ นอกจากนี้ ยังส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อเนื้อหาวิชาที่ศึกษา ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพในด้านต่างๆ และบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด

3.3 องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครู

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครู มีนักวิชาการได้นำเสนอแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอน ไว้ดังนี้

บลูม (Bloom, 1976) ได้เสนอ องค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครู โดยได้เสนอองค์ประกอบของการสอนที่มีประสิทธิภาพไว้ 4 ประการ

1) การชี้แนะ (Clues) หมายถึง การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน โดยอธิบายให้นักเรียนเห็นชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นว่าการเรียนจะทำให้เกิดความสามารถหรือพฤติกรรมอะไรบ้าง รวมถึงอธิบายถึงกิจกรรม ขั้นตอน และวิธีการที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละคนอย่างชัดเจน

2) การเสริมแรง (Reinforcement) คือการดำเนินการสอนโดยอาศัยหลักจิตวิทยา การเสริมแรงที่ดีควรประกอบด้วย การเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ เช่น การชมเชย

และการตำหนิ การให้รางวัลและการทำโทษ ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมที่ครูควรปฏิบัติในระหว่างการจัดการเรียนการสอน

3) การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน การส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และการสนับสนุนให้นักเรียนทำงานกลุ่ม

4) การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and Correction) เป็นพฤติกรรมการสอนของครูที่เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนและแก้ไขปรับปรุงในส่วนที่ผู้เรียนยังบกพร่อง การสอนที่ดีจะต้องมีการวัดผลและประเมินผลและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน เช่น การทดสอบหลังเรียน การแจ้งผลการสอบหรือข้อบกพร่องให้นักเรียนทราบทันที และช่วยปรับปรุงข้อบกพร่องนั้นควบคู่ไปด้วย

บีชและไรฮาร์ท (Beach และ Reinhartz, 1984) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครู โดยกำหนดโครงสร้างของประสิทธิภาพการสอนเพื่อประเมินการปฏิบัติงานของครู ดังนี้

1) ความชัดเจนในการจัดเตรียมการเรียนการสอน (Clarity of Instruction) การพิจารณาพฤติกรรมการสอนของครูในด้านการวางแผนการสอน ครูที่มีประสิทธิภาพควรมีหลักฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการสอน การใช้ตัวอย่างและภาพเพื่อแสดงมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรม ให้ง่ายต่อการเข้าใจ มีความรู้ในวิชาที่สอนและทบทวนการสอนอยู่เสมอ

2) การกระตือรือร้นเรื่องการเรียนการสอน (Enthusiasm During Instruction) ครูที่มีประสิทธิภาพควรมีพฤติกรรมสนุกสนานกับงานสอนของตน สร้างบรรยากาศของความกระตือรือร้น ทำให้บรรยากาศการเรียนสนุกและมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน

3) การแสดงความใส่ใจในงาน (Task Orientation) ครูที่มีประสิทธิภาพควรแสดงความใส่ใจในงานสอน ซึ่งประกอบด้วยงานที่ต้องปฏิบัติก่อนสอน ระหว่างสอน และเมื่อสิ้นสุดการสอน

4) การใช้กลวิธีการสอน (Teaching Strategies) ครูที่มีประสิทธิภาพควรใช้เทคนิคการสอนที่แตกต่างกันไปตามเนื้อหาวิชา ระดับพัฒนาการของผู้เรียน และแบบการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

5) การมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน (Interaction with Students) ครูที่มีประสิทธิภาพควรมีบรรยากาศในทางบวกสำหรับการเรียนรู้และการคิดของนักเรียน มี

ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความยุติธรรม เปิดเผย และตรงไปตรงมา เช่น การสื่อความหมายไปยังนักเรียนให้ตระหนักว่าตนมีคุณค่าและศักดิ์ศรี

6) การใช้คำถามที่น่าสนใจ (Use of Interesting Questions) ครูที่มีประสิทธิภาพควรตั้งคำถามที่น่าสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ เช่น คำถามปลายเปิด คำถามปลายปิด เป็นต้น

ปรีศนี ไชยศิริ (2562) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอน นั้น จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพการสอนของครูมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน

1) ด้านการจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน บรรยากาศในการเรียนการสอนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความอยากรู้ อยากรเรียน เป็นแรงจูงใจภายนอกที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2) การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมที่อยู่รอบๆ ในห้องเรียนที่ครูและผู้เรียนมีส่วนร่วมกัน ส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา การที่ครูมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร ทฤษฎี และเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างชัดเจน ตลอดจนมีความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชาที่สอน

4) ด้านการจัดการเรียนการสอน ความสามารถของครูคณิตศาสตร์ในการกำหนดการสอนตามสาระการเรียนรู้เพื่อใช้ในการเตรียมสอน การใช้วิธีสอนที่หลากหลาย การมีความสามารถและทักษะในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และพยายามคิดค้นและทดลองใช้วิธีการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้

5) ด้านบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมของครู การปฏิบัติตนของครูที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะของครูเป็นการแสดงออกมาทางกิริยา ท่าทาง นิสัย การแต่งกาย ตลอดจนลักษณะที่บ่งบอกถึงสภาพอารมณ์และจิตใจ ความรู้สึนึกคิด ค่านิยม สังคม และบุคลิกภาพทางสติปัญญา เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาจนเกิดเป็นนิสัย ซึ่งหากเป็นที่ยอมรับของนักเรียนและนักเรียนยึดถือเป็นแบบอย่างแล้ว จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6) ความสำคัญของบุคลิกภาพ การปฏิบัติตนของครูที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะของครู เป็นการแสดงออกมาทางกิริยา ท่าทาง การแต่งกาย ตลอดจนลักษณะที่บ่ง

บอกถึงสภาพอารมณ์และจิตใจ ค่านิยม สังคม และบุคลิกภาพทางสติปัญญา เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างเหมาะสมเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ นักเรียน

กิตติชัย แสงสว่าง (2565) ได้วิเคราะห์ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพการสอนของครูในสถานศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพการสอนของครู ได้แก่

- 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายการสอน
- 2) การดำเนินการเรียนการสอน
- 3) การจัดบรรยากาศในการสอน
- 4) การแสดงความใส่ใจในการสอน
- 5) การวัดและประเมินผลการสอน

อนุสิทธิ์ เทพจักร์ (2562) อธิบายว่า สรุปองค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครู ประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง ครูมีสมรรถนะในการพัฒนาหลักสูตรจากหลักสูตรระดับสากล ระดับชาติ และระดับท้องถิ่น โดยบูรณาการเข้ามาเป็นหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเหมาะสมและกลมกลืน
- 2) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง ครูต้องเข้าใจธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้ มีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน ทักษะการสอน วิธีการสอน รูปแบบการสอน กระบวนการ และเทคนิคการสอนที่หลากหลาย
- 3) การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง ครูมีสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้ตามหลักการของการวัดและประเมินผล และเป็นไปตามเป้าหมายการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้
- 4) สื่อการสอน คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยี หมายถึง ครูมีการจัดเตรียมสื่อการสอนที่หลากหลาย และอุปกรณ์ประกอบการสอนให้พร้อมและเหมาะสมกับวิชาที่สอนตามหลักสูตร และมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม
- 5) การมีจรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง ครูควรเป็นผู้มีความเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม และชักชวนให้ผู้อื่นทำเพื่อสังคม
- 6) การจัดการชั้นเรียน หมายถึง ครูมีสมรรถนะและหลักการบริหารการจัดการชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อสร้างบรรยากาศเชิงบวก ตลอดทั้งยังมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอให้เข้ากับผู้เรียนและการเรียนการสอน

7) การมีความรู้ในวิชาที่สอน หมายถึง ครูเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน

8) การมีบุคลิกภาพ คุณลักษณะการเป็นผู้นำ และการมีมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ครูมีบทบาทนำด้านการสอนและวิชาชีพครู มีทักษะการสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ เพื่อช่วยนักเรียนให้มีพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญาและด้านบุคลิกภาพ

ชนินันท์ คล้ายมณี (2560) ได้เสนอการวิเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอน ได้องค์ประกอบ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) การจัดการเรียนรู้ หมายถึงความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้และการศึกษาของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ

2) การจัดบรรยากาศห้องเรียน หมายถึงความสามารถของครูในการจัดสิ่งแวดล้อมความสะดวกในการเรียนการสอนทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพให้มีบรรยากาศเหมาะสมกับการเรียนรู้ เช่น การจัดชั้นเรียนให้สะอาด สบายงาม น่าอยู่ มีแสงสว่างเพียงพอ มีมุมแสดงผลงานและมุมเสริมประสบการณ์ มีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างครบครัน

3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ความสามารถของครูในการแสดงออกถึงการมีมนุษยสัมพันธ์อันดี เป็นกันเองกับนักเรียน มีความเข้าใจจิตใจนักเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมและความเอาใจใส่ให้นักเรียน และพฤติกรรมของครูในการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา คอยแนะนำตักเตือนให้นักเรียนปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัย

4) การใช้สื่อการสอน หมายถึงความสามารถของครูในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค วิธีการ และนำสื่อมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เจตคติ ทักษะตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) การวัดและประเมินผล หมายถึงความสามารถของครูในการศึกษาวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรเพื่อกำหนดเกณฑ์การประเมิน กำหนดภาระงานและใช้วิธีการหลากหลายในวัดและประเมินผล มีกรอบเวลากำหนดการวัดและประเมินผลทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยมุ่งเน้นเพื่อพัฒนานักเรียนตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา

โบริช (Borich, 2004) ได้เสนอว่า กรอบแนวคิดเพื่อการศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครูในชั้นเรียน โดยประเมินจากพฤติกรรมหลัก) 5 ด้าน ดังนี้

1) การสร้างความชัดเจนในบทเรียน (Lesson Clarity) ตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนใหม่ การตรวจสอบงานและความรู้เดิมของนักเรียน การให้คำแนะนำในการเรียนอย่างชัดเจน การรู้ความสามารถของนักเรียนและสอนตามความสามารถ การยกตัวอย่าง แสดงภาพประกอบและการสาธิต การทบทวนและสรุปบทเรียน

2) การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Instructional Variety) ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ การใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์สร้างความสนใจ การแสดงความกระตือรือร้นและความมีชีวิตชีวาในการสอน การใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย การให้รางวัลและการส่งเสริมแรงจูงใจ การใช้คำถามและปัญหาหลากหลายรูปแบบ และการให้โอกาสนักเรียนแสดงความคิดเห็น

3) การแสดงความใส่ใจในงานสอน (Teacher Task Orientation) ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้หรือแผนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร การบริหารจัดการด้านธุรการได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ส่งผลกระทบต่องานการสอน การเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดวงจรการทบทวน การแจ้งผลการเรียนและการทดสอบที่เป็นระบบ

4) การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ (Engagement in the Learning Process) ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน การให้ข้อมูลป้อนกลับในโอกาสที่เหมาะสม การใช้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม การให้คำชมเชยที่มีความหมาย การควบคุมและตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน

5) การส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ (Student Success Rate) ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ การกำหนดเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้หรือแผนการสอนที่สอดคล้องกับลำดับการเรียนรู้ การให้คำตอบที่ถูกต้องแก่นักเรียนที่ตอบถูกบางส่วน ตอบถูกแต่ไม่แน่ใจ และตอบไม่ถูกในทันที การจัดแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้เป็นส่วนย่อยๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคล และการปรับเนื้อหาใหม่ให้น้อยลงและง่ายต่อการเข้าใจ

ประเสริฐ กองสุข (2565) องค์ประกอบการสอนของครูมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ครูที่มีคุณภาพในการสอนจะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังนั้น พฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี จากการสังเคราะห์องค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน จึงสามารถนำมาพิจารณารายด้าน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่สอน หมายถึง ครูต้องมีความรู้และความสามารถในการวิเคราะห์และปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียน รวมถึงการจัดทำคำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา มาตรฐาน และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางและมาตรฐานการจัดการศึกษา

2) ด้านการวางแผนและเตรียมการสอน หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูในด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้สอนมีความพร้อมในการสอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามเป้าหมายการจัดการศึกษาของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ เป็นการตรวจสอบและกำหนดระดับความสามารถในการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงวิธีสอน ซึ่งประกอบด้วย การวัดและประเมินผลที่หลากหลายตามศักยภาพของผู้เรียน

4) ด้านเทคนิคและทักษะในการสอนที่หลากหลาย หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู โดยการใช้เทคนิคการสอน เนื้อหา วิธี และสื่อการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของหลักสูตร ครูควรมีทักษะในการสอนและปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

5) ด้านการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียน สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องสมุด และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ควรได้รับการสนับสนุนและจัดหาให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีมาตรฐานที่เพียงพอจะส่งเสริมงานวิชาการให้เจริญงอกงามได้

ตาราง 2 แสดงสังเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครู

องค์ประกอบประสิทธิภาพ การสอนของครู	Bloom, 1976 (1976)	Beach&Reinhartz,(1987)	Borich, (2004)	ชนินันท์ คัลยามณี (2560)	ปรีศนี ไชยศิริ (2562)	อนุสิทธิ์ เทพจักร (2562)	กิตติชัย แสงสว่าง (2565)	ประเสริฐ กองสุข (2565)	ความถี่	ร้อยละ
1.การจัดการชั้นเรียน	✓		✓		✓		✓	✓	5	62.5
2.การจัดบรรยากาศในห้องเรียน		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7	87.5
3.ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	✓	✓	✓	✓					4	50
4. การวัดและประเมินผล	✓		✓	✓		✓	✓		5	62.5
5. ด้านการจัดการเรียนการสอน		✓		✓	✓	✓	✓	✓	6	75
6. การแสดงความใส่ใจในการสอน		✓	✓				✓		3	37.5
7. สื่อการสอน เทคนิคและทักษะในการสอน		✓	✓	✓		✓		✓	5	62.5
8.การใช้คำถามที่น่าสนใจ ประสิทธิภาพ ควรตั้งคำถามที่น่าสนใจและกระตุ้นการ เรียนรู้		✓							1	12.5
9.ด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา					✓	✓		✓	3	37.5
10.ด้านบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมของครู					✓				1	12.5
11.ความสำคัญของบุคลิกภาพ						✓	✓		2	25
12. การพัฒนาหลักสูตร			✓			✓		✓	3	37.5
13. จรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพครู						✓			1	12.5

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดจากนักวิชาการ เอกสาร และงานวิจัย ทั้งในประเทศ และต่างประเทศเกี่ยวกับองค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครู ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจากค่าความถี่และค่าร้อยละ

โดยผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครู
ได้ 6 องค์ประกอบ เพื่อให้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การจัดการชั้นเรียน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดบรรยากาศในห้องเรียน

องค์ประกอบที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

องค์ประกอบที่ 4 การวัดและประเมินผล

องค์ประกอบที่ 5 การจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 6 สื่อการสอน

3.3.1 การจัดการชั้นเรียน

จากการศึกษาจากนักวิชาการ เอกสาร และงานวิจัยทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ
ได้ให้ความหมายของ การกำหนดจุดมุ่งหมายการสอน ไว้ดังนี้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2554) ได้กล่าวถึง การบริหารจัดการในชั้นเรียนว่า การที่
ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น การบริหารจัดการในห้องเรียนเป็นเรื่องที่ครูผู้สอน
ต้องตระหนักถึง เริ่มตั้งแต่ครูต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพที่แสดงถึงความเมตตาและเป็น
มิตรกับผู้เรียน รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล รู้ภูมิหลัง ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน
ซึ่งครูผู้สอนควรมีเครื่องมือและทักษะในการรวบรวมข้อมูล การจัดการเรียนการสอนที่มี
ประสิทธิภาพนั้นครูจะต้องจัดกิจกรรมทุกอย่างที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพและนักเรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สำหรับบทเรียน รวมถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่
เกิดขึ้นระหว่างนักเรียนกับครู และนักเรียนกับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนต้องใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียน
กับครูเป็นระยะเวลาหลายชั่วโมงในแต่ละวัน และสถานที่ส่วนใหญ่ก็คือห้องเรียน การจัดการชั้น
เรียนให้เชื่อมต่อกับแนวคิดของหลักสูตรและพัฒนาการของเด็ก จึงเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งต่อคุณภาพ
การเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้ให้ความหมาย การจัดการชั้นเรียนว่า เป็น
กระบวนการดำเนินการในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) การเตรียมการ หมายถึง การจัดเตรียมสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้
พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอนตลอดทั้งภาคเรียน

2) การวางแผนการเรียนการสอน หมายถึง การออกแบบกิจกรรมการ
เรียนการสอน รวมถึงสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่

กำหนดไว้ 3) การดำเนินการในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ และเกิดความพึงพอใจในระดับที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนยอมรับได้

สโรชา กาวี (2560) เสนอว่า การจัดการชั้นเรียน คือ การที่ครูดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและจิตวิทยาในชั้นเรียน รวมถึงการกำหนดกฎระเบียบและข้อตกลงเบื้องต้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสำหรับผู้เรียน

กนกพร พรหมสุวรรณ (2564) กล่าวว่า การจัดการชั้นเรียน หมายถึง การสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ ตลอดจนการใช้วิธีการดูแลและอำนวยความสะดวกให้นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการชั้นเรียน หมายถึง การจัดการชั้นเรียนหมายถึงกระบวนการที่ครูสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งทางกายภาพและจิตวิทยา โดยมีการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน จัดสื่อและอุปกรณ์ รวมถึงกำหนดกฎระเบียบเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนด ครูต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และสร้างปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน เพื่อสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและคุณภาพการเรียนรู้

ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

จินตนา ศิริธัญญารัตน์ (2561) ได้สรุปความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียนไว้ 7 ประการ ดังนี้ 1) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยราบรื่น และมีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้เรียนและผู้สอน อีกทั้งปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ 2) สร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและการมาโรงเรียน ผู้เรียนรู้สึกที่โรงเรียนเป็นสถานที่ที่น่าเรียน น่าอยู่ เพราะมีครูที่เข้าใจและเมตตาผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดี 3) ส่งเสริมการเรียนรู้ กระตุ้นความสนใจในบทเรียน และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน 4) เสริมสร้างลักษณะนิสัยและระเบียบวินัย ให้แก่ผู้เรียน 5) ส่งเสริมสุขภาพและสุขลักษณะ ที่ดีแก่ผู้เรียน 6) พัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีอัธยาศัยไมตรี และสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม 7) ปลูกฝังการรู้จักตนเอง ส่งเสริมความเข้าใจในตนเองและความพร้อมในการช่วยเหลือผู้อื่น

ธนพล แซ่คู (2563) ได้เสนอว่า การจัดการชั้นเรียนมีบทบาทในการขจัดความสับสนวุ่นวายและบรรยากาศที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน ทำให้เกิดระเบียบ ส่งเสริมให้

ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนและการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนมีความสำคัญในการส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างเรียบร้อย ร่าเริง และมีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้ไปในทางที่พึงประสงค์ ส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและโรงเรียน พัฒนาลักษณะนิสัย ระเบียบวินัย สุขภาพ และสุขลักษณะของผู้เรียน รวมถึงสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนา มนุษย์สัมพันธ์ และการรู้จักตนเอง ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนการสอนและการบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2557) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนว่า ประกอบด้วยมิติที่มองเห็นได้และมิติที่มองไม่เห็น ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1) องค์ประกอบทางกายภาพ หมายถึงสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนของผู้เรียนและผู้สอน โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมรอบชั้นเรียนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน การจัดองค์ประกอบทางกายภาพควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับยุคสมัย และสนับสนุนบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น

2) องค์ประกอบทางสังคม หมายถึงสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งส่งผลต่อประสบการณ์ร่วมกัน การจัดบรรยากาศทางสังคมสามารถทำได้โดยสร้างบรรยากาศที่ท้าทาย (Challenge environment) เพื่อส่งเสริมความต้องการเรียนรู้, จัดบรรยากาศที่ให้อิสระ (Freedom environment) เพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจอย่างอิสระ, สร้างบรรยากาศแห่งการยอมรับ (Respect environment) เพื่อกระตุ้นการยอมรับซึ่งกันและกัน, สร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่นและเป็นมิตร (Warmth environment) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน, สร้างบรรยากาศแห่งวินัย (Discipline environment) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบ, สร้างบรรยากาศแห่งความสำเร็จ (Success environment) เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสบรรลุความสำเร็จในการเรียนรู้

3) องค์ประกอบทางการศึกษา หมายถึงเนื้อหาในหลักสูตรที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยต้องพิจารณาความสอดคล้องกับหลักสูตรและเหมาะสมกับอายุของผู้เรียน ประกอบด้วย การเตรียมการสอน เพื่อสร้างคุณค่าและความทันสมัยในการจัดการเรียนรู้, การวางแผนการสอน ที่กำหนดทิศทางและกิจกรรมที่ชัดเจน. การสอน ซึ่งเป็นกระบวนการนำเสนอ

องค์ความรู้และฝึกฝนทักษะ, การประเมินผล ซึ่งเป็นการตรวจสอบความรู้และทักษะของผู้เรียน หลังจากการเรียนรู้

จอห์นสัน (Johnson, 2005) ได้เสนอแนะว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการ ชั้นเรียน ได้แก่ วิธีดำเนินการและการจัดการพฤติกรรม ซึ่งมีสาระโดยสรุป ได้ว่า

1) วิธีการดำเนินการ (Procedures) หมายถึงแนวปฏิบัติที่แตกต่างจากกฎระเบียบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1) วิธีดำเนินการทางวิชาการ (Academic Procedures) เป็นกิจกรรมที่สำคัญ เช่น การทดสอบ และการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้

1.2) วิธีดำเนินการในกิจวัตรหรืองานประจำ (Routine Procedures) หมายถึงกิจกรรมที่จัดตั้งแต่การเข้าชั้นเรียนจนกระทั่งออกจากชั้นเรียน เช่น การบันทึกเวลาเรียน การส่งการบ้าน การส่งงานที่มอบให้ รวมถึงการขออนุญาตออกนอกห้องเรียนและการลาหยุดเรียน

1.3) วิธีดำเนินการพิเศษ (Special Procedures) สำหรับสถานศึกษาในขนาดใหญ่ ซึ่งรวมถึงกิจกรรมสำคัญ เช่น การซ้อมหนีไฟ โดยใช้วิธีที่ปลอดภัย มีตัวอย่างและการฝึกปฏิบัติ

2) การจัดการพฤติกรรม (Behavior Management) หมายถึง การจัดการพฤติกรรมที่ไม่ได้หมายความว่าครูจะลงโทษนักเรียนเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่ครูจะต้องมีมาตรการในการป้องกันมากกว่าการแก้ไขพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

ศศิธร ชันดิธรางกูร (2557) กล่าวถึง องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนว่า ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้:

1) องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน โดยมุ่งเน้นการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียนและมีความกระตือรือร้นในสิ่งที่เรียน

2) องค์ประกอบด้านจิตวิทยา ซึ่งหมายถึงการจัดการเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึก เจตคติ และพฤติกรรมของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายสำคัญในการส่งเสริมระเบียบวินัยในการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบนี้มีแบบแผนความเชื่อที่แตกต่างกันในแต่ละยุคสมัย เช่น ในอดีต ผู้สอนเชื่อว่าการจัดการชั้นเรียนที่ดีคือการให้ผู้เรียนเงยบ่าและตั้งใจฟังสิ่งที่ผู้สอนพูด แต่ในปัจจุบัน กลับเชื่อว่าห้องเรียนที่สงบเรียบร้อยเกินไปอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่มีความสุข เบื่อหน่าย และไม่ยอมมาเรียน

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน มีเป้าหมายคือการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และ

ทักษะของผู้เรียนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) องค์ประกอบทางกายภาพ หมายถึงสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน การจัดองค์ประกอบนี้ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับยุคสมัยและสนับสนุนบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างราบรื่น 2) องค์ประกอบทางสังคม ได้แก่บรรยากาศที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยมีการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น บรรยากาศที่ทำให้ศิษย์ ยอมรับ อบอุน และมีวินัย เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้และความสำเร็จ 3) องค์ประกอบทางการศึกษา คือเนื้อหาในหลักสูตรที่ต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของการสอน โดยมีการเตรียมการ สร้างแผนการสอนที่ชัดเจน และการประเมินผลเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 4) วิธีการดำเนินการ ประกอบด้วยแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ เช่น วิธีการทางวิชาการ กิจกรรมประจำวัน และวิธีการพิเศษในสถานศึกษาขนาดใหญ่ 5) การจัดการพฤติกรรม คือการจัดการพฤติกรรมของผู้เรียนผ่านมาตรการป้องกัน ไม่ใช่การลงโทษเมื่อเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

3.3.2 การจัดบรรยากาศในห้องเรียน

ความหมายของการจัดบรรยากาศในห้องเรียน

สุตานนท์ ปางชาติ (2553) ได้ให้ความหมาย การจัดบรรยากาศห้องเรียนว่า หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจและความใฝ่รู้ใฝ่ศึกษาในตัวผู้เรียน นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในระหว่างการเรียนการสอนอีกด้วย

วิปีศยา เขียววา (2558) ได้อธิบายว่า การจัดบรรยากาศห้องเรียนว่า หมายถึง การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ โดยประกอบด้วยการจัดระเบียบชั้นเรียนให้สะอาด สวยงาม และน่าอยู่ มีแสงสว่างเพียงพอ รวมถึงการจัดมุมแสดงผลงานและมุมเสริมประสบการณ์ การเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ครบถ้วน ซึ่งจะทำให้ครูมีความพร้อมและมั่นใจในการสอน อีกทั้งยังมีอารมณ์ดี การชมเชยนักเรียนมากกว่าการตำหนิจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสบายใจ

ชนินันท์ คล้ายมณี (2560) อธิบายว่า การจัดบรรยากาศห้องเรียนเป็นความสามารถของครูในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การทำให้ชั้นเรียนสะอาด สวยงาม และน่าอยู่ มีแสงสว่างเพียงพอ พร้อมทั้งจัดมุมแสดงผลงานและมุมเสริมประสบการณ์อย่างเหมาะสม การเตรียมวัสดุอุปกรณ์การสอนให้ครบ

ครั้นทำให้ครุมีความพร้อมและมั่นใจในการสอน รวมถึงมีการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจผ่านกลวิธีการสอนที่สนุกสนาน เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่ราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จิราภรณ์ วัฒนกุล (2564) ให้ความหมาย การจัดบรรยากาศในห้องเรียนคือ กระบวนการสร้างสภาพการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความปลอดภัย ความไว้วางใจ ความร่วมมือ และความเป็นมิตร รวมถึงการกำกับพฤติกรรมให้เกิดวินัยในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมาธิและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดบรรยากาศห้องเรียน หมายถึง การจัดบรรยากาศห้องเรียนหมายถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและกระตุ้นความสนใจและความใฝ่รู้ของผู้เรียน โดยการจัดระเบียบชั้นเรียนให้สะอาด สวยงาม และน่าอยู่ พร้อมมีแสงสว่างเพียงพอ รวมถึงการจัดมุมแสดงผลงานและมุมเสริมประสบการณ์อย่างเหมาะสม การเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ครบถ้วนช่วยให้ครุมีความพร้อมและมั่นใจในการสอน อีกทั้งการกระตุ้นนักเรียนให้มีส่วนร่วมผ่านกลวิธีการสอนที่สนุกสนานจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ความสำคัญของการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน

สุธีรา งามเกียรติทรัพย์ (2564) อธิบายว่า การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งควรเป็นบรรยากาศที่เต็มไปด้วยการยอมรับและกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ การสร้างสภาพแวดล้อมเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นพบแนวคิดใหม่ๆ และพัฒนาศักยภาพทางด้านความคิดสร้างสรรค์ให้เจริญก้าวหน้าตามขีดความสามารถของแต่ละบุคคล

ภัทรานิชฐ์ พรหมสุรินทร์ และคณะ (2566) ได้กล่าวถึง การจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมทักษะในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมควร นามสีฐาน และ พระมหาสุวัฒน์ กิตติเมธี (2565) เสนอว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อความสุขของผู้เรียนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะนิสัยในการใฝ่เรียนรู้ ความรักในการศึกษา การเป็นบุคคลดี และการมีสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งส่งผลให้บุคคลสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความสุขนี้ คือ ครูผู้เป็นผู้นำทางแห่งการเรียนรู้

พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒน์ (2559) ระบุว่า ครูผู้สอนสามารถสร้างความรู้สึกลงในเชิงบวกต่อผู้เรียนได้ ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่สำคัญในการพัฒนาเยาวชนของประเทศชาติให้เติบโตอย่างสมบูรณ์ ทั้งในด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคมอย่างแท้จริง ดังนั้น การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น เช่น ห้องเรียนที่ไม่คับแคบจนเกินไป จะช่วยให้ผู้เรียนมีความคล่องตัวในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีขึ้น
- 2) ช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีและควมมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน เช่น การจัดห้องเรียนให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย โดยการจัดวางโต๊ะและเก้าอี้อย่างเป็นระบบระเบียบ จะทำให้นักเรียนซึมซับพฤติกรรมเหล่านี้โดยไม่รู้ตัว
- 3) ช่วยส่งเสริมสุขภาพที่ดีของผู้เรียน เช่น มีแสงสว่างที่เพียงพอ มีการจัดที่นั่งไม่ใกล้กระดานมากเกินไป และมีขนาดโต๊ะเก้าอี้ที่เหมาะสมกับวัยและรูปร่างของนักเรียน
- 4) ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดมุมวิชาการ การจัดแสดงป้ายนิเทศ และการตกแต่งห้องเรียนด้วยผลงานของนักเรียน
- 5) ช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนและการมาโรงเรียน โดยในห้องเรียนมีครูที่เข้าใจและเอื้ออาทรต่อผู้เรียน และผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2561) อธิบายว่า ให้ความสำคัญกับการจัดบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก โดยได้กำหนดมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ในมาตรฐานที่ 3 ซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ได้เพิ่มตัวชี้วัดที่ 3 ว่าด้วยการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก โดยระบุว่าการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกหมายถึง การที่ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นปฏิสัมพันธ์เชิงบวก ส่งเสริมให้เกิดความรักระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง ทำให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยบรรยากาศที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ และการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีจะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ บรรยากาศที่สร้างความสุขยังช่วยเสริมสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ สุขภาพจิตที่ดี และความรักในวิชาการ รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาในทุกด้าน ทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม

ลักษณะการจัดบรรยากาศในห้องเรียน

สุธีรา งามเกียรติทรัพย์ (2564) อธิบายว่า การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ประกอบด้วย 3 ประการ ได้แก่

1) การสร้างบรรยากาศด้านกายภาพ (Physical Climate) เป็นบรรยากาศที่มองเห็นและสัมผัสได้ ซึ่งแต่ละสถานศึกษาสามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม เช่น การจัดพื้นที่ภายในโรงเรียนและห้องเรียน การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดที่นั่งเรียน การจัดมุมทำกิจกรรมต่างๆ การจัดป้ายนิเทศ และการจัดแสดงผลงานของนักเรียน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ควรมีความแปลกใหม่ มีคุณค่า และท้าทาย เพื่อให้นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมและแสดงออกอย่างกว้างขวาง

2) การสร้างบรรยากาศด้านสมอง (Mental Climate) เป็นการจัดบรรยากาศที่ครูเป็นผู้วางแผนและดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ท้าทายและกระตุ้นให้นักเรียนคิดในหลายมิติ เช่น การคิดแก้ปัญหา การคิดหาเหตุผล การคิดอย่างคล่องแคล่ว การคิดอย่างยืดหยุ่น การคิดอย่างแปลกใหม่ และการคิดเชิงจินตนาการ กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนใช้สมองในการคิดอย่างสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การสร้างบรรยากาศด้านอารมณ์ (Emotional Climate) เป็นบรรยากาศที่เกี่ยวข้องกับการช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีพลัง และรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม รวมถึงการเคารพตนเองและผู้อื่น

สมฤทัย ทองบุญน่ม (2563) ได้เสนอว่า คุณลักษณะบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวกได้ทั้งสิ้น 11 ตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้ 1) ความอบอุ่น 2) ความใกล้ชิด 3) ความรู้สึกไว้วางใจ 4) การยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน 5) การรวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น 6) การตอบสนองความต้องการร่วมกัน 7) ความท้าทาย 8) ความสำเร็จ 9) ความมีอิสระ 10) ความสนุกสนาน และ 11) ความมีวินัยแห่งตน

ฮินซ์ และ ไวล์ (Hinze และ Wiley, 2013) ได้อธิบายว่า การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ดีช่วยให้นักเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศในชั้นเรียนถือเป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยในการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อปรับปรุงโรงเรียน บรรยากาศในห้องเรียน ดังนี้

- 1) การมีส่วนร่วมของนักเรียน
- 2) พฤติกรรมของนักเรียนและการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- 3) ความสำเร็จของนักเรียน
- 4) รูปแบบความเป็นผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน

5) ขั้นตอนการพัฒนาการจัดการศึกษา

William Glasser (1998, อ้างอิงใน สุมณา โสติถิลอนันต์, 2561) อธิบายว่า ให้ความสำคัญกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยาของผู้เรียน โดยเสนอแนวทางการเติมเต็มความต้องการเหล่านี้เพื่อสร้างบรรยากาศห้องเรียนที่มีคุณภาพ ความต้องการทางจิตวิทยา 5 ประการ ได้แก่

- 1) ความรู้สึกรักและเป็นเจ้าของ เติมเต็มด้วยการให้ความรัก การแบ่งปัน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น
- 2) ความรู้สึกมีพลัง เติมเต็มด้วยการทำให้ผู้เรียนรู้สึกประสบความสำเร็จ ได้รับการยอมรับ และรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง
- 3) ความรู้สึกสนุกสนาน เติมเต็มด้วยการสร้างบรรยากาศที่มีเสียงหัวเราะ และการเล่นที่สนุกสนาน
- 4) ความรู้สึกผ่อนคลายและปลอดภัย เติมเต็มด้วยการทำให้กิจกรรมในห้องเรียนเป็นปกติ ส่งเสริมความรู้สึกปลอดภัย และการได้รับการยอมรับ
- 5) ความรู้สึกเป็นอิสระ: เติมเต็มด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือก และสามารถทำงานได้อย่างอิสระตามแนวทางของตนเอง

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่าลักษณะการจัดบรรยากาศในห้องเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ โดยเน้น 3 ด้านหลัก คือ กายภาพ สมอง และอารมณ์ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม คิดสร้างสรรค์ และรู้สึกมีคุณค่า บรรยากาศเชิงบวกส่งเสริมความอบอุ่น ความไว้วางใจ และการมีวินัย นอกจากนี้ การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยา เช่น ความรัก ความสำเร็จ และความเป็นอิสระช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี

3.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

การสร้างความสัมพันธ์อันดีภายใต้บรรยากาศที่อบอุ่น ปราศจากการข่มขู่ สร้างความรู้สึกมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและรู้สึกสบายใจในการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ชฎาพร เคนคำ (2561) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน หมายถึง ลักษณะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึง การมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพอันดีต่อกัน ประกอบด้วย การรับฟังความคิดของผู้อื่น ความเป็นมิตร การช่วยเหลือ การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน

ภคประภา สุพัฒนานนท์ (2562) อธิบายว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน หมายถึง การปฏิบัติของครูที่แสดงต่อนักเรียน ด้วยความสนใจ เอาใจใส่พฤติกรรม การให้คำปรึกษา และการช่วยเหลือนักเรียนทั้งในด้านส่วนตัวและสังคม

ภราดร มาชานนท์ (2561) ได้เสนอว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์อันดีที่ครูมีต่อนักเรียน เช่น การเอาใจใส่ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว นักเรียนมีความรัก ความเคารพ เชื่อฟังคำสอน และปฏิบัติตนเป็นศิษย์ที่ดี ครูส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นกันเอง ครูมีความรู้สึกที่ดีและมีความรัก ความเมตตาต่อนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และยินดีรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยความเอาใจใส่ในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว การให้คำปรึกษา และการสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและปลอดภัย เพื่อให้นักเรียนรู้สึกไว้วางใจ เคารพ และมีความสุขในการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นและพัฒนาการที่เหมาะสมในด้านต่าง ๆ

ความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

ศุภยจิตวิทยาการศึกษา (2559) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและเด็กเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา และเป็นปัจจัยพื้นฐานในการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนของนักเรียน โดยทำให้เด็กมีความรู้สึกที่โรงเรียนเป็นสถานที่อบอุ่น และส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการที่ดีด้านอารมณ์ สังคม และการเรียน

ชนินันท์ คล้ายมณี (2560) ได้อธิบายว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและเด็กเป็นหัวใจสำคัญในการศึกษา และเป็นปัจจัยพื้นฐานในการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียน ทำให้เด็กมีความรู้สึกที่โรงเรียนเป็นสถานที่อบอุ่น และส่งเสริมให้เด็กเกิดพัฒนาการที่ดีในด้านอารมณ์ สังคม และการเรียน นอกจากนี้ การวางตัวที่เหมาะสมของครูผู้สอนยังทำให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจในขณะเรียนและพร้อมที่จะทำความเข้าใจกับบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

ภัคประภา สุพัฒนานนท์ (2562) ได้กล่าวถึง ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ได้แก่

1) การให้คำปรึกษา หมายถึง การให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหา การปรับตัว การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา การบริหารจัดการชีวิตอย่างเหมาะสม และพร้อมที่จะช่วยเหลือนักเรียนด้วยความจริงใจ

2) การดูแลความประพฤติของนักเรียน หมายถึง การแนะนำและพร่ำสอนนักเรียนให้ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน

3) การมีมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ครูเอาใจใส่นักเรียน สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน และใส่ใจในความคิดเห็นและความต้องการของนักเรียน

ยนต์ ชุ่มจิต (2550) กล่าวว่า ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนนับว่าเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกันมากที่สุด ครูจึงควรปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์ และสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน วิธีที่ครูควรใช้ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน มีดังนี้

1) สอนให้นักเรียนเกิดความรู้และความสามารถในวิชาการต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2) สอนให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและเพลิดเพลินกับการเรียน ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และอยากเรียนอยู่เสมอ

3) อบรมและดูแลความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย

4) ดูแลทุกข์สุขของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

5) เป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักเรียน

ชนินันท์ คล้ายมณี (2560) กล่าวว่า ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมีดังนี้

1) ครูสอนให้นักเรียนเกิดความรู้และความสามารถในวิชาการ

2) สอนให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและเพลิดเพลินกับการเรียน

3) ครูอบรมและดูแลความประพฤติของนักเรียน

4) ครูต้องแสดงความสนใจในทุกข์สุขของเด็ก

5) ต้องใกล้ชิดและสัมผัสทั้งทางร่างกายและจิตใจ พร้อมเป็นแบบอย่างที่ดี

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่าง ครูและนักเรียน ประกอบด้วย การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา การดูแลความประพฤติให้อยู่ในระเบียบวินัย การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่เอาใจใส่ สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง และทำกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ ครูยังต้องส่งเสริมการเรียนรู้ให้สนุกสนาน ดูแลทุกข์สุขของนักเรียน และทำหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดี การสร้างความสัมพันธ์อันดีนี้มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3.4 การวัดและประเมินผล

ความหมายของการวัดและประเมินผล

ภักดิ์ประภา สุพัฒนานนท์ (2562) ได้อธิบายว่า การตรวจสอบคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงใด เพื่อให้การวัดและประเมินผลของนักเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจในการวัดและประเมินผลอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ครูยังต้องนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้อยู่ในระดับที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มัสโกรฟ และ เทย์เลอร์ (Musgrove และ Taylor, 1969) กล่าวถึง การวัดและประเมินผลว่า การวัดและประเมินผลต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ และเพื่อให้ได้ผลการวัดที่น่าเชื่อถือ จำเป็นต้องใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย โดยต้องมีการผสมผสานระหว่างวิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

เบอร์ลินเนอร์ และ ทิคุนอฟ (Berliner and Tikunoff, 1993) กล่าวถึง การวัดและประเมินผลว่า การวัดและประเมินผลต้องดำเนินการตามสภาพจริงของผู้เรียน เพื่อให้ได้ผลที่ถูกต้องและสอดคล้องกับความเป็นจริงของผู้เรียน โดยต้องวัดผลอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ได้ผลการวัดที่แท้จริง

ชฎาพร เคนคำ (2561) ได้เสนอว่า การวัดและประเมินผลหมายถึงการมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและการประเมินผล รวมถึงการตรวจสอบและกำหนดระดับความสามารถในการเรียนรู้ โดยการสร้างเกณฑ์การประเมินเพื่อใช้ตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนและวินิจฉัยข้อบกพร่องในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังรวมถึงการเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายรูปแบบ โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความครอบคลุมเนื้อหา ความตรงตามสภาพความเป็นจริง และมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้

วรวิญญาน์ ขาวจ้อย (2561) ให้ความหมายว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการศึกษาวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร เพื่อกำหนดเกณฑ์การประเมินและกำหนดภาระงานที่สามารถสะท้อนถึงศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียน โดยใช้

กระบวนการสังเกต การบันทึก และการสัมภาษณ์ รวมถึงการรวบรวมข้อมูลจากผลงานที่นักเรียนปฏิบัติ นอกจากนี้ยังนำข้อมูลที่ได้มาใช้สะท้อนถึงพัฒนาการของผู้เรียนและระดับด้านที่ควรได้รับการช่วยเหลือ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจผลการเรียนและปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล หมายถึงกระบวนการในการตรวจสอบคุณภาพการจัดการเรียนรู้ว่าตรงตามเป้าหมายหรือไม่ ครูจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลอย่างถูกต้อง เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน และนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ การวัดและประเมินผลควรดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและหลากหลาย เพื่อให้ได้ผลที่น่าเชื่อถือและตรงตามความเป็นจริงของผู้เรียน โดยผสมผสานวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การบันทึก การสัมภาษณ์ และการรวบรวมข้อมูลจากผลงานของนักเรียน ครูควรสร้างเกณฑ์การประเมินที่ครอบคลุมและเหมาะสม เพื่อใช้ตรวจสอบความก้าวหน้าและวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้ นอกจากนี้ ควรใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินเพื่อสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียน และปรับปรุงการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ความสำคัญของการวัดและประเมินผล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2544) เสนอไว้ว่า กำหนดแนวทางในการวัดผลและประเมินผลไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เนื่องจากจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมถึงข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล การเรียนจะแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นและข้อบกพร่องของผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาผู้เรียนในระดับชั้นเรียนเริ่มจากการรวบรวมข้อมูลจากการวัดในด้านความรู้ ทักษะ พฤติกรรม ลักษณะนิสัย และเจตคติของผู้เรียนให้ครอบคลุมมากที่สุด ซึ่งต้องใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะการทดสอบเท่านั้น อาจรวมถึงการสังเกตงาน แฟ้มสะสมผลงาน การประเมินตนเอง การประเมินจากเพื่อน ผู้ปกครอง หรือแหล่งอื่นๆ จากนั้นครูและผู้เรียนจะนำผลการประเมินเหล่านี้มาวิเคราะห์เพื่อระบุจุดเด่นและข้อบกพร่องของผู้เรียน และ

ใช้ข้อมูลนี้เป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับพัฒนาผู้เรียน พร้อมนำเสนอผลในรูปแบบต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ซินันท์ คล้ายมณี (2560) ได้อธิบายว่า ความสำคัญของการวัดและประเมินผลตามแนวทางทางวิชาการ คือ การวัดและประเมินผลช่วยให้ทราบถึงศักยภาพของนักเรียน ทำให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามความต้องการ อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาเมื่อได้รับข้อมูลสะท้อนกลับจากการประเมินในรายบุคคล

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จของผู้เรียนอย่างครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ ทักษะ พฤติกรรม และเจตคติ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะช่วยให้ครูระบุจุดเด่นและข้อบกพร่องของผู้เรียน นำไปปรับปรุงการสอนและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ การวัดผลต้องใช้วิธีการหลากหลายเพื่อความแม่นยำและครอบคลุมในทุกมิติของการเรียนรู้

กระบวนการวัดและประเมินผล

อุทุมพร ทองอุทัย (2548) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้
1) วัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอเพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียน 2) แปลผลการวัดและสรุปผลอย่างสมเหตุสมผล 3) นำผลการประเมินไปใช้ 4) พัฒนาการวัดและประเมินให้ครอบคลุมทุกด้าน

วชิรญาณุ์ ขาวจ้อย (2561) อธิบายว่า การวัดและประเมินผลมี 5 องค์ประกอบ

- 1) วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร
- 2) กำหนดภาระงานที่สามารถสะท้อนถึงศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียน
- 3) ใช้กระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย
- 4) นำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียน
- 5) ปรับปรุงการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546) กล่าวว่า การกำหนดภารกิจในการประเมินผลการเรียนที่ต้องดำเนินการ ดังนี้ การประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระตามหลักสูตรของสถานศึกษาในแต่ละช่วงชั้น มีภารกิจที่ต้องดำเนินการดังนี้

- 1) กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค โดยการวิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นของแต่ละกลุ่มสาระ

- 1.1) กำหนดเกณฑ์สำหรับตัดสินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายข้อ
- 1.2) กำหนดเกณฑ์การให้ระดับผลการเรียนรายปีหรือรายภาค
- 1.3) กำหนดเกณฑ์และวิธีการประเมินผลระหว่างเรียน ซึ่งเป็นการประเมินในระดับชั้นเรียน
 - 1.4) กำหนดวิธีการประเมินผลรายปีหรือรายภาค
 - 1.5) กำหนดวิธีการตัดสินผลการเรียนผ่านช่วงชั้น
 - 1.6) ประเมินและสรุปผลการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ผ่านช่วงชั้น
- 1.7) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม
 - 2) การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1) กำหนดจุดประสงค์การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละกิจกรรม
 - 2.2) กำหนดเกณฑ์สำหรับตัดสินผลการผ่านกิจกรรม โดยแยกเป็นเกณฑ์สำหรับจุดประสงค์ของกิจกรรมและเกณฑ์การเข้าร่วม
 - 2.3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผู้เรียนระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรม
 - 2.4) วิธีการประเมินผู้เรียนเมื่อสิ้นสุดกิจกรรม
 - 2.5) กำหนดวิธีการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อตัดสินผลการเรียนผ่านช่วงชั้น
 - 2.6) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - 3) การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการประเมินคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่สถานศึกษากำหนดเพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างค่านิยมที่ดีให้แก่ผู้เรียนตามจุดเน้นของหลักสูตร
 - 3.1) กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของสถานศึกษา
 - 3.2) กำหนดเกณฑ์สำหรับการตัดสินการผ่านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในแต่ละประการ
 - 3.3) กำหนดแนวทางและวิธีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา
 - 3.4) ดำเนินการประเมินการแสดงออกของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ตามแนวทางและวิธีการที่สถานศึกษากำหนด
 - 3.5) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในรายปีหรือรายภาค

3.6) ประเมินและตัดสินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผ่านช่วงชั้น

3.7) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

4) การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เป็นการประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของผู้เรียนตามจุดเน้นของหลักสูตร โดยมีภารกิจที่ต้องดำเนินการดังนี้:

4.1) กำหนดมาตรฐานการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสำหรับหลักสูตรของสถานศึกษาในแต่ละช่วงชั้น

4.2) กำหนดเกณฑ์สำหรับตัดสินผลการประเมินมาตรฐานการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของแต่ละระดับชั้นและแต่ละช่วงชั้น

4.3) กำหนดแนวทางและวิธีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนอย่างชัดเจน

4.4) ประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนตามแนวทางและวิธีการที่สถานศึกษากำหนด

4.5) ประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนเป็นรายปีหรือรายภาค

4.6) ประเมินและตัดสินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนผ่านช่วงชั้น

4.7) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

5) การประเมินตัดสินผลการเรียนผ่านช่วงชั้น เป็นการประเมินและตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ให้เป็นผู้ผ่านช่วงชั้น

6) การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ เป็นการจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่ศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ด้วยวิธีการและเครื่องมือประเมินมาตรฐานระดับชาติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดในแต่ละปี

7) การเทียบโอนผลการเรียน เป็นการประเมินผลการเรียน ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้เรียนที่ศึกษาจากสถานศึกษาอื่น หรือรูปแบบการศึกษาอื่น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของผลการเรียนของผู้เรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา

8) การจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา เป็นการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลแสดงผลการดำเนินการวัดและประเมินผลของ

สถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเป็นเอกสารหลักฐานแสดงวุฒิทางการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะหลัก

8.1 หลักฐานตามรูปแบบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ได้แก่ ปพ.1 - ปพ.3

ปพ.1 คือ ระเบียบสะสมผลการเรียน ออกให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ปพ.2 คือ ประกาศนียบัตร ออกให้ผู้เรียนหลังจากสำเร็จช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ออกให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ปพ.3 คือ แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา สถานศึกษาต้องส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและกระทรวงศึกษาแห่งละ 1 ชุด

8.2 หลักฐานตามรูปแบบที่สถานศึกษากำหนดเอง ได้แก่ ปพ.4 - ปพ.9 ได้แก่

ปพ.4 คือ เอกสารแสดงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ออกให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคลควบคู่กับ ปพ.1

ปพ.5 คือ สมุดบันทึกเวลาเรียน บันทึกข้อมูลแสดงผลการเรียนของผู้เรียน และคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นรายบุคคล

ปพ.6 คือ แบบแสดงการพัฒนาการของผู้เรียน

ปพ.7 คือ ใบรับรองผลการศึกษา (มีอายุการใช้งาน 60 วัน)

ปพ.8 คือ ระเบียบสะสม สำหรับครูที่ปรึกษาหรือครูแนะแนว ใช้เป็นข้อมูลในการดูแลและช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ปพ.9 คือ สมุดบันทึกผลการเรียน ซึ่งสถานศึกษาจัดทำเพื่อแสดงรายวิชาทั้งหมดตามหลักสูตรของแต่ละสถานศึกษาและช่วงชั้น

9) การจัดการซ่อมเสริมผลการเรียน เป็นการวางแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องในการเรียนด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร เพื่อให้สำเร็จตามหลักสูตรของสถานศึกษา

10) การกำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียน เป็นการวางระบบและแผนงานเพื่อตรวจสอบและประเมินผลการเรียนของผู้ที่รับผิดชอบฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นได้ทันเหตุการณ์

11) การรายงานผลการประเมินผลการเรียน เป็นการรายงานผลการดำเนินงานประเมินผลการเรียนในระดับต่าง ๆ ให้ผู้เรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบถึงความก้าวหน้าและผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ทุกฝ่ายใช้ข้อมูลดังกล่าวในการปรับปรุงการ

เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

การจัดทำเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการประเมินผลของสถานศึกษา เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการดำเนินการประเมินผลการเรียนและภารกิจต่าง ๆ ของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้และถือปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้การประเมินผลการเรียนของสถานศึกษามีระเบียบเรียบร้อย ถูกต้อง ยุติธรรม และมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในด้านสังคมและกฎหมายจากทุกฝ่าย สถานศึกษาอาจจัดทำระเบียบของสถานศึกษาเพื่อรองรับในส่วนนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนด หลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่าเป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ และตีความผลการเรียนรู้และพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตร เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลการจัดการเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจผลการเรียน โดยสถานศึกษาต้องมีระบบการจัดการที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อให้ผลการประเมินสะท้อนถึงความรู้และความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนอย่างถูกต้องตามหลักการ นอกจากนี้ ยังต้องรองรับการประเมินภายในและภายนอกตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาจึงควรกำหนดหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทาง ดังต่อไปนี้

- 1) สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
- 2) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียน
- 3) การวัดและประเมินผลต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดในหลักสูตร รวมถึงการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- 4) การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้การวัดผลรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ความคิด กระบวนการ พฤติกรรม และเจตคติ โดยคำนึงถึงธรรมชาติและระดับขั้นของผู้เรียน บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้

5) การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการ ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรม การเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการทดสอบ

6) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินได้

7) มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและระหว่างรูปแบบการศึกษา

8) สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อรับรองผลการเรียนรู้และ รายงานผลการเรียนของผู้เรียนอย่างเป็นทางการ

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กระบวนการวัดและประเมินผล การศึกษาเน้นการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยประกอบด้วยการกำหนด มาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร การใช้กระบวนการวัดที่หลากหลาย และการนำผลการประเมิน ไปใช้ในการพัฒนาการสอน รวมถึงการกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลที่ชัดเจน การประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาเพื่อรับรองผลการเรียนของผู้เรียน และการซ่อมเสริมสำหรับผู้เรียนที่มีข้อบกพร่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาตาม มาตรฐานที่กำหนด

3.3.5 การจัดการเรียนรู้

ความหมายของการจัดการเรียนรู้

ฮู และ ดันแคน (Hough และ Duncan, 1970) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึงเป็นกิจกรรมที่บุคคลใช้ความรู้ของตนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ และมีความสุข

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (2557) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

กุลิสรา จิตรขญาวนิช (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้หมายถึง กระบวนการ ที่ผู้สอนดำเนินการตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม และทักษะหรือสมรรถนะตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ปรัศนี ไชยศิริ (2562) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้หมายถึง ความสามารถของ ครูในการวางแผนการสอนตามสาระการเรียนรู้ โดยครูต้องเตรียมการสอนที่หลากหลาย มีทักษะใน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และพยายามคิดค้นวิธีใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์ ประกอบด้วยการจัด แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม การผลิตสื่อและนวัตกรรมที่ทันสมัย รวมถึงการใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับ

เนื้อหาและผู้เรียน ครูจึงควรจัดลำดับขั้นตอนการสอนอย่างชัดเจนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจของผู้เรียนตามศักยภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ว่าการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางมีมาตรฐานการเรียนรู้และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน รวมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นเป้าหมายในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้สอนจำเป็นต้องคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์และพัฒนาทักษะต่างๆ ที่สำคัญสำหรับผู้เรียน

1) หลักการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ควรทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะที่สำคัญ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด และเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง พร้อมทั้งเน้นทั้งความรู้และคุณธรรม

2) กระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้แบบบูรณาการ การสร้างความรู้ การคิด การเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การปฏิบัติจริง การจัดการ การวิจัย และการพัฒนาลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

3) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรศึกษาหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อเข้าใจมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกวิธีการสอน เทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และการวัดผล เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

4) บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาทดังนี้

4.1) บทบาทของผู้สอน ศึกษาและวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทำนาย, กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้านความรู้และ

ทักษะ, ออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล, สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้, จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม, ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย, วิเคราะห์ผลการประเมินเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

4.2) บทบาทของผู้เรียน กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง, เสาะแสวงหาความรู้ วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล, ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง, มีปฏิสัมพันธ์ ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู, ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวว่า หลักการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรยึดหลักว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง การจัดการเรียนรู้จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง ทั้งความรู้และคุณธรรมจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรมที่เรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กุลิสรา จิตรชญาวณิช (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ โดยช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

- 1) ช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น โดยมีจุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ
- 2) ทำให้จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษابรรลุผลตามเป้าหมาย โดยการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
- 3) เสริมสร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข
- 4) พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถแยกแยะดีชั่ว

5) สร้างเสริมประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6) นำไปสู่อาชีพหรือรายได้ที่ดี

7) ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีองค์ความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาตนเอง

วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล (2564) ได้สรุปความสำคัญ การจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้ควรมุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นหลัก โดยเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การเรียนรู้ควรใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล การออกแบบการจัดการเรียนรู้ควรรวมกิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ รวมถึงการวัดและประเมินผลที่สอดคล้อง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมที่เรียนรู้

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ โดยช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ส่งเสริมการบรรลุเป้าหมายการศึกษา และพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตอย่างมีความสุข นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม สร้างประสบการณ์ที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และส่งเสริมการพัฒนาตนเองและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ควรมุ่งเน้นที่ผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมกับแต่ละบุคคล

องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้

จิตติมา วรณศรี (2557) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบสำคัญสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นให้การจัดการเรียนรู้ในแต่ละวิชามีความเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร องค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้มี 4 ประการ ได้แก่

1) จุดมุ่งหมาย ต้องสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียน

2) สาระการเรียนรู้ เนื้อหาควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

3) กิจกรรมการเรียนรู้ ต้องสอดคล้องกับหลักการจัดกิจกรรมเน้นผู้เรียน

4) การวัดและประเมินผล ต้องสอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

ฮู และ ดันแคน (Hough and Duncan, 1970) ได้อธิบาย องค์ประกอบหลัก 4 ด้าน ได้แก่

1) หลักสูตรเป็นการตั้งจุดประสงค์และเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับบริบท
ท้องถิ่น

- 2) การจัดการเรียนรู้คือการเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม
- 3) การวัดผลควรเป็นการวัดผลที่เหมาะสมและวิเคราะห์ได้
- 4) การประเมินผลต้องเป็นประเมินผลการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (2557) เสนอว่า ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษา ข้อมูลหลายประการเพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้และการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ไม่
ว่าระดับใดก็ตามขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1) ผู้เรียนกล่าวได้ว่าธรรมชาติของผู้เรียน เช่น ความสามารถทางสมอง ความ
ถนัด ความสนใจ และพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ รวมถึงความต้องการพื้นฐาน ถือเป็น
สิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก

2) บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้สอนมีบทบาทสำคัญ
ในการกำหนดบรรยากาศในชั้นเรียน โดยความเป็นประชาธิปไตยและความเคร่งเครียดสามารถ
เกิดขึ้นได้ผ่านการจัดการของผู้สอน อย่างไรก็ตาม บรรยากาศในชั้นเรียนยังได้รับผลกระทบจาก
ปัจจัยอื่น เช่น สภาพทางกายภาพและจิตใจของผู้เรียน

3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน
การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนรู้ ผู้สอนควรพิจารณาผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีสิทธิในความ
ต้องการพื้นฐาน และควรฝึกให้มีความไวต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสำเร็จใน
การเรียนรู้และการพัฒนาบุคลิกภาพที่สมบูรณ์

กุลิสรา จิตรขณาวณิช (2562) ได้ชี้ให้เห็น องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้มี
ความสำคัญในการทำให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย:

1) หลักสูตรเป็นมวลงบการที่จัดไว้เป็นระบบเพื่อพัฒนาผู้เรียน ผู้สอน
จำเป็นต้องศึกษารายละเอียดหลักสูตรเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

2) จุดประสงค์การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้มี
เป้าหมาย และสามารถวางแผนเตรียมเนื้อหา วิธีการสอน สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลได้
อย่างเหมาะสม

- 3) การจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) สื่อการเรียนรู้การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมสามารถช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- 5) การวัดผลและประเมินผลการวัดผลจะช่วยให้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และสามารถนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในอนาคต
- 6) ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน
- 7) ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเท่ากับผู้สอน เพราะหากไม่มีผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ก็จะไม่เกิดขึ้น

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหลายด้าน ตั้งแต่หลักสูตร จุดประสงค์ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล รวมถึงปัจจัยทางจิตวิทยา ซึ่งล้วนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ หากขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไป การจัดการเรียนรู้จะไม่มีประสิทธิภาพ และอาจไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรได้

3.3.6 สื่อการสอน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายการใช้สื่อการสอนไว้ดังนี้

ความหมายของสื่อการสอน

จรรยา เหนียนเฉลย (2546) อธิบายว่า สื่อการสอนคือการนำเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วยการประยุกต์ใช้ผลิตภัณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ในด้านวัสดุ และผลิตภัณฑ์ทางวิศวกรรมในด้านเครื่องมือ โดยยึดหลักพฤติกรรมศาสตร์ในด้านวิธีการมาใช้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นและบรรลุเป้าหมายทางการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ กระบวนการนี้ช่วยให้เนื้อหาบทเรียนที่มีความซับซ้อนและเป็นนามธรรมถูกแปลงให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นในเชิงรูปธรรม ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น โดยครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ส่งข้อมูล หรือ “สาร” ผ่านสื่อหรือช่องทางไปยังนักเรียน ซึ่งในกระบวนการนี้จะเกิดการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication)

สุโชติ ดาวสุโข และ สาโรจน์ แฟงยง (2535) ระบุว่า สื่อการสอนหมายถึงสิ่งใด ๆ ที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้หรือสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ใช้สื่อ นั้น เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551) กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้ หรือสื่อการเรียนการสอน หมายถึงกิจกรรมทางการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพราะทำหน้าที่ช่วยครูในการสอนผู้เรียน ลดภาระงานและความเหนื่อยล้าของครู แต่ยังคงส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่กว้างขวางขึ้น สื่อกิจกรรมนี้เป็นวิธีการที่ครูสามารถสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในผู้เรียน มีส่วนร่วมในการกระทำ และบรรลุผลสำเร็จตามความคาดหวังเดิม ในบางกรณีผู้เรียนอาจไม่รู้ตัวว่ากำลังเรียนรู้ แต่เมื่อสิ้นสุดกิจกรรม ครูจะต้องสรุปสาระสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดที่สอดคล้องและเข้าใจร่วมกัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้อธิบายว่า สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรพิจารณาความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึง เครื่องมือหรือกิจกรรมที่ช่วยถ่ายทอดความรู้และพัฒนาการเรียนรู้ให้เข้าใจง่ายและตรงตามมาตรฐานหลักสูตร โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และเสริมทักษะที่เหมาะสมกับพัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่าง

ความสำคัญและคุณค่าของสื่อการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กล่าวถึง คุณค่าของสื่อการสอน ดังนี้

- 1) ช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดสำคัญได้รวดเร็วและชัดเจนยิ่งขึ้น
- 2) ช่วยให้นักเรียนเป็นรูปธรรม ทำให้นักเรียนเห็นภาพของสิ่งที่เรียนรู้
- 3) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น และเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 4) สร้างสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและแปลกใหม่
- 5) ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียน
- 6) สนับสนุนนักเรียนที่มีความสนใจและความสามารถต่างกัน ให้มีโอกาสเรียนรู้เท่าเทียมกัน
- 7) ช่วยบูรณาการเนื้อหาการเรียนรู้จากหลายแหล่งให้เชื่อมโยงกัน
- 8) ฝึกทักษะในการใช้สื่อและแหล่งข้อมูลเพื่อค้นคว้าเพิ่มเติม
- 9) ช่วยให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้ในหลากหลายมิติโดยใช้สื่อที่หลากหลาย

สมคิด จันทะเวช (2550) ได้สรุป ประโยชน์ของการใช้สื่อการเรียนการสอนในการ
ประกอบการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

- 1) ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
 - 2) กระตุ้นความสนใจของนักเรียนในบทเรียน ทำให้เกิดความกระตือรือร้น
และมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น
 - 3) ช่วยประหยัดเวลาในการเรียน เนื่องจากใช้เวลาน้อยแต่นักเรียนสามารถ
เรียนรู้ได้มากขึ้น
 - 4) ลดการบรรยายของผู้สอนแต่ช่วยให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
 - 5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจและจดจำข้อมูลได้นาน
 - 6) เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้
 - 7) สนับสนุนการคิดและการแก้ปัญหาในการเรียน
 - 8) กระตุ้นให้นักเรียนมีความอยากรู้และอยากเห็น เนื่องจากมีการนำเสนอ
- ข้อเท็จจริง
- 9) ช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียน
 - 10) สะดวกในการสอนของครู
 - 11) สามารถผสมผสานและเข้าใจได้ง่าย
 - 12) เพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้เรียน เนื่องจากสื่อการเรียนการสอนสามารถ
เก็บและเสนอข้อมูลตามที่ต้องการ
- เสริมสร้าง
- 13) เป็นเครื่องมือสำหรับครูในการวินิจฉัยผลการเรียนและช่วยในการ
เสริมสร้าง
 - 14) ช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายมากขึ้น
 - 15) สร้างบรรยากาศที่ดีภายในชั้นเรียน ทำให้การสอนสนุกสนานและ
นักเรียนมีชีวิตชีวา
 - 16) ช่วยให้คุณมีความเชื่อมั่นมากขึ้น แม้บางคนอาจมีความไม่เชี่ยวชาญใน
การใช้อุปกรณ์หรือสื่อต่างๆ
 - 17) สื่อการเรียนการสอนช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนชัดเจน
และเป็นรูปธรรมมากขึ้น

สมคิด พรหมจ้อย (2552) ได้อธิบายว่า ความสำคัญของสื่อการสอนในด้านต่างๆ

1) เครื่องมือสนับสนุนการสอน: สื่อการสอนเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรได้ง่ายยิ่งขึ้น

2) การเรียนรู้ที่มีความหมาย: การเรียนรู้ที่ใช้สื่อจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืน

3) การสัมผัสจากของจริง: ผู้เรียนสามารถสัมผัสและลงมือปฏิบัติกิจกรรมจริง โดยมีสื่อและอุปกรณ์เป็นเครื่องมือช่วยเสริม

4) กระตุ้นความสนใจ: สื่อการเรียนการสอนมีความสามารถในการกระตุ้นความสนใจและความอยากรู้ของผู้เรียน

5) ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์: สื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์

6) การย่อขนาดและระยะเวลา: สื่อสามารถย่อขนาด ลดระยะทาง และประหยัดเวลาในการเรียนรู้

7) การทำให้เข้าใจง่าย: สื่อสามารถเปลี่ยนแนวคิดนามธรรมให้เป็นรูปธรรมซึ่งทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

8) การทำให้สิ่งยากกลายเป็นสิ่งง่าย: สื่อช่วยให้การทำสิ่งที่ยากกลายเป็นสิ่งที่ย่างและเข้าถึงได้มากขึ้น

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำคัญและคุณค่าของสื่อการสอน โดยสื่อการสอนมีคุณค่าและประโยชน์หลายประการในการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดสำคัญได้รวดเร็ว ชัดเจน และเห็นภาพในรูปแบบที่เป็นรูปธรรม กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และความอยากรู้อยากเห็น ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันและให้โอกาสเรียนรู้ที่เท่าเทียม นอกจากนี้ สื่อการสอนยังช่วยประหยัดเวลาในการเรียน เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และทำให้การสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนชัดเจนมากยิ่งขึ้น

หลักการใช้สื่อการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2544) กล่าวว่า หลักเกณฑ์ทั่วไปในการใช้สื่อการสอน นอกจากการมุ่งให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในแต่ละขั้นตอนแล้ว ครูควรพิจารณาใช้อย่างมีหลักเกณฑ์เพื่อให้เกิดผลดีตามนี้:

1) การตั้งจุดประสงค์ที่ชัดเจน ครูควรกำหนดจุดประสงค์ในการใช้สื่อการสอนแต่ละประเภทอย่างชัดเจน โดยจุดประสงค์เหล่านั้นต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน

2) การแจ้งจุดประสงค์แก่นักเรียน ครูควรให้ข้อมูลแก่นักเรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์ของบทเรียนและการใช้สื่อการสอนในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอน

3) การจัดลำดับการใช้สื่อ ครูควรจัดลำดับการใช้สื่อการสอนในระหว่างการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม เพื่อให้การใช้สื่อแต่ละประเภทบรรลุวัตถุประสงค์ในกิจกรรมแต่ละขั้นตอน โดยต้องไม่ทำให้นักเรียนหรือครูเองเกิดความสับสน

4) การวางแผนการใช้สื่อ ครูควรวางแผนการใช้สื่อการสอนแต่ละประเภทให้มีความเชื่อมโยงกันในกิจกรรมการเรียน เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายสุดท้ายของแต่ละบทเรียน

5) การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อมากเกินไป ครูไม่ควรใช้สื่อการสอนหลายประเภทในขณะทำกิจกรรมเดียวกันมากเกินไป

7) การวางแผนเวลา ครูควรวางแผนเวลาในการใช้งานสื่อการสอนแต่ละประเภทในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนให้ชัดเจน

อีริคสัน (Erickson และ Carlton W.H, 1971) ได้แนะนำว่า ครูเลือกใช้สื่อการสอนโดยพิจารณาจากคำถามดังต่อไปนี้

1) ประโยชน์ต่อหน่วยการสอน สื่อการสอนนั้นเป็นประโยชน์ต่อหน่วยการสอนและสามารถใช้เป็นกิจกรรมในการแก้ปัญหาประสบการณ์เฉพาะได้หรือไม่

2) ความสำคัญต่อผู้เรียนและสังคม เนื้อหาที่ใช้สื่อการสอนนั้นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ชุมชน และสังคมหรือไม่

3) ความเหมาะสมกับเป้าหมายการสอน สื่อการสอนนั้นเหมาะสมกับจุดประสงค์การสอนหรือเป้าหมายของผู้เรียนหรือไม่

4) ระดับความยาก มีการตรวจสอบระดับความยากของจุดประสงค์การสอนเกี่ยวกับความเข้าใจ ความสามารถ เจตคติ และความนิยมแล้วหรือไม่

5) การให้ประสบการณ์ สื่อการสอนนั้นส่งเสริมประสบการณ์จากการคิด การโต้ตอบ การอภิปราย และการศึกษาอย่างไร

6) การนำเสนอในรูปแบบปัญหา เนื้อหาที่สอนในรูปแบบของปัญหาและกิจกรรมสำหรับผู้เรียนหรือไม่

7) ความสัมพันธ์ของแนวคิด สื่อการสอนนั้นให้แนวคิดที่มีความสัมพันธ์กัน

8) การให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ สื่อการสอนนั้นให้ความรู้เกี่ยวกับขนาด อุณหภูมิ น้ำหนัก ระยะทาง การกระทำ กลิ่น เสียง สี ความมีชีวิตชีวา และอารมณ์หรือไม่

9) ความแน่นอนและความทันสมัย สื่อการสอนนั้นมีความแน่นอนและทันสมัยหรือไม่

10) การปรับให้เข้ากับจุดประสงค์ สื่อการสอนนั้นสามารถปรับให้เข้ากับจุดประสงค์ที่พึงปรารถนาได้หรือไม่

11) รสนิยมของสื่อ สื่อการสอนนั้นมีรสนิยมที่ดีหรือไม่

12) การใช้งานในห้องเรียน สื่อการสอนนั้นสามารถใช้ในห้องเรียนทั่วไปได้

13) ตัวอย่างในเนื้อหา เนื้อหาความรู้ของสื่อการสอนมีตัวอย่างให้มากเพียงพอหรือไม่

จากการศึกษาความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักการใช้สื่อการสอน ได้แก่ การตั้งจุดประสงค์อย่างชัดเจนและแจ้งให้นักเรียนทราบ, การจัดลำดับการใช้สื่อให้เหมาะสมและเชื่อมโยงกัน, การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อหลายประเภทในกิจกรรมเดียวกัน, และการพิจารณาถึงประโยชน์, ความสำคัญ, ความเหมาะสม, ระดับความยาก, ประสิทธิภาพที่ได้รับ, ความสัมพันธ์ของแนวคิด, ความรู้ที่นำเสนอ, ความทันสมัย, รสนิยม, และจำนวนตัวอย่างในเนื้อหา

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครูโดยได้เรียบเรียงและนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

สุวรา จรนิเทศสกุลชัย และคณะ (2566) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวลำภู กล่าวว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านศักยภาพในการนำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในด้านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสูงที่สุด รองลงมาคือ

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการสอนงาน และการมอบหมายงานที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในด้านการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในด้านอื่น ๆ ก็พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด

นุชนภา เหล่าเจริญ และคณะ (2024) ได้ทำการศึกษา สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า การพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารดิจิทัลเพื่อการบริหารครูนวัตกรรมในสังคมดิจิทัลเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้สถานศึกษาเป็นองค์กรที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเสริมสร้างสมรรถนะด้านดิจิทัลช่วยให้ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอข้อมูล การจัดการข้อมูล และการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูและผู้บริหาร ส่งผลให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงการสอนและการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งยังสร้างสังคมดิจิทัลที่นำเทคโนโลยีมาใช้แก้ไขปัญหาในสถานศึกษาและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสังคมในยุคดิจิทัล ปัจจุบัน การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารจึงเป็นการลงทุนที่สำคัญ ซึ่งช่วยให้การบริหารครูและการจัดการการสอนในสถานศึกษามีประสิทธิภาพและความสำเร็จในยุคดิจิทัล

สุวิตรา บุญแจ้ง และคณะ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำดิจิทัล บรรยากาศโรงเรียน ความคล่องตัวขององค์กร ผ่านสมรรถนะครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า ผู้บริหารควรแสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ในการยอมรับและนำเทคโนโลยีเข้ามาสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ผู้บริหารมีความสามารถในการสื่อสารที่ชัดเจน ประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นแก่สถานศึกษา สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการให้เกิดขึ้น และหาโอกาสในการยกระดับสมรรถนะครูให้เกิดขึ้นอย่างมีความหมาย ซึ่งภาวะผู้นำดิจิทัลนั้นถือเป็นสมรรถนะการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งเสริมและผลักดันให้ครูให้เกิดสมรรถนะครูเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครู

มนัสพงษ์ เก่งฉลาด และ สมศักดิ์ เอี่ยมคงสี (2566) ได้ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาครอบคลุม 4 ด้านหลัก ได้แก่ ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างคล่องแคล่ว การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล การคิดอย่างสร้างสรรค์ และการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสมในยุคดิจิทัล ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน กับสมรรถนะหลักของครูทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงปานกลาง สาเหตุอาจเนื่องมาจากภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งสะท้อนพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เน้นความสามารถในการบังคับบัญชาและจูงใจให้บุคลากรทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย รวมถึงการนำความรู้และทักษะด้านดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารมีการสนับสนุนทรัพยากรดิจิทัลอย่างเพียงพอ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน พร้อมทั้งพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากร การจัดอบรมและสัมมนาด้านเทคโนโลยี รวมถึงการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้บุคลากรมีสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จากงานวิจัยที่ว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางถึงสูงกับประสิทธิภาพการสอนของครู โดยผู้บริหารที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีสามารถนำไปสู่การปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ การบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานร่วมกันที่สนับสนุนการพัฒนาการสอนของครู อีกทั้ง การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลของผู้บริหารช่วยผลักดันการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการบริหารและพัฒนาบุคลากร ซึ่งส่งผลให้ครูมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา

5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 เอกสารงานวิจัยในประเทศ

การวิจัยสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล มีแนวคิดนักวิชาการ เอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ที่สามารถอธิบายเชื่อมโยงได้ กล่าวคือ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสอนของครู

สุนันทนา กุศลประเสริฐ (2565) ได้ศึกษา การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่า องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลกพบว่ามีประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการสร้างสรรค์ นวัตกรรมดิจิทัล 2) ด้านการสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 3) ด้านการรู้ดิจิทัลอย่างมี วิจารณญาณ 4) ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเป็นองค์กรดิจิทัล 5) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ

6) ด้านจรรยาบรรณและความปลอดภัยในการใช้ดิจิทัล สามารถอธิบาย องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ได้ร้อยละ 72.60

ภคพล ชันทอง และ บุปผา (2567) ได้ทำการศึกษา สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย พบว่า 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ทั้ง 5 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะในการสืบค้น สมรรถนะการสร้างนวัตกรรม สมรรถนะการแก้ปัญหา สมรรถนะการสื่อสาร และสมรรถนะการใช้ดิจิทัล 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม, ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน, ด้านการสนับสนุนทางโครงสร้าง, ด้านการสนับสนุนทางชุมชน, และด้านการสนับสนุนส่งเสริมภาวะผู้นำ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา โดยรวมมีความสัมพันธ์กัน เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา

วิชญ์พล ศิวินา และคณะ (2567) ได้ทำการศึกษา องค์ประกอบสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า ผู้บริหารในยุคดิจิทัลควรมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีที่ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) เช่น สามารถใช้โปรแกรมหรือ แอปพลิเคชัน มาปรับใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษา 2) ด้านการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Transformation) เช่น สนับสนุน กำหนดนโยบายส่งเสริมให้สถานศึกษาเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 3) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาสถานศึกษา (Digital Technology) เช่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา 4) ด้านการควบคุมกำกับ และการปฏิบัติตามกฎหมายนโยบาย และมาตรฐานการจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance, Standard, and Compliance) เช่น กำหนดนโยบายและส่งเสริมให้มีการป้องกันและต่อต้านการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา 5) ด้านผู้นำดิจิทัล (Digital leadership) เช่น ให้คำปรึกษาด้านการปฏิบัติงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาทุกที่ ทุกเวลา ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล 6) ด้านการบริหารกลยุทธ์และการจัดการโครงการ (Strategic and Project Management) เช่น บริหารงบประมาณในการส่งเสริมเครื่องมือและอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาได้ และ 7) ด้านการออกแบบกระบวนการและการให้บริการด้วย

ระบบดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพงานภาครัฐ (Digital Process and Service Design) เช่น เป็นผู้นำ หรือมีส่วนร่วมให้สถานศึกษาสร้างนวัตกรรมการบริการดิจิทัลเพื่อผู้เข้ารับบริการ

สุพัตรา นามขาว และคณะ (2567) ได้ศึกษา กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อนำมาพัฒนาสถานศึกษา 2) การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ 3) การสร้างการยอมรับเทคโนโลยี นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง และ 4) การพัฒนาศักยภาพทางด้านการบริหารและจัดสภาพแวดล้อมสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

สุวรา จรนิเทศสกุลชัย และคณะ (2566) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี พบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี มีระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในด้านศักยภาพเพื่อนำการเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านสอนงานและมอบหมายงาน, ด้านการวางกลยุทธ์ และด้านวิสัยทัศน์ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องมีการพัฒนาสมรรถนะของตนเองเพื่อปรับตัวให้ทันกับการจัดการศึกษาในยุคใหม่ที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระบบการบริหารสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยังต้องเป็นผู้นำนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลจากส่วนกลางลงสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม 2) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู คือ สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านศักยภาพเพื่อนำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูด้านการจัดการเรียนรู้มากที่สุด

2) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านสอนงานและมอบหมายงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูด้านการจัดการเรียนรู้

3) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูด้านอื่นๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกทั้งหมดในระดับต่ำถึงปานกลาง ผลการวิจัยพบว่า ด้านศักยภาพเพื่อนำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูด้านการจัดการเรียนรู้มากที่สุด อาจเป็นผลมาจากเมื่อผู้บริหารสถานศึกษาต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา จำเป็นที่จะต้องมีการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของการเป็นผู้นำที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ปรัศนี ไชยศิริ (2562) ได้ศึกษา การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดระยอง พบว่า ตัวบ่งชี้รวมประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดระยอง ผลการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้รวมการการสังเคราะห์ตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบประสิทธิภาพการสอน ได้องค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน มี 3 ตัวบ่งชี้ 2) ด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา มี 3 ตัวบ่งชี้ 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน มี 5 ตัวบ่งชี้ และ 4) ด้านบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมของครู

สุวรรณา สุ่มเนียม (2560) ศึกษาเกี่ยวกับ สมรรถนะการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนรักษาดินแดน ศูนย์การนักศึกษาวิชาทหาร พบว่า สมรรถนะการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนรักษาดินแดน ศูนย์การนักศึกษาวิชาทหาร ประกอบด้วย 1) ด้านทักษะพื้นฐาน กล่าวคือ มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้ และอันดับสุดท้ายคือ การสังเคราะห์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของตัวเองก่อนลงมือทำงาน 2) ด้านทักษะการทำงานเป็นทีม กล่าวคือ การแลกเปลี่ยนความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลระหว่างเพื่อนร่วมงานอย่างสม่ำเสมอและการเสนอแนะความรู้ด้าน

เทคโนโลยีดิจิทัลให้กับหน่วยงานเพื่อการแบ่งปันความรู้ภายในองค์กร 3) ด้านทักษะในการค้นหาข้อมูล กล่าวคือ มีวิธีการค้นหาและจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งที่มาด้วยวิธีการต่างๆ และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคดิจิทัลต่างๆ ในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 4) ด้านทักษะในการทำงานด้านดิจิทัลระดับสูง กล่าวคือ สนใจศึกษาความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาการทำงานรูปแบบใหม่ๆ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างแอปพลิเคชันหรือบริการเพื่อประโยชน์ต่อองค์กร ซึ่งการวิจัยพบว่า สมรรถนะการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนรักษาดินแดน ศูนย์การนักศึกษาวิชาทหาร ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะในการค้นหาข้อมูล และทักษะในการทำงานด้านดิจิทัลระดับสูง โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2563) ที่กำหนดให้ร้อยละ 70 เป็นการพัฒนาครูด้วยการเรียนรู้พัฒนาตนเองและเรียนรู้จากการปฏิบัติงานด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดรับกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี (2562) ที่ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) มีแผนในการพัฒนาครูให้ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน สามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 พัฒนาครูให้มีทักษะ ความรู้ และความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และใช้ดิจิทัลเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

สุวิตรา บุญแจ้ง และคณะ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำดิจิทัล บรรยากาศในโรงเรียน ความคล่องตัวขององค์กร สมรรถนะครู และประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า 1. สมรรถนะของครูมีอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญ 2. ภาวะผู้นำดิจิทัลมีอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอาจเป็นผลมาจากผู้บริหารซึ่งถือเป็นปัจจัยภายในที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูโดยตรง อีกทั้ง การ

ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูจำเป็นต้องพึ่งพาผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัล ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และมีกระบวนการดำเนินงานที่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูให้เกิดผลสูงสุด นับเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครู ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการปฏิบัติงานของครูและมีส่วนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน รวมถึงการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายการศึกษาและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ Rini Agustina (2020: 24-40) ยังพบว่าครูมีความพึงพอใจต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน นอกจากนี้ ครูยังรู้สึกมีแรงจูงใจและกระตือรือร้นที่จะสะท้อนการเรียนรู้ต่อผู้ที่มีคุณลักษณะของภาวะผู้นำดิจิทัลที่เปิดกว้างและมอบอิสระในการจัดการชั้นเรียนให้แก่ครู

ผกาดี แนวเงินดี และพระมหาศุภชัย สุกกิจใจ (2568) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ผลการวิจัยสะท้อนว่า ผู้บริหารมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ โดยปัจจัยสนับสนุนสำคัญ ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด การเข้าร่วมอบรมและพัฒนาวิชาชีพ ทักษะคิดเชิงบวกต่อเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน

กิตติภูมิ เรืองเสน (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลอย่างต่อเนื่องสามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตนเองและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารภายในองค์กร ซึ่งช่วยเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารงานและการประสานงานในสถานศึกษา

จรีพร มุลณี (2565c) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สะท้อนว่าครูมีความพร้อมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับทักษะและบริบทศตวรรษที่ 21

ศุภางค์ เสาะใส และ ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ผลการวิจัยระบุว่า ประสิทธิภาพการสอนของครูในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ

ชี้ให้เห็นความจำเป็นของ “แนวทางพัฒนา” ที่สนับสนุนการยกระดับการสอนของครูให้ต่อเนื่องและสอดคล้องกับบริบทโรงเรียน

มุกดามณี ศรีพงษ์เพริศ (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่คัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยสาระสำคัญของงานวิจัยมุ่งชี้ให้เห็น “ปัจจัยสำคัญ” ที่เอื้อต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในบริบทศตวรรษที่ 21 ซึ่งสามารถใช้เป็นฐานอธิบายตัวแปรสนับสนุนการสอนของครูได้

ธนกร ศรีประเสริฐ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์/มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การติดตามงาน และการสนับสนุนทรัพยากร ซึ่งช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอนได้เป็นระบบและทันสมัยยิ่งขึ้น

ชัชฎาภรณ์ แหวนเงิน และคณะ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์/มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการบริหารงานวิชาการที่เข้มแข็งย่อมเป็นฐานสำคัญในการหนุนเสริมคุณภาพการจัดการเรียนรู้และประสิทธิภาพการสอนของครูในสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) ได้กำหนด แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้ผู้บริหารเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ และสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ซึ่งสามารถใช้เป็นกรอบเชิงนโยบายรองรับการอภิปรายผลเรื่องบทบาทผู้บริหารต่อการพัฒนาครูและการเรียนรู้ได้

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ลาเมร์สและมูมุตซีส (Lameras&Moumoutzis, 2021) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากรอบสมรรถนะทางดิจิทัลสำหรับการเรียนการสอนดิจิทัล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสมรรถนะทางดิจิทัลและกรอบการออกแบบ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้เชิงคุณภาพของครู กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูจำนวน 38 คนที่ตอบแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่ง

ถูกออกแบบมาเพื่อกระตุ้นความเชื่อเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการเรียนการสอนรูปแบบดิจิทัล ผลการศึกษาเผยถึงสมรรถนะทางดิจิทัลหลัก 6 ด้าน ได้แก่ 1) การออกแบบ พัฒนา และถ่ายทอดองค์ความรู้ทางดิจิทัล 2) การเข้าถึงสารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ 3) การพัฒนาทักษะการใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีการจัดการจัดการเรียนการสอน 4) ความเชี่ยวชาญด้านสารสนเทศดิจิทัล สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ อุปกรณ์ แอปพลิเคชัน ซอฟต์แวร์ และบริการ 5) การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางดิจิทัลและทักษะความเข้าใจด้านอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น 6) การสนับสนุนความเท่าเทียมทางดิจิทัลสำหรับนักเรียน การสร้างอิทธิพลทางสังคม และการเสริมสร้างการปฏิสัมพันธ์ในสังคม นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสะท้อนถึงสมรรถนะย่อยที่อาจเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสมรรถนะใหม่หรือเพิ่มพูนสมรรถนะที่มีอยู่แล้วของครู โดยรวมถึงการเน้นที่เนื้อหาดิจิทัล ข้อมูลและสารสนเทศ เทคนิคการสอน ความคิดสร้างสรรค์ และการเชื่อมโยงเครือข่ายการเรียนรู้ดิจิทัลอย่างยั่งยืน

เอสเธอร์ วัมบัวและคณะ (Esther Wambua และคณะ, 2566) ได้ทำงานวิจัยเรื่องทักษะด้านดิจิทัลและเนื้อหาความรู้ด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเพื่อดำเนินการตามโครงการความรู้ด้านดิจิทัลในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐในเขตคิตุย ประเทศเคนยาจุดประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือเพื่อค้นหาทักษะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน และผลกระทบของเนื้อหาความรู้ด้านดิจิทัลต่อการดำเนินการโครงการความรู้ด้านดิจิทัลในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐในเขต Kitui ประเทศเคนยา พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการสนับสนุนที่ผู้บริหารโรงเรียนให้และการเข้าร่วมการฝึกอบรมความรู้ด้านดิจิทัล ระดับของเนื้อหาที่ผู้เรียนในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเข้าถึงได้ และประเภทของการบำรุงรักษาและการจัดเก็บอุปกรณ์ดิจิทัลในการนำโปรแกรมความรู้ด้านดิจิทัลไปปฏิบัติ ซึ่งแสดงให้เห็นได้จากผลลัพธ์ของตารางความถี่ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ งานวิจัยได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้ ประการแรก ครูประถมศึกษาบางคนสนับสนุนและเข้าร่วมการฝึกอบรมความรู้ด้านดิจิทัล และประการที่สอง นักเรียนประถมศึกษาจำนวนมากขาดสื่อดิจิทัลในขณะที่ดำเนินโปรแกรมดิจิทัล ประการที่สาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บันทึกสื่อดิจิทัลตลอดการใช้งานโปรแกรมดิจิทัลบนฮาร์ดไดรฟ์ และประการสุดท้าย โรงเรียนประถมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่เชื่อมต่อกับโครงข่ายไฟฟ้า ซึ่งแสดงให้เห็นได้จากผลลัพธ์บนแผนภูมิวงกลมเกี่ยวกับระดับแหล่งจ่ายไฟในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ

อะเดล อัลทูปยานี (Adel R. Althubiani, 2567) ได้ทำงานวิจัย เรื่องความสามารถด้านดิจิทัลของครูและปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความสามารถ โดยการศึกษาแบบผสมผสานทั่วประเทศ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเผยระดับความสามารถด้านดิจิทัลของ

ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์และการรับรู้ของพวกเขาที่มีต่อความสามารถดังกล่าว ตลอดจนระบุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถดังกล่าว การศึกษานี้ใช้แนวทางแบบผสมผสานโดยใช้การออกแบบเชิงอธิบายแบบต่อเนื่อง การออกแบบนี้ใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ 611 คน ในขณะที่ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างกับครูผู้สอน 13 คน ผลการศึกษาระบุว่าระดับความสามารถด้านดิจิทัลของครูผู้สอนอยู่ที่ระดับปานกลางนอกจากนี้ การศึกษายังเผยให้เห็นว่าครูผู้สอนมีการรับรู้ในเชิงบวกในระดับสูงต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล นอกจากนี้ ผลการศึกษายังระบุว่าประโยชน์ที่รับรู้และบรรทัดฐานส่วนตัวส่งผลโดยตรงต่อความสามารถด้านดิจิทัล การศึกษานี้ยังระบุถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลและความท้าทายที่ครูเผชิญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ประโยชน์เน้นที่การเพิ่มความสนใจของนักเรียนและการประเมินประสบการณ์การเรียนรู้ การสื่อสารกับชุมชนการศึกษา และความต่อเนื่องของการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างไรก็ตาม ความท้าทาย ได้แก่ การยอมรับเทคโนโลยีโดยชุมชนการศึกษาความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจและทักษะที่ครูเผชิญภาระงานด้านการบริหารและการสอน การเข้าถึงเทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลที่จำกัด และความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียน ดังนั้น จึงมีการเสนอคำแนะนำและผลกระทบชุดหนึ่งสำหรับผู้กำหนดนโยบายด้านการศึกษา นักออกแบบหลักสูตรและโปรแกรมพัฒนาวิชาชีพ นักวิจัยและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา

อุมมุ ไอมาน อาคิม และคณะ (Ummu Aiman Akim และคณะ, 2567) ได้ทำ งานวิจัยเรื่องก้าวสู่โรงเรียนดิจิทัล ระดับการใช้งาน ความสามารถ และความตระหนักรู้ด้านระบบ จัดเก็บข้อมูลดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนก่อนยุคโควิด-19 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน 2. เพื่อศึกษาระดับการใช้ระบบจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์ของผู้บริหารโรงเรียน 3. เพื่อศึกษาระดับความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสำคัญของระบบจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์ของผู้บริหารโรงเรียน 4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถด้านดิจิทัล ระดับการใช้ระบบจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์ และระดับความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสำคัญของระบบจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์ของผู้บริหารโรงเรียน ผลการศึกษา พบว่า 1. ความสามารถด้านดิจิทัล เมื่อตรวจสอบความสามารถในการท่องอินเทอร์เน็ตของกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน พบว่าผู้บริหารสามารถบริหารโรงเรียนได้ประสบความสำเร็จเนื่องจากครุรวมถึงนักเรียนต้องมีความสามารถด้านดิจิทัลในระดับสูง อีกทั้งการใช้การออกแบบการเรียนการสอนโดยใช้ดิจิทัลจะช่วยเพิ่มความสามารถด้านดิจิทัลของครูและโรงเรียนได้เช่นกัน 2. การใช้งานที่เก็บข้อมูลบนคลาวด์พบว่าผู้บริหารยังไม่ได้ทำเทคโนโลยีการเก็บข้อมูลมาใช้อย่างแพร่หลาย 3. ความ

ตระหนักถึงผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงอิทธิพลของดิจิทัล ประสิทธิภาพการจัดการและการบริหารองค์กรโดยใช้การจัดการเก็บข้อมูลบนคลาวด์เพิ่มขึ้นหลังจากเกิดการระบาดของโควิด-19

4. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถด้านดิจิทัลกับระดับการใช้ระบบจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์มีความสัมพันธ์กัน อีกทั้งยังเสนอให้มีการพัฒนาด้านดิจิทัลของตนเองเพื่อให้มีความสามารถทางดิจิทัลในระดับที่สูงขึ้น

Zhenzhen (2015) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพการสอนวิชาคณิตศาสตร์ โดยการสำรวจแบบข้ามชาติในระดับประถมศึกษาในอังกฤษและจีน การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการสอนวิชาคณิตศาสตร์กับนักเรียนอายุ 9-10 ปี ซึ่งสามารถนำกระบวนการทั้ง 6 มาประยุกต์ใช้ในห้องเรียนได้ ในการศึกษา พบว่านักเรียนอายุ 9-10 ปี จำนวน 343 คน จากจีน และ 236 คน จากอังกฤษ ในช่วงอายุเดียวกัน มีผลคะแนนมากกว่า 20% ในสองแบบทดสอบคณิตศาสตร์ ซึ่งได้มาจาก TIMSS 2003 การประเมินด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์โครงสร้างของบทเรียนวิดีโอแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนคณิตศาสตร์มีคะแนนมากกว่าครูในอังกฤษ โดยอิงจากการใช้เครื่องมือสำรวจตรวจสอบที่เป็นสากล ซึ่งเน้นคุณภาพของการวัดพฤติกรรมของครู

Umasankar Dash (2016) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพในการสอนของครูระดับมัธยมศึกษาในเขต Purba Medinipur รัฐเบงกอลตะวันตก โดยพบว่าประสิทธิภาพการสอนของครูประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ความรู้เฉพาะด้าน การเตรียมการและการจัดระเบียบรูปแบบการนำเสนอ การจัดการห้องเรียน กลยุทธ์ในการสร้างแรงจูงใจ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การประเมินผลและข้อเสนอแนะ การสนับสนุนทางวิชาการอย่างไม่เป็นทางการ และคุณลักษณะส่วนบุคคลของครู ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าประสิทธิภาพการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาหลายแห่งในเขต Purba Medinipur อยู่ในระดับที่ดีและเพศไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการสอนของครู นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างครูในโรงเรียนในชนบทและในเมืองในด้านประสิทธิภาพการสอนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งบ่งชี้ว่าที่ตั้งของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในเขต Purba Medinipur อย่างมาก อย่างไรก็ตาม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างครูที่ผ่านการฝึกอบรมและครูที่ไม่ได้ผ่านการฝึกอบรมในด้านประสิทธิภาพการสอน อีกทั้งประสบการณ์การสอนก็ไม่ได้ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับ ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.การกำหนดประชากร และการสุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

1.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 1,103 คน โดยมีสถานศึกษาทั้งหมด 118 โรงเรียน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 286 คน โดยกำหนดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie และ Morgan, 1970) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการให้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (strata) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียนเพื่อให้ได้จำนวนครบตามกลุ่ม

ตาราง 3 แสดงจำนวนประชากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ขนาดสถานศึกษา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ขนาดเล็ก	363	95
ขนาดกลาง	515	133
ขนาดใหญ่	124	32
ขนาดใหญ่พิเศษ	101	26
รวม	1,103	286

2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมา โดยอาศัยการศึกษาจากตำราเอกสาร
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่
เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง/วิทยฐานะ และประสบการณ์การทำงาน โดยจะมีคำถามในลักษณะ
เป็น แบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยแบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตรา
5 ระดับ คือ ระดับปฏิบัติมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5
ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล มีการปฏิบัติ ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีการปฏิบัติ ในระดับมาก

3 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล มีการปฏิบัติ ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีการปฏิบัติ ในระดับน้อย

1 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีการปฏิบัติ ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยแบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตราค่า 5 ระดับ คือ ระดับปฏิบัติ
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครู มีการปฏิบัติในระดับมาก

3 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครู มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครู มีการปฏิบัติในระดับน้อย

1 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครู มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ
ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้บริหาร
สถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู

2. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อสอบถามผู้บริหาร
และครู ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
ยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สระบุรี เขต 1 โดยคำนึงถึงการใช้สำนวน ภาษา ข้อคำถาม เพื่อความเข้าใจระหว่างผู้ถามและ
ผู้ตอบ

3. ประมวลข้อมูลที่ได้จากการศึกษา นำประเด็นมาสร้างข้อคำถามให้
ครอบคลุมเนื้อหา ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย และนิยามศัพท์

4. สร้างแบบสอบถามสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อ
พิจารณาความถูกต้องครบถ้วนตามนิยามศัพท์และตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item –
Objective Congruence หรือ IOC) ของข้อคำถามในแต่ละข้อ และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC
ตั้งแต่ 0.60 -1.00 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยทั้งฉบับมีค่าอยู่ที่ 1.00

7. ปรับปรุงข้อคำถามตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้จาก
แบบสอบถามแล้วมาปรับปรุงนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณา

8. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร และครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่เป็นกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจให้คะแนนหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยนำมาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .973 โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของ ประสิทธิภาพการสอนของครู เท่ากับ .967 และค่าความเชื่อมั่นของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลเท่ากับ .940

9. จัดทำแบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปให้ผู้อำนวยการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร และครูของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์แบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ และเดินทางด้วยตนเองไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างขอความอนุเคราะห์ให้ตอบแบบสอบถามและส่งแบบสอบถามกลับคืน โดยผู้วิจัยจะติดตามและยืนยันการส่งกลับคืนของแบบสอบถาม

3.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามพร้อมกับตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ของแบบสอบถามแต่ละฉบับเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลต่อไป

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ 1) เพศ, 2) วุฒิการศึกษาสูงสุด, 3) ตำแหน่ง/วิทยฐานะ, และ 4) ประสบการณ์การทำงาน ซึ่งมีลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list) วิเคราะห์คำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและรายข้อโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4.51-5.00 หมายความว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายความว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายความว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายความว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายความว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและรายข้อโดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4.51-5.00 หมายความว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายความว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายความว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายความว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายความว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.4 วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) ดังนี้

ค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ (r) ระดับความสัมพันธ์

.81 ขึ้นไป มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

.61 - .80 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

.41 - .60 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

.21 - .40 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ต่ำกว่า .20 มีความสัมพันธ์กัน ระดับต่ำมาก

4.5 วิเคราะห์การศึกษามรรณนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยใช้ สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.1.1 หาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence)

5.1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, L.J., 1990: 124)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 สถิติพรรณนา

5.2.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.2.1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.2.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

5.2.2.1 สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

5.2.2.2 สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis- Enter Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 286 คน โดยผู้วิจัยแบ่งการนำผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น ส่วน ๆ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
P	แทน	ความน่าจะเป็น
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
F	แทน	การทดสอบนัยสำคัญของตัวแปรทุกตัวในสมการ
R	แทน	ค่าที่แสดงระดับของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด

กับตัวแปรเกณฑ์

R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE _b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
X	แทน	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

X ₁	แทน	การพัฒนาตนเอง
X ₂	แทน	การมีวิสัยทัศน์
X ₃	แทน	การมุ่งผลสัมฤทธิ์
X ₄	แทน	การทำงานเป็นทีม
X ₅	แทน	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
Y	แทน	ประสิทธิภาพการสอนของครู
Y ₁	แทน	การจัดการชั้นเรียน
Y ₂	แทน	การจัดบรรยากาศในห้องเรียน
Y ₃	แทน	ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
Y ₄	แทน	การวัดและประเมินผล
Y ₅	แทน	การจัดการเรียนรู้
Y ₆	แทน	สื่อการสอน

2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ของการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียงโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง/วิทยฐานะ ประสบการณ์การทำงาน อายุ ขนาดสถานศึกษาที่สังกัด ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ปรากฏผลดังตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	97	33.90
หญิง	189	66.10
รวม	286	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	230	80.40
ปริญญาโท	55	19.20
ปริญญาเอก	1	0.40
รวม	286	100.00
ตำแหน่ง/วิทยฐานะ		
ครูผู้ช่วย	84	29.40
ครู	100	35.00
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ	72	25.10
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ	30	10.50
รวม	286	100.00

ตาราง 4(ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์การทำงาน		
1 – 5 ปี	97	33.90
6 – 10 ปี	56	19.60
11 – 15 ปี	101	35.30
16 ปีขึ้นไป	32	11.20
รวม	286	100
อายุ		
20 – 30 ปี	103	36.00
31 – 40 ปี	76	26.60
41 ปีขึ้นไป	107	37.40
รวม	286	100
ขนาดสถานศึกษาที่สังกัด		
ขนาดเล็ก	95	33.20
ขนาดกลาง	133	46.50
ขนาดใหญ่	32	11.20
ขนาดใหญ่พิเศษ	26	9.10
รวม	286	100

จากตาราง 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 66.10 และเพศชาย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 80.40 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 19.20 และระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่ง/วิทยฐานะ ตำแหน่งครู จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา ตำแหน่งครูผู้ช่วย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 29.40 ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ 72 คน ร้อยละ 25.20 และตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 30 คน ร้อยละ 10.50

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 รองลงมาประสบการณ์ทำงาน 11-15 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 ถัดมาประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60 และ ประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 32 คน ร้อยละ 11.20

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 41 ปีขึ้นไป 107 คน จำนวน ร้อยละ 37.40 รองลงมาอายุ 20-30 ปี จำนวน 103 คน ร้อยละ 36.00 และ อายุ 31-40 ปีขึ้นไป 76 คน จำนวน ร้อยละ 26.60

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประจำอยู่ที่โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 ถัดมาโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและระดับ
ประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี
เขต 1**

2.1 ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวม

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1.1 ด้านการพัฒนาตนเอง	4.57	0.21	มากที่สุด
1.2 ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.51	0.18	มากที่สุด
1.3 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.51	0.20	มากที่สุด
1.4 ด้านการทำงานเป็นทีม	4.52	0.18	มากที่สุด
1.5 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.52	0.19	มากที่สุด
รวม	4.53	0.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับ ระดับมากที่สุด
($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยแต่
ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{x} = 4.57$ S.D. = 0.21)
ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.18) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{x} = 4.52$, S.D. =
0.19) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.18) และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์($\bar{x} = 4.51$ S.D. =
0.20)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาตนเอง

ด้านการพัฒนาตนเอง	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1. ผู้บริหารแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ	4.80	0.41	มากที่สุด
2. ผู้บริหารเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี หรือวิธีการทำงานที่เหมาะสมต่อสถานการณ์	4.76	0.44	มากที่สุด
3. ผู้บริหารมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่เพื่อนร่วมงาน	4.58	0.50	มากที่สุด
4. ผู้บริหารมอบหมายงานให้สอดคล้องกับศักยภาพและความถนัดของบุคลากร	4.35	0.48	มาก
5. ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้รับโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาอย่างรอบด้าน	4.45	0.50	มาก
6. การบริหารของผู้บริหารมีส่วนช่วยขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	4.50	0.51	มาก
รวม	4.57	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.41) ผู้บริหารเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี หรือวิธีการทำงานที่เหมาะสมต่อสถานการณ์ ($\bar{x} = 4.76$, S.D. = 0.44) ผู้บริหารมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่เพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.50) ถัดมาพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารของผู้บริหารมีส่วนช่วยขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.51) ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้รับโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาอย่างรอบด้าน

($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.50) และผู้บริหารมอบหมายงานให้สอดคล้องกับศักยภาพและความถนัดของบุคลากร ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.48)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการมีวิสัยทัศน์

ด้านการมีวิสัยทัศน์	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1.ผู้บริหารวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรเพื่อนำมากำหนดทิศทางและเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม	4.54	0.51	มากที่สุด
2.ผู้บริหารกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน สร้างแรงบันดาลใจ และสะท้อนค่านิยมสำคัญขององค์กร	4.53	0.50	มากที่สุด
3.ผู้บริหารสื่อสารวิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กรให้บุคลากรเข้าใจตรงกัน	4.54	0.51	มากที่สุด
4.ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและสร้างแรงศรัทธาให้บุคลากรมีพลังใจในการทำงาน	4.49	0.50	มาก
5.ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาองค์กร	4.45	0.52	มาก
6.ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรแสดงความคิดสร้างสรรค์ และนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน	4.47	0.50	มาก
7.การบริหารของผู้บริหารช่วยให้องค์กรก้าวไปสู่เป้าหมายและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน	4.54	0.50	มากที่สุด
รวม	4.51	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรเพื่อนำมา กำหนดทิศทางและเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.51) ผู้บริหารสื่อสารวิสัยทัศน์

และเป้าหมายขององค์กรให้บุคลากรเข้าใจตรงกัน ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.51) การบริหารของ
ผู้บริหารช่วยให้องค์กรก้าวไปสู่เป้าหมายและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ($\bar{x} = 4.54$, S.D. =
0.50) ผู้บริหารกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน สร้างแรงบันดาลใจ และ
สะท้อนค่านิยมสำคัญขององค์กร ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.50) ถัดมาพิจารณารายชื่อพบว่าอยู่ใน
ระดับมาก โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากร
แสดงความคิดสร้างสรรค์และนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.50)
ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและสร้างแรงศรัทธาให้บุคลากรมีพลังใจในการทำงาน ($\bar{x} = 4.49$ S.D. =
0.50) และ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนา
องค์กร ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.52)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1. ผู้บริหารมีการวางแผนและแก้ไขปัญหาในการทำงานอย่างเป็นระบบ	4.67	0.47	มากที่สุด
2. ผู้บริหารติดตามและประเมินผลการทำงานเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร	4.57	0.50	มากที่สุด
3. ผู้บริหารมีการริเริ่มคิดสร้างสรรค์ และนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน	4.47	0.50	มากที่สุด
4. ผู้บริหารผลิตและพัฒนาผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง	4.46	0.50	มากที่สุด
5. ผู้บริหารบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุด	4.47	0.50	มากที่สุด
6. ผู้บริหารปรับปรุงการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน	4.44	0.50	มาก
รวม	4.51	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไป

น้อย ดังนี้ ผู้บริหารมีการวางแผนและแก้ไขปัญหาในการทำงานอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.67$ S.D. = 0.47) ผู้บริหารติดตามและประเมินผลการทำงานเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารมีการริเริ่มคิดสร้างสรรค์ และนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุด ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารผลิตและพัฒนาผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.50) ถัดมาพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารปรับปรุงการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.50)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการทำงานเป็นทีม

ด้านการทำงานเป็นทีม	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1.ผู้บริหารสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและเป็นมิตรกับบุคลากรในโรงเรียน	4.62	0.48	มากที่สุด
2.ผู้บริหารเปิดช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้าง เพื่อให้บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างเสรี	4.64	0.48	มากที่สุด
3.ผู้บริหารสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน	4.55	0.49	มากที่สุด
4.ผู้บริหารทำหน้าที่ประสานงานและนำทีม โดยดึงทักษะและประสบการณ์ของบุคลากรมาประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหา	4.40	0.49	มาก
5.ผู้บริหารส่งเสริมการทำงานเป็นทีมที่ทำให้บุคลากรรู้สึกถึงความพึงพอใจและความสำเร็จร่วมกัน	4.38	0.48	มาก
6.ผู้บริหารสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี ซึ่งสนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนและยกระดับคุณภาพการศึกษา	4.54	0.49	มากที่สุด
รวม	4.52	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการทำงานเป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารเปิดช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้าง เพื่อให้บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างเสรี ($\bar{x} = 4.64$ S.D. = 0.48) ผู้บริหารสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและเป็นมิตรกับบุคลากรในโรงเรียน ($\bar{x} = 4.62$ S.D. = 0.48) ผู้บริหารสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน ($\bar{x} = 4.55$ S.D. = 0.49) ผู้บริหารสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี ซึ่งสนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนและยกระดับคุณภาพการศึกษา ($\bar{x} = 4.54$ S.D. = 0.49) ถัดมาพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารทำหน้าที่ประสานงานและนำทีม โดยดึงทักษะและประสบการณ์ของบุคลากรมาประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหา ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.49) และผู้บริหารส่งเสริมการทำงานเป็นทีมที่ทำให้บุคลากรรู้สึกถึงความพึงพอใจและความสำเร็จร่วมกัน ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.48)

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1. ผู้บริหารนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.64	0.48	มากที่สุด
2. ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาครูและนักเรียน	4.64	0.48	มากที่สุด
3. ผู้บริหารขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21	4.44	0.50	มาก

ตาราง 10 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
4. ผู้บริหารประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศในการรวบรวม วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลได้อย่างเหมาะสม	4.40	0.49	มาก
5. ผู้บริหารใช้ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการ จัดเก็บ และแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศสำหรับการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ	4.49	0.50	มาก
6. ผู้บริหารใช้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และแม่นยำ	4.53	0.50	มากที่สุด
รวม	4.52	0.19	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.48) ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาครูและนักเรียน ($\bar{x} = 4.64$ S.D. = 0.48) ผู้บริหารใช้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และแม่นยำ ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.50) ถัดมาพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารใช้ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการ จัดเก็บ และแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศสำหรับการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ($\bar{x} = 4.44$ S.D. = 0.50) และผู้บริหารประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศในการรวบรวม วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.49)

2.2 ระดับประสิทธิผลการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สระบุรี เขต 1

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับประสิทธิผลการสอนของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวม

ระดับประสิทธิผลการสอนของครู	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1.การจัดการชั้นเรียน	4.55	0.15	มากที่สุด
2.การจัดบรรยากาศในห้องเรียน	4.53	0.18	มากที่สุด
3.ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	4.53	0.18	มากที่สุด
4.การวัดและประเมินผล	4.54	0.17	มากที่สุด
5.การจัดการเรียนรู้	4.51	0.27	มากที่สุด
6.สื่อการสอน	4.53	0.21	มากที่สุด
รวม	4.53	0.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่า ระดับประสิทธิผลการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.10) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยแต่ละด้าน
มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การจัดการชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.15)
การวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.7) การจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($\bar{x} = 4.53$,
S.D. = 0.18) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.18) สื่อการสอน
($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.21) และการจัดการเรียนรู้($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.27)

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการจัดการชั้นเรียน

การจัดการชั้นเรียน	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1.ท่านสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพและด้านจิตวิทยา	4.76	0.42	มากที่สุด
2.ท่านมีการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและเป็นระบบ	4.74	0.43	มากที่สุด
3.ท่านจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และทรัพยากรที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน	4.59	0.49	มากที่สุด
4.ท่านกำหนดและใช้กฎระเบียบในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียน การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	4.36	0.48	มาก
5.ท่านมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร	4.42	0.49	มาก
6.ท่านรู้จักและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมา ประกอบการจัดการเรียนการสอน	4.46	0.49	มาก
7.ท่านสร้างปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมในห้องเรียน เพื่อสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.53	0.49	มากที่สุด
รวม	4.55	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับ จากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งด้าน กายภาพและด้านจิตวิทยา ($\bar{x} = 4.76$, S.D. = 0.42) ท่านมีการวางแผนกิจกรรมการเรียน การสอนอย่างเหมาะสมและเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.74$, S.D. = 0.43) ท่านจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และ ทรัพยากรที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.59$ S.D. = 0.49) ท่านสร้างปฏิสัมพันธ์ ที่เหมาะสมในห้องเรียน เพื่อสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

อยู่ในระดับมาก โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) ท่านจัดมุมแสดงผลงานและมุมเสริมประสบการณ์ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.51) ท่านเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ครบถ้วนเพื่อสร้างความพร้อมและความมั่นใจในการสอน ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = 0.48)

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1.ท่านเอาใจใส่ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัวของนักเรียนอย่างเหมาะสม	4.62	0.49	มากที่สุด
2.ท่านให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียนเพื่อช่วยแก้ไข ปัญหาและพัฒนาตนเอง	4.57	0.49	มากที่สุด
3.ท่านสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่อบอุ่น ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อนักเรียน	4.49	0.50	มาก
4.ท่านทำให้นักเรียนรู้สึกไว้วางใจและให้ความเคารพต่อครู	4.45	0.49	มาก
5.ท่านส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขและกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.52	0.50	มากที่สุด
6.การมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับครูช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการที่เหมาะสมในด้านต่าง ๆ	4.52	0.50	มากที่สุด
รวม	4.53	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่า ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านเอาใจใส่ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัวของนักเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.49) ท่านให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียนเพื่อช่วยแก้ไข ปัญหาและพัฒนาตนเอง ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.49) ท่าน

ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) การมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับครูช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการที่เหมาะสมในด้านต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) ถัดมาพิจารณารายชื่อพบว่ามีอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่อบอุ่น ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อนักเรียน ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) ท่านทำให้นักเรียนรู้สึกไว้วางใจและให้ความเคารพต่อครู ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.49)

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1.ท่านมีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.64	0.48	มากที่สุด
2.การวัดและประเมินผลที่ครูดำเนินการสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน	4.62	0.48	มากที่สุด
3.ท่านดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	4.51	0.50	มากที่สุด
4.ท่านใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การบันทึก การสัมภาษณ์ และผลงานของนักเรียน	4.38	0.48	มาก
5.ท่านสร้างเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ครอบคลุม และเหมาะสมกับผู้เรียน	4.48	0.50	มาก
6.ท่านใช้ผลการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าและวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน	4.51	0.49	มากที่สุด
7.ท่านนำข้อมูลจากการประเมินไปใช้ในการสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.61	0.48	มากที่สุด
รวม	4.54	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่า ระดับประสิทธิผลการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละข้อมี ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านมีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.48) การวัดและประเมินผลที่ครูดำเนินการ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.48) ท่านดำเนินการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.50) ถัดมาพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านสร้างเกณฑ์การ ประเมินที่ชัดเจน ครอบคลุม และเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.50) และท่านใช้วิธีการ ประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การบันทึก การสัมภาษณ์ และผลงานของนักเรียน ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.48)

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้

ด้านการจัดการเรียนรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1.ท่านออกแบบและสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับเนื้อหา	4.61	0.48	มากที่สุด
2.ท่านมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและเอื้อต่อการ เรียนรู้	4.54	0.49	มากที่สุด
3.ท่านส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนด	4.45	0.49	มาก
4.ท่านสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้หรือ ประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.45	0.49	มาก
รวม	4.51	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 พบว่า ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านการจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ย เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านออกแบบและสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.48) ท่านมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและเอื้อ ต่อการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.49) ถัดมาพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละข้อ มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนด ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.49) และท่านสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ หรือประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.49)

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านสื่อการสอน

ด้านสื่อการสอน	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติการ
1.ท่านเลือกใช้เครื่องมือหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วย ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.64	0.48	มากที่สุด
2.ท่านออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐาน หลักสูตร	4.61	0.48	มากที่สุด
3.ท่านสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และ กิจกรรมต่าง ๆ	4.50	0.50	มาก
4.ท่านส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ผ่าน กิจกรรมการเรียนการสอน	4.41	0.49	มาก
5.ท่านปรับใช้กิจกรรมและเครื่องมือให้เหมาะสมกับ พัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างของผู้เรียน	4.47	0.50	มาก
รวม	4.53	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 17 พบว่า ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ย

เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านเลือกใช้เครื่องมือหรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ($\bar{x} = 4.6453$, S.D. = 0.48) ท่านออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.48) ถัดมาพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.50$ S.D. = 0.50) ท่านปรับใช้กิจกรรมและเครื่องมือให้เหมาะสมกับพัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.50) และท่านส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.49

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวม และรายด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 18

ตาราง 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวม

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	ประสิทธิภาพการสอนของครู
1. การพัฒนาตนเอง	0.463**
2. การมีวิสัยทัศน์	0.393**
3. การมุ่งผลสัมฤทธิ์	0.348**
4.การทำงานเป็นทีม	0.307**
5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	0.430**
โดยรวม	0.605**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 18 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r=0.605^{**}$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = .463^{**}$) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($r = .430^{**}$) อยู่ในระดับปานกลาง ถัดมาด้านการมีวิสัยทัศน์ ($r = .393^{**}$) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($r = .348^{**}$) และด้านการทำงานเป็นทีม ($r = .307^{**}$) อยู่ในระดับต่ำมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตาราง 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล กับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 รายด้าน

สมรรถนะของผู้บริหาร สถานศึกษา ยุคดิจิทัล	ประสิทธิภาพการสอนของครู					
	ด้านการจัดการชั้นเรียน	ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน	ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	ด้านการวัดและประเมินผล	ด้านการจัดการเรียนรู้	ด้านสื่อการสอน
1. การพัฒนาตนเอง	.435**	.121*	.394**	.203**	.157**	.232**
2. การมีวิสัยทัศน์	.269**	.232**	.266**	.260**	.208**	.074
3. การมุ่งผลสัมฤทธิ์	.154**	.196**	.159**	.143*	.268**	.159**
4. การทำงานเป็นทีม	.184**	.187**	.189**	.296**	.099	.073
5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	.177**	.336**	.229**	.266**	.242**	.143*

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .01

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล กับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 รายด้าน ผลปรากฏดังนี้

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการสอนของครู ในทุกด้าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

ด้านการจัดการชั้นเรียน ($r = .435^{**}$), ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ($r = .394^{**}$), ด้านการสื่อสารสอน ($r = .232^{**}$), ด้านการวัดและประเมินผล ($r = .203^{**}$), ด้านการจัดการเรียนรู้ ($r = .157^{**}$), และด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($r = .121^*$).

2. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการสอนของครู ในทุกด้าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านสื่อสารสอนที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการชั้นเรียน ($r = .269^{**}$) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ($r = .266^{**}$) ด้านการวัดและประเมินผล ($r = .260^{**}$) ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($r = .232^{**}$) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($r = .208^{**}$) และด้านสื่อสารสอน ($r = .074$) ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการสอนของครู ในทุกด้าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ด้านการจัดการเรียนรู้ ($r = .268^{**}$) ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($r = .196^{**}$) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ($r = .159^{**}$) ด้านสื่อสารสอน ($r = .159^{**}$) ด้านการจัดการชั้นเรียน ($r = .154^{**}$) และด้านการวัดและประเมินผล ($r = .143^*$)

4. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการสอนของครู ในทุกด้าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการจัดการเรียนรู้และด้านสื่อสารสอนที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการวัดและประเมินผล ($r = .296^{**}$) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ($r = .189^{**}$) ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($r = .187^{**}$) ด้านการจัดการชั้นเรียน ($r = .184^{**}$) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($r = .099$) และด้านสื่อสารสอน ($r = .073$)

5. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการสอนของครู ในทุกด้าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($r = .336^{**}$) ด้านการวัดและประเมินผล ($r = .266^{**}$) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($r = .242^{**}$) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ($r = .229^{**}$) ด้านการจัดการชั้นเรียน ($r = .177^{**}$) และด้านสื่อสารสอน ($r = .143^*$)

ตาราง 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ตัวแปร	การพัฒนาตนเอง x_1	การมีวิสัยทัศน์ x_2	การมุ่งผลสัมฤทธิ์ x_3	การทำงานเป็นทีม x_4	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล x_5	การจัดการชั้นเรียน Y_1	การจัดบรรยากาศในห้องเรียน Y_2	ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน Y_3	การวัดและประเมินผล Y_4	การจัดการเรียนรู้ Y_5	สื่อการสอน Y_6	ประสิทธิภาพการสอนของครู Y
การพัฒนาตนเอง X_1	1											
การมีวิสัยทัศน์ X_2	.317**	1										
การมุ่งผลสัมฤทธิ์ X_3	.237**	.270**	1									
การทำงานเป็นทีม x_4	.275**	.344**	-.050	1								
การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล x_5	.319**	.409**	.442**	.123*	1							
ด้านการจัดการชั้นเรียน Y_1	.435**	.269**	.154**	.184**	1.77	1						
ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน Y_2	.121*	.232**	.196**	.187**	.336**	.105	1					
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน Y_3	.394**	.266**	.159***	.189**	.229**	.394**	0.48	1				
ด้านการวัดและประเมินผล Y_4	.203**	.260*	.143*	.296**	.266**	.255**	.205**	.045	1			
ด้านการจัดการเรียนรู้ Y_5	.157**	.208**	.268**	.099	.242**	.147*	.279**	.225**	-.058	1		
ด้านสื่อการสอน Y_6	.32**	0.74	.159**	.073	.143*	.147*	.027	.205**	.323**	-1.73**	1	
ประสิทธิภาพการสอนของครู Y	.463**	.393**	.348**	.307**	.430**	.579**	.522**	.601**	.483**	.536**	.465**	1

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .01

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการสอนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีระดับความสัมพันธ์ตั้งแต่ปานกลางถึงสูง เมื่อพิจารณารายด้าน

พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านการพัฒนาตนเองกับด้านการจัดการชั้นเรียน ($r = .435^{**}$, $p\text{-value} < .01$) รองลงมาคือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($r = .409^{**}$, $p\text{-value} < .01$) ด้านการมีวิสัยทัศน์กับด้านการจัดการชั้นเรียน ($r = .269^{**}$, $p\text{-value} < .01$) ด้านการทำงานเป็นทีมกับด้านการวัดและประเมินผล ($r = .296^{**}$, $p\text{-value} < .01$) และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์กับด้านการจัดการเรียนรู้ ($r = .268^{**}$, $p\text{-value} < .01$)

ตอนที่ 4 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ตาราง 21 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 (Enter Method)

ตัวแปรพยากรณ์	b	β	SE _b	t	P
1.การพัฒนาตนเอง (X1)	0.131	0.271	0.026	4.980	0.001*
2.การมีวิสัยทัศน์ (X2)	0.069	0.121	0.033	2.089	.038*
3.การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (X3)	0.093	0.180	0.029	3.216	.001**
4.การทำงานเป็นทีม(X4)	0.105	0.175	0.033	3.221	.001**
5.การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X5)	0.103	0.189	0.032	3.191	.002**
R = 0.609	SE _b . = 0.08466	F = 31.035			
R ² = 0.371	a = 0.359	* p-value < .05,	** p-value < .01		

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.359 + 0.131X_1 + 0.069X_2 + 0.093X_3 + 0.105X_4 + 0.103X_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized):

$$\hat{Z} = 0.271X_1 + 0.121X_2 + 0.180X_3 + 0.175X_4 + 0.189X_5$$

หมายเหตุ: ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัว ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การมีวิสัยทัศน์ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งหมด จึงถูกนำมาใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์

1.สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การมีวิสัยทัศน์ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้ โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการสอนได้ ร้อยละ 37.10 ($R = 0.609$, $R^2 = 0.371$, Adjusted $R^2 = 0.359$) และสมการถดถอยโดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 31.035$, $p\text{-value} < .01$)

2.เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระรายตัว พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การพัฒนาตนเอง ($\beta = 0.271$, $p\text{-value} < .01$) มีอิทธิพลสูงสุด การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\beta = 0.189$, $p\text{-value} < .01$) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\beta = 0.180$, $p\text{-value} < .01$) การทำงานเป็นทีม ($\beta = 0.175$, $p\text{-value} < .01$) การมีวิสัยทัศน์ ($\beta = 0.121$, $p\text{-value} < .05$) ดังนั้น ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 5 ตัวสามารถร่วมกันอธิบาย และทำนายประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตนเองที่มีอิทธิพลมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 286 คน โดยผู้วิจัยแบ่งการนำผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายได้ดังนี้ การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

สมมติฐานในการวิจัย

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีความสัมพันธ์กัน
2. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 286 คน โดยกำหนดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie และ Morgan, 1970) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (strata) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียนเพื่อให้ได้จำนวนครบตามกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .973 โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 เท่ากับ .967 และสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลเท่ากับ .940 โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และ สมการถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis : Enter Method)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

1.ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับ ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์

2.ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผล การจัดบรรยากาศในห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สื่อการสอน และการจัดการเรียนรู้

3.ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r=0.605^{**}$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = .463^{**}$) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($r = .430^{**}$) อยู่ในระดับปานกลาง ถัดมาด้านการมีวิสัยทัศน์ ($r = .393^{**}$) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($r = .348^{**}$) และด้านการทำงานเป็นทีม ($r = .307^{**}$) อยู่ในระดับต่ำมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การมีวิสัยทัศน์ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้ โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการสอนได้ ร้อยละ 37.10 ($R = 0.609$, $R^2 = 0.371$, Adjusted $R^2 = 0.359$) และสมการถดถอยโดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 31.035$, $p < .01$) เมื่อพิจารณาตัวแปรพยากรณ์รายตัวพบว่า ตัวแปรทุกตัวมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีอิทธิพลสูงสุดและถัดมาการมีวิสัยทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 5 ตัวสามารถร่วมกันอธิบาย และทำนายประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตนเองที่มีอิทธิพลมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษาอภิปรายโดยรวม และรายด้าน ดังนี้

1.ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

1.1 ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับ ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีความตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เหมาะสมต่อการบริหารจัดการในยุคดิจิทัล สามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การสื่อสาร และการบริหารข้อมูลได้อย่างมีระบบ รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ การดำเนินงาน และการประสานความร่วมมือในรูปแบบออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้บริหารยังมีการทำงานเป็นทีมและเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมวางแผนงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาโดยรวม

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีความตระหนักถึงบทบาทของตนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่ฯ ซึ่งให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้บริหารให้มีสมรรถนะด้านดิจิทัล เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหารจึงมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ การสื่อสารในรูปแบบดิจิทัล และการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษานอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1 มีนโยบายสนับสนุนให้สถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการงานอย่างเป็นระบบ เช่น ระบบ e-office ระบบสารสนเทศโรงเรียน และการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำงานเป็นที่มกาย ได้สภาพแวดล้อมการทำงานเชิงดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งผู้บริหารยังสามารถกำหนดเป้าหมายและวิสัยทัศน์ในการบริหารสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยรวมของเขตพื้นที่การศึกษา

นอกจากนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน อาทิ เช่น ผกาวดี แนวเงินดี และ พระมหาศุภชัย สุภกิจจุใจ (2025) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 พบว่า ความสามารถของผู้บริหารในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานต้นสังกัด การเข้าร่วมอบรมและพัฒนาวิชาชีพ รวมถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาสมรรถนะด้านดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ชัชฎาภรณ์ แหวนเงิน และคณะ (2565) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลสูงสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและพัฒนางานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับกิตติภูมิ เรือนเสน และ สุภาวดี ลาภเจริญ (2566) ศึกษาเรื่องวิจัย

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตนเองและการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารภายในองค์กร และยังสอดคล้องกับ พงศกร สังข์อ่อน (2566) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีและส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีแนวโน้มที่จะสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีในการวางแผนงาน การติดตามผล และการประเมินผลการดำเนินงาน

1.2 ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผล การจัดบรรยากาศในห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สื่อการสอน และการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1 มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องทั้งด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูมีความสามารถในการวางแผนการสอนที่เป็นระบบ มีการจัดการชั้นเรียนอย่างมีระเบียบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ อีกทั้งยังให้ความสำคัญต่อการวัดและประเมินผลที่สะท้อนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง และการที่การจัดการชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนให้เห็นว่าครูมีความสามารถในการควบคุม บริหารเวลา และจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ การวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพยังช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่มรวมทั้งการจัดบรรยากาศในห้องเรียนและความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัย ศิริพร เกิดผล (2565) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการสอนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า ครูที่มีการวางแผนการสอนและจัดการชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ มีแนวโน้มที่จะสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้สูงกว่า สอดคล้องกับ จุรีพร มุลณี (2565) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 1 พบว่าค่าเฉลี่ย โดยรวม

และรายด้านอยู่ในระดับ มาก นอกจากนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน อาทิ ศุภางค์ เสาะใส และ ชีร์ศักดิ์ อุปไมยอริชัย (2567) ศึกษาเรื่อง แนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาแพร่ เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และยังคงสอดคล้องกับ มุกตมณี ศรีพงษ์เพริศ (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่คัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่คัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี .

2.ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r=0.605^{**}$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = .463^{**}$) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($r = .430^{**}$) รองลงมาด้านการมีวิสัยทัศน์ ($r = .393^{**}$) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($r = .348^{**}$) และด้านการทำงานเป็นทีม ($r = .307^{**}$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสูงขึ้น ย่อมส่งผลให้ประสิทธิภาพการสอนของครูเพิ่มสูงขึ้นในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ผู้บริหารที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม มีการพัฒนาทักษะดิจิทัลของตนเองอย่างต่อเนื่อง ย่อมสามารถบริหารจัดการ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้ครูสามารถนำเทคโนโลยีไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดคุณภาพการสอนและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ดีขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = .463^{**}$, $p\text{-value} < .01$) อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการแสวงหาความรู้ด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ การเข้าร่วมอบรมหรือการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับนวัตกรรมดิจิทัล สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครู และส่งเสริมให้ครูมีแรงจูงใจในการพัฒนาการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($r = .430^{**}$, $p\text{-value} < .01$) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางเช่นกัน สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารที่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน

เช่น การสื่อสาร การจัดเก็บข้อมูล และการติดตามงาน ส่งผลให้การบริหารจัดการในสถานศึกษาเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการทำงานของครูที่ได้รับข้อมูล สนับสนุน และทรัพยากรที่ครบถ้วนทันเวลา ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($r = .393^{**}$, $p\text{-value} < .01$) แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี เข้าใจแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา และสามารถนำเทคโนโลยีมาวางแผนพัฒนาโรงเรียนได้อย่างชัดเจน ย่อมส่งผลให้ครูได้รับทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนและมีแรงบันดาลใจในการสอน ส่วนด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($r = .348^{**}$, $p\text{-value} < .01$) และ ด้านการทำงานเป็นทีม ($r = .307^{**}$, $p\text{-value} < .01$) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำถึงปานกลาง แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่มุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์และส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างครูในรูปแบบทีม จะช่วยกระตุ้นให้ครูร่วมมือกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) มุ่งเน้นให้ผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลเพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ศรีสุข และคณะ (2565) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสามารถส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องภายในสถานศึกษาได้ เนื่องจาก องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นกลไกสำคัญที่เอื้อต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครู กล่าวคือ เมื่อผู้บริหารมีสมรรถนะของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สูงย่อมส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน การพัฒนาตนเอง และการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิภาพการสอนของครูที่สูงขึ้นในทิศทางเดียวกันกับผลการวิจัย ธนกร ศรีประเสริฐ (2564) ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัยที่พบว่าด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูในระดับปานกลาง ชัชฎาภรณ์ แหวนเงิน และคณะ (2565) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า พบความสัมพันธ์

ทางบวกอย่างมีนัย สำคัญระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

3. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การมีวิสัยทัศน์ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการสอนได้ร้อยละ 37.10 ($R = 0.609$, $R^2 = 0.371$, $Adjusted R^2 = 0.359$) แสดงให้เห็นว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับประสิทธิภาพการสอนของครู เมื่อพิจารณารายตัว พบว่าทุกด้านมีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ โดยด้านการพัฒนาตนเอง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การมุ่งผลสัมฤทธิ์ และการทำงานเป็นทีม มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนด้านการมีวิสัยทัศน์มีอิทธิพลที่ระดับ .05 ผลดังกล่าวสะท้อนว่าผู้บริหารที่มีสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสูงสามารถเป็นผู้นำทางดิจิทัล สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ครูพัฒนาการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในด้านดิจิทัล มีความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีเพื่อบริหารจัดการและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีวิสัยทัศน์ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาโรงเรียนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนโยบายทางการศึกษา จึงส่งผลให้การบริหารจัดการภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพ ครูได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ส่งผลให้ประสิทธิภาพการสอนของครูโดยรวมอยู่ในระดับสูง และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ที่มุ่งเน้น “การพัฒนาผู้บริหารและครูให้มีสมรรถนะยุคดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ และยกระดับคุณภาพผู้เรียน” ผู้บริหารจึงมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน เช่น การประชุมออนไลน์ การสื่อสารข้อมูลผ่านระบบดิจิทัล การนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และการสนับสนุนให้ครูใช้สื่อเทคโนโลยีในห้องเรียนมากขึ้น ส่งผลให้ครูสามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน อาทิ งานวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชฎาภรณ์ แหวนเงิน และคณะ (2565) เรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ซึ่งพบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.01 โดยการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพถือเป็นกลไกสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการสอนของครู เนื่องจากผู้บริหารสามารถวางแผน กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับบริบทการศึกษาในยุคดิจิทัล ขณะเดียวกัน ผลการวิจัยยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกร ศรีประเสริฐ (2564) เรื่อง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งพบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โดยผู้บริหารที่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร การติดตามงาน และการสนับสนุนทรัพยากรทางการเรียนรู้ จะช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบ ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในด้านการพัฒนาตนเอง ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับข้อค้นพบของ สุวรา จรนิเทศสกุลชัย และคณะ (2566) เรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในระดับสูง เนื่องจากผู้บริหารที่ใฝ่เรียนรู้ พัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และเปิดรับนวัตกรรมใหม่ ๆ สามารถเป็นแบบอย่างทางวิชาชีพแก่ครู และส่งผลให้ครูเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาการสอนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ศรีสุข และคณะ (2565) เรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ซึ่งพบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายในองค์กร อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิชาชีพครู และเชื่อให้ครูสามารถยกระดับประสิทธิภาพการสอนของตนได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งผลการวิจัยครั้งนี้ยัง สอดคล้องกับแนวคิดและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ที่มุ่งเน้นให้ผู้บริหารและครูมีสมรรถนะยุคดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ที่ให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประชุม การสื่อสาร การนิเทศติดตาม และการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปผลการวิจัย และการอภิปรายผลการวิจัย การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาพัฒนาสมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ที่ชัดเจน ใช้ข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผน ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้บริหารนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการบริหารและการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างจริงจัง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการสอนและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่อย่างยั่งยืน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผล การจัดบรรยากาศในห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สื่อการสอน และการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ควรส่งเสริมการพัฒนารจัดการเรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการออกแบบการเรียนรู้ การใช้สื่อดิจิทัล และการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย พร้อมทั้งสนับสนุนการนิเทศ

ติดตามแบบกัลยาณมิตร เพื่อช่วยให้ครูสามารถพัฒนากระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครู ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ควรเสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตนเองและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้ผู้บริหารสามารถทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกแก่ครูได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี มุ่งผลสัมฤทธิ์ของการจัดการศึกษา และสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมภายในสถานศึกษา เพื่อกระตุ้นให้ครูเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาวิชาชีพ และการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพการสอนของครูและยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาตนเอง การมีวิสัยทัศน์ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการสอนได้ร้อยละ 37.10 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ย่อมมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครูให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตนเองซึ่งมีอิทธิพลสูงที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของตนเองให้ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาตนเองและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร การตัดสินใจ และการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีมาใช้พัฒนาการเรียนการสอน และสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ครูได้รับการสนับสนุนทั้งด้านทรัพยากรและกำลังใจในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ ควรจัดโครงการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับแนวทางดิจิทัลของสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาตนเองและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาและปัจจัยเอื้อต่อความสำเร็จของผู้บริหาร เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือการศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการจริงในพื้นที่

2. ควรศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครู โดยมุ่งเน้นให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับกลไกการทำงานร่วมกันของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในระบบการบริหารจัดการที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

3. ควรขยายขอบเขตของการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ หรือสถานศึกษาในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ หรือโรงเรียนในสังกัดอื่น เพื่อให้ผลการวิจัยมีความหลากหลาย ครอบคลุม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสถานศึกษาในหลายรูปแบบ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเที่ยงตรงและความเป็นไปได้ในการทั่วไปผลการวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- Adel R.Althubyani. (2567). Digital Competence of Teachers and the Factors Affecting Their Competence Level: A Nationwide Mixed-Methods Study. *Sustainability*, 16(7). สืบค้นที่ <https://www.mdpi.com/2071-1050/16/7/2796>
- Beach, D., และ Reinhatz, J. (1984). *Using criteria of effective teaching to judge teacher Performance.*
- Berliner and Tikunoff. (1993). *The Mathematic attitude and math teacher's : A critical Reappraisal.* Math Education.
- Bloom, B. (1976). *Human Characteristics and School Learning.* McGrawHill.
- Borich, G. D. (2004). *Effective teaching methods. 2nd ed.* Macmillan publishing.
- Boydell, T. (1985). *Management Self-development : A Guide for Managers, Organizations and Institutions.* International Labor Organization.
- Doal, N. R. (1978). Selcting Competencles outcome for Teacher Education. *The Journal of Education*, 26(2), 194.
- Erickson, และ Carlton W.H. (1971). *Administering Instructional Media Programs.* The Macmillan.
- Esther Wambua, Prof Paul Maithya, Prof. Florence Kisirkoi, และ Dr. Samuel N. Njathi. (2566). School Administrators' Possession of Digital Skills and Digital Literacy Content for Implementation of Digital Literacy Program in Public Primary Schools in Kitui County-Kenya. *Journal of Education and Practice*, 7(6), 76-100. <https://carijournals.org/>
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education.* McGraw-Hill.
- Hinze, S. R., และ Wiley, J. (2013). Physical arrangement of the classroom environment. *Memory*, 19, 290-304.
- Hough, B., และ Duncan, K. (1970). *Teaching description and analysis.* Addison-Westlu.
- Johnson, D. e. a. (2005). For the uninitiated : How to succeed in classroom Management. *Kappa Delta Pi Record*, 42(1), 93-96.

- Krejcie, R. V., และ Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
<https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Musgrove, และ Tayler. (1969). “*Secondary Math Teacher : Skill Identified by Math Supervisor*. Math Education.
- Solania, N. L., Coñado, E. A., Paguta, M. J. D., Ventura, R. P., และ Arnado, A. A. (2023). The influence of workload and work motivation on the performance of teachers. *International Journal of Multidisciplinary: Applied Business and Education Research*, 4(4), 1270 – 1277.
- Umasankar Dash. (2016). Teaching Effectiveness of Secondary School Teachers in the District of Purba Medinipur, West Bengal *Journal Of Humanities And Social Science*, 21(7), 50-63.
- Ummu Aiman Akim, Mohd Shafie Rosli, และ Nor Shela Saleh. (2567). Toward Digital School: The Level of Usage, Competency and Awareness for Digital Storage Among School Administrators Pre to the Covid-19 Era. *Journal of Advanced Research in Applied Sciences and Engineering Technology*, 34(1), 249-256.
 สืบค้นที่
https://semarakilmu.com.my/journals/index.php/applied_sciences_eng_tech/index
- Zhenzhen, M. (2015). *The effectiveness of mathematics teaching: Across – national investigation in primary schools in England and China* [Doctoral dissertation, University of Southampton]. Philosophy.
- กนกพร พรหมสุวรรณ. (2564). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการชั้นเรียนตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสพ).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). แนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. กระทรวงศึกษาธิการ.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กฤติยาภรณ์ นาชัย. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนพนัสนนิคม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 [มหาวิทยาลัยบูรพา]. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.
- กิตติชัย แสงสว่าง. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอน ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง [วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา].
- กิตติภูมิ เรืองเสน. (2565). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. วารสารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ, 12(2), 45-58.
- กิตติภูมิ เรืองเสน, และ สุภาวดี ลาภเจริญ. (2566). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 วารสารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 6(2), 60-71.
- กุลิศรา จิตรชญาวนิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2562). รายงานเฉพาะเรื่องที่ 8 การปฏิรูปครูและอาจารย์.
- จตุรภูษ เวียงสมุทร, และ พรทิศา ชนะโยธา. (2566). สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วารสารการบริหารการศึกษา มจร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด(3), 158-169.
<http://ojs.mbu.ac.th/index.php/RJGE/article/view/2273>
- จตุรภูษ เวียงสมุทร. (2566). สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 3(3), 87-101.
- จริยา เหนียนเฉลย. (2546). เทคโนโลยีทางการศึกษา. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.
- จิตติมา วรรณศรี. (2557). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา (Vol. 3). รัตนสุวรรณ.
- จินตนา ศิริรัญญารัตน์. (2561). การจัดการชั้นเรียน (*Classroom Management*). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- จิราภรณ์ วัฒนกุล. (2564). ปัจจัยด้านบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน. วารสารวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 15(1), 89-103.
- จรีพร มุลณี. (2565). ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วารสารวิชาการศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 11(1), 133-146.
- จุฬาลักษณ์ ไสระพันธ์. (2564). บทบาทของผู้บริหารการศึกษายุคดิจิทัล. สืบค้นจาก <https://adacstou.wixsite.com/adacstou/single-pos>
- ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล. (2560). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลการดำเนินงานตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ชฎาพร เคนคำ. (2561). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูผู้ช่วย สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย [ปริญญาโทครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี].
- ชนินันท์ คล้ายมณี. (2560). ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร [ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- ชัชฎาภรณ์ แหวนเงิน และคณะ. (2566). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. วารสารมหาจุฬานาครธรรม, 10(12), 112-119.
- ชุตติมา ศรีประเสริฐ. (2564). การพัฒนาตนเองของครูด้วยการเรียนรู้แบบมีอาชีพ. วารสารการวิจัยทางการศึกษา, 18(2), 33-43.
- ฐิติมา วรณศรี. (2564). การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล [พิษณุโลก]. รัตนสุวรรณการ.
- ณัฐภรณ์ ศิริธร, มณีญา สุราช, และ นครชัย ชาญอุไร. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 8(2), 162. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/UDRUAJ/article/view/240623>

- ณัฐวดี โพธิ์สุวรรณ, และ สุมิตร สุวรรณ. (2568). ประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนกลุ่มสาระ
 ยายโสเมอู่ทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2. วารสาร
 เครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 8(1), 35-53.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/hsrnj/article/view/280581>
- ดวงหทัย แยมตาต และกาญจนา บุญส่ง. (2568). สมรรถนะของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 *Ratchaphruek Journal*, 23(1), 35-50.
- ดารารัตน์ จักร์กาย. (2562). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2558-2567).
- ทักษิณ มวลมนตรี. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียน
 และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 มุกดาหาร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- ทิพวรรณ อ่างคำ. (2561). สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการสู่ความเป็นเลิศ
 มาตรฐานสากล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ [มหาวิทยาลัยสยาม].
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ทิตนา แหมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
 ประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 20.). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียมรัตน์ คงทนต์. (2554). ความต้องการพัฒนาตนเองของบุคลากรในบริษัท ทีเอสที เมทัลเวิร์ค
 จำกัด [มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์]. การค้นคว้าอิสระรัฐ
 ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต.
- ธนกร ศรีประเสริฐ. (2564). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการ
 เรียนรู้ของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏ].
- ธนพล แซ่คู. (2563). การพัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนในระดับมัธยมศึกษา: การวิเคราะห์
 องค์ความรู้จากวรรณคดีสามก๊กและพหุกรณีศึกษา [การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
 วัด ประเมิน และวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
 บัณฑิตวิทยาลัย.

- ธนัท อัครวมงคล และ ไสภา อำนวยรัตน์. (2568). สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. วารสารมณีเชษฐาราม, 8(2).
- ธนัสสรณ์ พลอยทับทิม. (2559). การศึกษาสภาพและแนวทางพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดโรงเรียนมัธยม ในเขตภาคเหนือตอนล่าง [มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ธีระ รุณเจริญ. (2556). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา (Vol. 3). U.L.T. เพรสการพิมพ์. นาคนนครา เหล่นปก. (2565). ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดราชบุรี [มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- นิตติ ญาณะและคณะ. (2566). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่. วารสารปัญญา, 30(2), 33-42.
- นุชนภา เหล่าเจริญ, พงษ์สุวรรณ ศรีสุวรรณ, และ ภูมิภควิทย์ ภูมิพงศ์ศศ. (2024). สมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษายุค 4.0. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*, 4(3), 881-892.
- บัญชา วงศ์คำภา. (2563). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].
- บุญชอบ พรรณนิกร. (2558). สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 [มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- เบญจพร วาทีกานท์. (2559). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 [มหาวิทยาลัยหาดใหญ่]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

- ประเสริฐ กองสุข. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 [วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด].
- ปรัศนี ไชยศิริ. (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดระยอง [วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัดผล และสถิติการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา]. คณะศึกษาศาสตร์.
- ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2557). การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้. มีน เซอริวิธ ชัพพลาย.
- ปาริฉัตร ช่อชิต. (2559). สมรรถนะผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปุดณัฐฐา มาเชค. (2565). การบริหารองค์การทางการศึกษาในยุคดิจิทัล (*Administration of Educational Organization in Digital Era*). สืบค้นที่ <https://ed-adm.buu.ac.th/public/backend/upload/ed-adm.buu.ac.th/document/file/document166623381159360600.pdf>
- ผกาวดี แนวเงินดี และพระมหาศุภชัย สุกกิจใจ. (2568). สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. สารครุศาสตร์ปัญญา, 4(3).
- พงศกร สังข์อ่อน. (2566). การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารการบริหารการศึกษา, 19(2), 85-98.
- พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒน์. (2559). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการจัดการชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). สถิติสำหรับภาควิชา (พิมพ์ครั้งที่ 2.). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ เจริญสุข. (2565). การพัฒนาตนเองของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา, 6(1), 15-28.
- พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า. (2563). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 [มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

- พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2564). Administrators and Teamwork. *Education journal Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University*, 4(1), 1-7. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edunsrujo/article/view/253748>
- ภคพร เล็กนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*, 7(2), 150-166.
- ภคพล ชันทอง, (2567). สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย. *วารสารปัญญาปณิธาน*, 9(1), 99-112.
- ภราดร มาชานนท์. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 [ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. บัณฑิตวิทยาลัย.
- ภัคประภา สุพัฒนานนท์ (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 [ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. บัณฑิตวิทยาลัย.
- ภัทรานิษฐ์ พรหมสุรินทร์, ชนะชนม์ กล้าหาญ, และ เดชกุล มัทวานุกุล. (2566). การจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 9(4), 350-362.
- มณีรัตน์ รักษาพล. (2559). สมรรถนะหลักของบุคลากร สังกัดกระทรวงสาธารณสุข : กรณีศึกษานักวิชาการ สาธารณสุข เครือข่ายบริการที่ 8 [มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- มนัสพงษ์ เก่งฉลาด, และ สมศักดิ์ เอี่ยมคงสี. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 RELATIONSHIP BETWEEN DIGITAL. *วารสารบริหารการศึกษา มศว*, 20(38), 74-84.
- มุกดามณี ศรีพงษ์เพริศ. (2561). ปัจจัยที่คัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี [ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- ยนต์ ชุ่มจิต. (2550). ความเป็นครู (Vol. 4). โอเดียนสโตร์.
- รักเกียรติ หงษ์ทอง. (2559). ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ในบริบทการนำการเปลี่ยนแปลง. วารสาร มนุษยสังคมปริทัศน์, 18(2), 73-87.
- รินดา พูลสว่าง. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับ ประสิทธิภาพการสอนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี [วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (บริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย.
- วชิรญาณ ขาวจ้อย. (2561). บรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อการสอนที่มีประสิทธิผลของครู โรงเรียน มัธยมศึกษาในกลุ่มจังหวัด "ร้อยแก่นสารสินธุ์" [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. บัณฑิตวิทยาลัย.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้. สกายบุ๊กส์
- วรารุณี มุขกระโทก, และ กุลจิรา วัชรนคร. (2566). สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. วารสาร เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 6(17), 68-79.
- วิชัย วงษ์ใหญ่, และ มารุต พัฒนาผล. (2564). สมรรถนะดิจิทัล *Digital Competency*. บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิศยา ैयाยา. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศกับประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี [วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราช ภัฏเพชรบุรี]. เพชรบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2555). แนวคิดทฤษฎีและประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา (Vol. 8). ทิพย์ วิสุทธ.
- วิไลวรรณ ศรีมันตะสิริภัทร, และ ธีรังกูร วรบำรุงกุล. (2560). พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริหาร และครูที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี วารสารวิจัยรำไพพรรณี, 11(3), 148-158.
- วิชณุพล ศิวินา, วรณวิศา สืบนุสรณ์, พร้อมพิไล บัวสุวรรณ, และ สฐียรพงษ์ ศิวินา. (2567). องค์ประกอบสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2. วารสารรัชต์ภาคย์, 18(59), 436-451.
- ศศิธร ชันดิธรางกูร. (255). การจัดการชั้นเรียนของครูมืออาชีพ. วารสารครุศาสตร์ มจร.เลข, 1(2), 1-19.

- ศิริพร เกิดผล. (2565). ประสิทธิภาพการสอนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ศุภชัย สว่างภพ. (2554). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ [วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. บัณฑิตวิทยาลัย.
- ศุภางค์ เสาะใส, และ ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย. (2567). แนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2. วารสารมีเชษฐาราม วัดจอมมณี, 7(2), 129-142.
- ศุภยจิตวิทยาการศึกษา. (2559). ความสัมพันธ์ที่ีระหว่างครูกับนักเรียน (*Teacher and Student Relationship*) “หัวใจของการศึกษา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก. สืบค้นวันที่ 23 ตุลาคม 2567 www.cephailand.org/index.php?mo=59&id=1108810.
- สมควร นามสีฐาน, และ พระมหาสุวัฒน์ กิตติเมธี. (2565). บทบาทครูในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุข วารสาร มจร. อุบลปริทรรศน์, 7(3), 587-595.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2552). เทคนิคการประเมินโครงการ (Vol. 6). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด จันทะเวช. (2550). ความสำคัญของสื่อการสอน. สืบค้นได้ที่ <https://www.slideshare.net/Audchariyalewtrakun/ss-67053986>
- สมฤทัย ทองบุญน้อม. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย [ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. สืบค้นจาก http://www.edu.nu.ac.th/th/news/docs/download/2020_09_13_11_55_26.pdf
- สโรชา กาวี. (2560). การประเมินความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). การบริหารจัดการในห้องเรียน (*Classroom Management*). ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2544). การประกันคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษา. ผู้แต่ง.

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2564). มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. สืบค้นได้ที่ https://otepc.go.th/images/00_YEAR2563/04_PV2/circular_document/v3-2564.pdf53
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 (2566). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2570
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการบริหารจัดการระบบคุณภาพ. ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู เพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลสำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรี. http://www.thaiail.com/tec/digital_competencies.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). เครื่องมือส่งเสริมการขับเคลื่อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา). พรึททวนกราฟฟิก.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2562). หลักสูตรการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน กศน. รั้งสีการพิมพ์.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สืบค้นที่ http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2023/03/masterplan_updated2023_080363.pdf
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2566). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) สืบค้นได้ที่ http://nscr.nesdc.go.th/wpcontent/uploads/2023/03/masterplan_updated2023_080363.pdf

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
ไทย.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2557). คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียน
เป็นสำคัญ (Vol. 2). ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัลต่อลมมหาวิทยาลัยราช
ภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สิงห์คำ ยอดปานนท์. (2562). ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ
เปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
[มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- สิทธิชัย สี่มี. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อ
การบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาสกลนครเขต 2
[มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- สุกัญญา แซ่ม้า้อย. (2561). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาวดี ปัทมดิลก. (2562). การพัฒนาตนเองของบุคลากรทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสาร
วิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 11(3), 45-56.
- สุชาติ ดาวสุโข, และ สาโรจน์ แผงยง. (2535). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุตานนท์ ปางชาติ. (2553). การบริหารจัดการห้องเรียนมีชีวิต: กรณีศึกษาโรงเรียนโพธิ์ชัยทอง
พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 [วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การ
บริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. บัณฑิตวิทยาลัย
- สุธีรา งามเกียรติทรัพย์. (2564). การสร้างบรรยากาศในการเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์.
นิตยสารเสียงธรรมจากมหายาน, 7(7), 23-35.
- สุนันทา กุศลประเสริฐ. (2565). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก [ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- สุพจน์ นาโพทอง. (2558). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของข้าราชการศาลยุติธรรม
[มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

- สุพัตรา นามขาว, บรรจบ บุญจันทร์, และ อริสา นพคุณ. (2567). กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 6(3), 478-493.
- สุมนา ไสตถิผลอนันต์. (2561). แนวทางในการสร้างสรรค์บรรยากาศในชั้นเรียนเชิงบวกในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูมืออาชีพ. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13(2), 373-389.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2554). จิตวิทยาการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริษา ฐานวิสัย. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. การประชุมวิชาการระดับชาติ, 4-5กรกฎาคม 2567.
- สุวรรณ สุ่มเนียม. (2560). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการทำงานของครูอาชีพศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. บัณฑิตวิทยาลัย.
- สุวรา จรนิเทศสกุลชัย, พร้ออมพิไล บัวสุวรรณ, และ สุดาวรัตน์ สารสว่าง. (2566b). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี. *Journal of Education and Innovation 2024*, 26(1), 386-397.
- สุวิตรา บุญแจ้ง, วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์, อัจฉรา นิชมาภา, และ สุพจน์ เกิดสุวรรณ. (2566). โมเดลเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำดิจิทัล บรรยากาศภายในโรงเรียน ความคล่องตัวขององค์กร สมรรถนะครู และประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(6), 407-425.
- สุวิทย์ มูลคำ, และ อรทัย มูลคำ. (2551). 21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- เสาวลักษณ์ พิมพ์ภูลาด. (2567). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. พัฒนาเทคนิคศึกษา, 36(130), 123-130.
- โสภี ขานดาบ. (2559). ปัจจัยแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายวิชาการ ภาค 4 [มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต.

- อนุสิทธิ์ เทพจักร์. (2562). ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนแบบสะเต็มศึกษาที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย
[ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย].
- อรารวรรณ หล่อคำ, นิพิฐพนธ์ สนิทลู่, วิศนันท์ เดชปัญญาจะสงรง, และ รุทัยกานต์ อ่อนละออบ. (2564).
การนิเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสมุทรปราการ. วารสารสถาบันเทคโนโลยีสุรนารี (มนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์), 8(1), 186-202.
- อริศชรา อุ่มสิน. (2560). การศึกษาการทำงานเป็นทีมของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 [ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อัมภพร จันท์ระจ่าง, พ. ส., ชูชีพ พุทธประเสริฐ, ญญา ตันตรานนท์. (2568). การพัฒนา
สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของสถานศึกษาเอกชนในพื้นที่นวัตกรรม
การศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์, 10(2), 1805-1816.
- อาราพืด หัดหนี. (2562). สมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 [มหาวิทยาลัยหาดใหญ่]. สารนิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต.
- อารี ผลดี. (2561, วันพฤหัสบดีที่ 18 มกราคม พ.ศ.2561). องค์ความรู้ภาษา-วัฒนธรรม โดย
สำนักงานราชบัณฑิต. เดลินิวส์, 24.
- อุทุมพร ทองอุทัย. (2548). โครงสร้างประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ที่สอนคณิตศาสตร์ใน
ระดับอุดมศึกษา [วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. กรุงเทพฯ.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือ

ผศ.ดร.จรีพร นาคสัมฤทธิ์	ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผศ.ดร.ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม	ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผศ.ดร.ชไมพร ดิสถาพร	ภาควิชาบริหารการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาตลอดชีวิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ดร.ลฎาภา นาคคูบัว	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 1
นางสาวจินตนา สาโมทย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอนทอง (ราษฎร์ร่วมจิต)

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)
การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอน
ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5		
1.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5		
21.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
41.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
42.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
43.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5		
44.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
45.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
46.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
48.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
50.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
51.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
52.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
53.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
54.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
55.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
56.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
57.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
58.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
59.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
60.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
61.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
62.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
63.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
64.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
65.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
66.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ มีจำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการสอนของครู

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลในภาพรวมเท่านั้น ไม่มีการเปิดเผยเป็นรายบุคคล จึงไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม หรือสถานศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่แต่ประการใด

โปรดให้ข้อมูลตรงกับสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่าน ข้อมูลที่ได้รับจากท่าน ผู้วิจัยได้รับรองว่าจะเก็บรักษาข้อมูลไว้ในที่ปลอดภัย และไม่ระบุชื่อหรือข้อมูลส่วนตัวเป็นรายบุคคลต่อสาธารณชน และจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมซึ่งเป็นการสรุปผลการวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวอารียา มากหลาย

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความจริงของท่านเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. วุฒิการศึกษาสูงสุด

() ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

() ระดับปริญญาตรี

() ระดับปริญญาโท

() ระดับปริญญาเอก

3. ตำแหน่ง/วิทยฐานะ

() ครูผู้ช่วย

() ครู

() ครู/ครูชำนาญการ

() ครู/ครูชำนาญการพิเศษ

() ครู/ครูเชี่ยวชาญ

() ครู/ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

4. ประสบการณ์การทำงาน

() 1 – 5 ปี

() 6 – 10 ปี

() 11 – 15 ปี

() 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สระบุรี เขต 1

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating
scale) รวมทั้งสิ้น 6 ด้าน จำนวนรวม 31 ข้อ

โปรดพิจารณารายการเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ว่าสถานศึกษาของท่านมี
การปฏิบัติอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียง
ช่องเดียว โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับมาก
- 3 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	ระดับ				
		5	4	3	2	1
การพัฒนาตนเอง						
1	ผู้บริหารแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ					
2	ผู้บริหารเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี หรือวิธีการทำงานที่เหมาะสมต่อสถานการณ์					
3	ผู้บริหารมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่เพื่อนร่วมงาน					
4	ผู้บริหารมอบหมายงานให้สอดคล้องกับศักยภาพและความถนัดของบุคลากร					
5	ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้รับโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาอย่างรอบด้าน					
6	การบริหารของผู้บริหารมีส่วนช่วยขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน					
การมีวิสัยทัศน์						
7	ผู้บริหารวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรเพื่อนำมากำหนดทิศทางและเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม					

ข้อที่	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	ระดับ				
		5	4	3	2	1
8	ผู้บริหารกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน สร้างแรงบันดาลใจและสะท้อนค่านิยมสำคัญขององค์กร					
9	ผู้บริหารสื่อสารวิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กรให้บุคลากรเข้าใจตรงกัน					
10	ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและสร้างแรงศรัทธาให้บุคลากรมีพลังใจในการทำงาน					
11	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาองค์กร					
12	ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรแสดงความคิดสร้างสรรค์และนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน					
13	การบริหารของผู้บริหารช่วยนำองค์กรก้าวไปสู่เป้าหมายและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน					
การมุ่งผลสัมฤทธิ์						
14	ผู้บริหารมีการวางแผนและแก้ไขปัญหาในการทำงานอย่างเป็นระบบ					
15	ผู้บริหารติดตามและประเมินผลการทำงานเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร					
16	ผู้บริหารมีการริเริ่มคิดสร้างสรรค์ และนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน					
17	ผู้บริหารหล่อหลอมและพัฒนาผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง					
18	ผู้บริหารบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุด					
19	ผู้บริหารปรับปรุงการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน					
การทำงานเป็นทีม						
20	ผู้บริหารสร้างความสัมพันธ์ที่ดี มีความใกล้ชิดและเป็นมิตรกับบุคลากรในโรงเรียน					

ข้อที่	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	ระดับ				
		5	4	3	2	1
21	ผู้บริหารเปิดช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้าง เพื่อให้บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างเสรี					
22	ผู้บริหารสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน					
23	ผู้บริหารทำหน้าที่ประสานงานและทำงานเป็นทีม โดยอาศัยทักษะและนวัตกรรมของบุคลากรมาประยุกต์ใช้แก้ปัญหา					
24	ผู้บริหารส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ทำให้บุคลากรรู้สึกถึงความผูกพันใจและความสำเร็จร่วมกัน					
25	ผู้บริหารสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี ซึ่งสนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนและยกระดับคุณภาพการศึกษา					
การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล						
26	ผู้บริหารนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
27	ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาครูและนักเรียน					
28	ผู้บริหารขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21					
29	ผู้บริหารประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศในการรวบรวม วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลได้อย่างเหมาะสม					
30	ผู้บริหารใช้ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการ จัดเก็บ และแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศสำหรับการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ					
31	ผู้บริหารใช้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และแม่นยำ					

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) รวมทั้งสิ้น 6 ด้าน จำนวนรวม 35 ข้อ

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครู ว่าสถานศึกษาของท่านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับมาก
- 3 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ประสิทธิภาพการสอนของครู	ระดับ				
		5	4	3	2	1
การจัดการเรียนการสอน						
1	ท่านสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพและด้านจิตวิทยา					
2	ท่านมีการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและเป็นระบบ					
3	ท่านจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และทรัพยากรที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน					
4	ท่านกำหนดและใช้กฎระเบียบในชั้นเรียนเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
5	ท่านมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร					
6	ท่านรู้จักและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมาประกอบการจัดการเรียนการสอน					
7	ท่านสร้างปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมในห้องเรียน เพื่อสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน					

ข้อที่	ประสิทธิภาพการสอนของครู	ระดับ				
		5	4	3	2	1
การจัดบรรยากาศในห้องเรียน						
8	ท่านจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน					
9	ท่านจัดห้องเรียนให้สะอาด สบายงาม น่าอยู่ และมีแสงสว่างเพียงพอ					
10	ท่านจัดมุมแสดงผลงานและมุมเสริมประสบการณ์ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน					
11	ท่านเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนไว้ครบถ้วน เพื่อสร้างความพร้อมและความมั่นใจในการสอน					
12	ท่านใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้					
13	การเรียนการสอนในชั้นเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้					
ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน						
14	ท่านเอาใจใส่ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัวของนักเรียนอย่างเหมาะสม					
15	ท่านให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียนด้วยความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจ					
16	ท่านสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่อบอุ่น ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อนักเรียน					
17	ท่านทำให้นักเรียนรู้สึกไว้วางใจและให้ความเคารพต่อครู					
18	ท่านส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขและกระตือรือร้นในการเรียนรู้					
19	การมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกช่วยให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการที่เหมาะสมในด้านต่าง ๆ					
การวัดและประเมินผล						
20	ท่านมีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้					

ข้อที่	ประสิทธิภาพการสอนของครู	ระดับ				
		5	4	3	2	1
21	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน					
22	ท่านดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง					
23	ท่านใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การบันทึก การสัมภาษณ์ และผลงานของนักเรียน					
24	ท่านสร้างเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ครอบคลุม และเหมาะสมกับผู้เรียน					
25	ท่านใช้ผลการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าและวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน					
26	ท่านนำข้อมูลจากการประเมินไปใช้ในการสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น					
การจัดการเรียนรู้						
27	ท่านออกแบบและสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา					
28	ท่านปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและเอื้อต่อการเรียนรู้					
29	ท่านส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด					
30	ท่านสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพ					
สื่อการสอน						
31	ท่านเลือกใช้เครื่องมือหรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย					
32	ท่านออกแบบการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร					
33	ท่านสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ					

ข้อที่	ประสิทธิภาพการสอนของครู	ระดับ				
		5	4	3	2	1
34	ท่านส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน					
35	ท่านปรับใช้กิจกรรมและเครื่องมือให้เหมาะสมกับพัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างของผู้เรียน					

ข้อเสนอแนะ :

.....

.....

ภาคผนวก จ

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 12412

ที่ อว 8718.1/1257

วันที่ 11 กันยายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอารียา มากหลาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรีพร นาคสัมฤทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชไมพร ดิสถาพร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศลศักดิ์ ไทรเล็กทิม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 095 852 6463

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวอารียา มากหลาย และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/1513

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

11 กันยายน 2568

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ดร.ลฎาภา นาคคูบัว

เนื่องด้วย นางสาวอารีญา มากหลาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 1” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวอารีญา มากหลาย และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 852 6463

ที่ อว 8718/1513

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

11 กันยายน 2568

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอนทอง(ราษฎร์ร่วมจิต)

เนื่องด้วย นางสาวอารียา มากหลาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานินพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานินพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางสาวจินตนา สาโมทย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวอารียา มากหลาย และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 852 6463

ที่ อว 8718/1515

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

11 กันยายน 2568

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

เนื่องด้วย นางสาวอารีญา มากหลาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682245

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1” กับ ครู เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนกันยายน 2568 ถึงเดือนตุลาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ธีรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 852 6463

ภาคผนวก จ
หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรม

AF19-03-03.1
August, 2023

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ชื่อโครงการวิจัย : การศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวอารีญา มากหลาย

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเลขรับรองโครงการวิจัย : SWUEC-682245

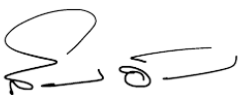
รายการเอกสารที่รับรอง :

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2568
2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 25 เมษายน 2568
3. เอกสารข้อมูลและขอความยินยอมสำหรับอาสาสมัคร	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2568
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2568
5. ประวัติผู้วิจัย	

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิจัยนี้ได้

วันที่รับรอง : 11 มิถุนายน 2568

วันที่หมดอายุ : 10 มิถุนายน 2569

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนทสกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ชุดสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (ชุดที่ 2)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

AF20-03-03.0
May, 2023

Certificate of Ethical Committee Approval

This is to certify that:

Protocol Title: A STUDY OF DIGITAL COMPETENCY OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING THE TEACHING EFFICIENCY OF TEACHERS UNDER THE SARABURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

Principal investigator: Ms. Arriya Maklai

Institution: Faculty of Education, Srinakharinwirot University

Protocol code: SWUEC-682245

Documents approved:

1. Submission form	version no. 2 date 6 June 2025
2. Full research proposal	version no. 1 date 25 April 2025
3. Participant information sheet and consent form	version no. 2 date 9 June 2025
4. Questionnaire/data collection form	version no. 1 date 2 May 2025
5. Investigator's biography	

have been reviewed and approved by the Human Research Ethics Committee of Srinakharinwirot University based on Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research, along with laws and regulations of Thailand. Thus, the approval for conducting the study is granted.

Date of approval: 11/06/2025

Date of expiration: 10/06/2026

(Associate Professor Sittipong Wattananonsakul, Ph.D.)

Chairman, Social Science and Behavioral Science Research Sub-Committee
of Srinakharinwirot University (Panel 2)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวอารีญา มากหลาย

